

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>



Falling For The

 GEEK

HIS BEST FRIEND'S BROTHER

R. CAYDEN



- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi



GEEK'E AŞIK OLMAK

EN İYİ ARKADAŞININ KARDEŞİ

R. CAYDEN

Telif hakkı © 2020 R. Cayden Tüm

hakları saklıdır.

Kapak tasarımı: [Black Jazz Design](#)

Beta okuma: Megan Dischinger, [LesCourt Author Services](#) Düzenleme:

MA Hinkle, [LesCourt Author Services](#)

Bu kitabın hiçbir bölümü, kitap incelemesindeki kısa alıntılar hariç, yazarın yazılı izni olmadan, bilgi depolama ve erişim sistemleri dahil olmak üzere, herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

İÇİNDEKİLER

Özet

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Epilog

Yazar Hakkında R.

Cayden'in Diğer

Eserleri

ÖZET

Lisedeki aşkım, ağabeyimin en yakın arkadaşı. Şimdi Cass geri döndü ve yaz tatilimi mahvedecek.

Shawn

Çocukken Cass'e deli gibi aşıktım.

O, düşünceli ve güzel gözlü biriydi. Benim asla olamayacağım kadar havalı bir baş belasıydı.

On yıl sonra, onu Kentucky ormanlarındaki ailemin evinin kapısında, dövme ve daha da yakışıklı bir şekilde göreceğimi hiç beklemiyordum.

Yaz tatilini kendime ve astronomi projemle geçirecektim, ama kardeşim eski arkadaşını evimizde büyük bir marangozluk işi yapması için tuttu.

Cass heteroseksüel olduğu için ona bakmamak daha kolay olmuyordu.

O her zaman istediğim adamdı. Sadece bizim gibi zıt iki insanın birbirini çekebileceğine inanmaya cesaret edememiştim.

Falling for the Geek, her zaman hayalini kurduğu kötü çocukla ikinci bir şans elde eden sevimli bir adamın hikayesini anlatan tatlı ve ateşli bir M/M romantizm romanı. Yıldızları izleme, gizli buluşmalar ve her iki erkeğin de mutlu sona giden yolda keşifleri anlatılıyor. Keyifli okumalar!

BİRİNCİ BÖLÜM

SHAWN

Lise aşkınızın ön kapıdan içeri dalmasının verdiği şok gibisi yoktur. Keşke bu olay yaşandığında pembe bir boxer şortla ortalıkta koşuşturmasaydım.

Yani, onca yıl sonra Cass'i görmek için daha utanç verici bir yol seçebilir miydim? Ne tam bir kabus.

Önceki akşam, eski Subaru'mu virajlı Appalachian yolunda sürerken her şey huzurluydu. Ağaçlar o kadar gür ve doluydu ki, dallarında akşam yağmurunu bulutlar gibi tutuyorlardı ve sessiz, dinlendirici bir yaz tatiline doğru yola çıkarken daha mutlu olamazdım. Büyükanneimin eski evine giden tanıdık virajı aradım, sonra eski at çitinden geriye kalan tek şey olan eğik ahşap direğin orada döndüm.

Toprak yolda yavaşça ilerlerken, konsoldan telefonumu aldım ve en iyi arkadaşım Audrey'i aradım. "Başardım," dedim neşeyle. "Hem de tam gün batımında."

"Bu kadar çok kitap taşıdığın halde, arabanın o tepelere çıkabildiğine hala şaşıyorum."

"Bu adam mı?" diye şaka yaptım. "Liseden beri birlikteyiz. Her yere gidebiliriz." Elimizi uzatıp torpido gözünü okşadım ve araba yoldaki bir çukurun üzerinden sarsıldı. "Neyse, sadece sağ salim vardığımı haber vermek istedim!"

"Huzur ve sükûnetin tadını çıkar, Shawn. Ve orada yalnız hissedersen beni arayacağına söz ver."

"Söz veriyorum."

"Ciddiyim," diye vurguladı Audrey. "İkimiz de biliyoruz ki, ben gelip seni bir fincan kahve içmeye çıkarmazsam, kütüphanede sonsuza kadar kaybolursun."

"Sen kütüphanede çalışıyorsun," diye hatırlattım.

Audrey iç geçirdi. "Demek istediğimin o olmadığını biliyorsun." "Teşekkürler. Uslu duracağım ve yakında arayacağıma söz veriyorum."

Arabayı park ettim ve dışarı çıktım. İki katlı eski çiftlik evi, hafızamdaki kadar güzel görünüyordu. Büyük kare pencereler, kapalı verandanın her iki yanını çevreliyordu ve camların temizlenmesi ve dış cephenin beyaz boya ile boyanması gerekse de, alacakaranlığın gümüş rengi ışığı evi parlatıyordu. Çatıdan dışarı çıkan tuğla baca, içimi rahat ve memnun bir sıcaklıkla doldurdu. Durup, baharın gelişyle birlikte ormandan gelen tanıdık, tatlı ve topraksı kokuyu içime çektim. Tepenin üzerinde yer alan büyükannemin evi, gün boyunca bolca ışık alıyordu. Yıllar önce ormanlar tarım arazilerini geri kazanmış olsa da, arka tarafta uzanan bahçe, büyükannemin eski sanat stüdyosuna giden yolu açıyordu.

Ama en güzeli gökyüzüydü. Yıldızları seyretmek için mükemmeldi. Çocukluğumdan beri, bu yıldızlar hayal gücümü ele geçirmiş, güzellikleriyle beni büyülemiş ve merakımı ateşlemişti. Ben, devasa bir evrenin sadece küçük bir parçasıydım ve tüm bunlarla olan ilişkiyi düşündüğümde tüylerim diken diken oluyordu. Bir an için, gözlerim yukarıya doğru bakarken, kendimi yine parıldayan ışıkların içinde buldum.

Audrey, o yeri ne kadar önemseydiğimi anlıyordu. Beni her zaman dünyaya geri çekmeye çalışsa da, o yıldızların benim için neden bu kadar önemli olduğunu ve hayatımdaki her şeyi askıya almaya değer olduğunu anlıyordu.

Evin içinde ışığı açtım ve her şeyin düzgün çalıştığını görünce sevindim. Büyükannem birkaç yıl önce vefat etmişti ve annem, kardeşim ve ben burayı satmak istemiyorduk. Burada çok fazla güzel anımız vardı. Bunun yerine, her birimiz burayı yılda bir veya iki kez dinlenmek için kullanıyor, tatillerimizi burada birlikte geçiriyor ve biz yokken bakımını yapmak için yerel bir adama para ödüyorduk. Çantamı hızla kanepeye attım, ahşap zeminde sürünerek banyoya gittim ve ihtiyacımı giderdim.

Büyükannem yazımı Kentucky'de geçirmemi çok sevecekti, özellikle de zamanımı nasıl geçirmeyi planladığımı çok sevecekti. Son üç yılımı alan Astronomi yüksek lisansımı yeni bitirmiştım. Kendimi, beynimin bilimsel muhakeme konusunda doğal bir yeteneği olmamasına rağmen

amaçlayan çalışmalara kendimi adanmıştım.

Ama yine de kendimi bu zorlu işe adadım ve yorgun kafamı kavramları anlamaya zorladım, hem de yüzümde kocaman bir gülümsemeyle. Hiç yüksek notlar almadım, ama NASA'yı yönetmeye çalışmıyordum ki. Tek umursadığım şey, hayatımın geri kalanını yıldızlar ve evrenin gizemleri hakkında düşünerek geçirecektim. Yalnız, hayalperest bir çocukken sormaya başladığım soruların cevaplanmasına küçük de olsa bir katkıda bulunabilirsem, hayatımdan memnun olurum.

Duygusal, biliyorum. Tıpkı büyükannem gibi. Büyürken, dünyanın en mutlu çocuğu değildim, ama o her zaman beni ziyaretime bekler, resimlerini benimle paylaşır ve yıldızları izlememi teşvik ederdi. Çoğu kişinin zaman kaybı olarak gördüğü şeyi, o teşvik edilmesi gereken bir merak olarak görürdü ve her zaman benimle oturup sadece yıldızları izlemekten mutluluk duyardı.

Şimdi, diplomamı aldım ve gizli hayallerimden birini gerçekleştirmek için kendime bir şans vermeye karar verdim. Mezun olan diğer arkadaşlarım gibi bir laboratuvar da işe koşmayacaktım, bir yazımı Appalachian Dağları'nda geçirecek ve kalbimin sesini dinleyecektim.

Yolda aldığım market alışverişlerini almak için tekrar dışarı çıktım, sonra durup küçük bir dilim gibi yükselmeye başlayan ayı seyrettim. Gözlerimi gökyüzünde gezdirip, ufukta parlak bir şekilde parlayan Venüs'ü buldum.

Audrey bir keresinde, gerçek hayatımda romantizmden mahrum olduğum gerçeğiyle yüzleşmemek için kendimi gökyüzünde kaybetmemi önermişti, ama ben aynı fikirde değildim. Galaksiye bakıp içindeki küçücük yerimi düşündüğümde, hiçbir şeyden saklandığımı hissetmiyordum. Orada olduğumu, her şeyi net bir şekilde gördüğümü hissediyordum.

Ancak aşk hayatımın eksikliği konusunda haklıydı. Bunu inkar edemezdim.

İnsanlar beni sevmiyor değildi. Biraz utangaç ve bazen de beceriksiz olsam da, iyi huylu bir insandım. Ama büyük gözlerim ve gergin ellerimle bir şekilde sevimli olduğumu biliyordum.

Sadece birkaç kez biriyle çıkmaya çalıştığımda, ilişki başından itibaren başarısızlıkla sonuçlanmıştı. Beklemek ve sabırlı olmak istedim, tıpkı erkek arkadaşların en beklemediğin anda karşına çıkması gerektiği gibi, ama yıllar geçtikçe, hala kimse benimle uyuşmadı.

Sonunda aramayı bıraktım.

Eski muşamba tezgahın üzerine market poşetini bıraktım. Evin tavanları yüksekti ve eski sedir ağacıyla kaplıydı, duvarlar ise hala çerçevesi aile fotoğrafları ve büyükannemin yaptığı tepe manzaralı resimlerle doluydu. Ailemizin her üyesi de eve kendi dokunuşunu katmıştı, annemin yaptığı kil saksılar ve kardeşim Leo ile geçen yıl eve getirdiğimiz plak çalar gibi.

Benzin istasyonundan aldığım kırmızı şarap şişesini buldum ve sırtarak mantarını açtım. Dört ay yalnız kalmak bir erkek arkadaş bulmamı sağlamayacaktı, bu açıktı. Ama bu bana yıllardır düşündüğüm kitabımı yazma fırsatı verdi. Yıldızların hikâyesini anlatmak ve onların bende uyandırdığı hayranlığı diğer insanlarla paylaşmak istiyordum. Bilim adamları son yıllarda evrenimiz hakkında pek çok şey keşfetmişlerdi, ama çoğu insan hâlâ lisede fen derslerinde öğrendikleri bilgilere sahipti. Okulda tüm bu bilgileri öğrenmiştim ve şimdi kafamın içinde dolaşıp duruyor, dışarı çıkıp başkalarıyla paylaşılacak için can atıyordu. Ve nedense, yıldızlara baktığımda kalbimin şarkı söylemesi, bu hikayeyi anlatabileceğime ve uzman olmayan insanlar için de parlak hale getirebileceğime beni ikna etti.

Derin bir hayranlık, hayranlık uyandıran güzellik... İçimde kaynayan tüm duygular bu kitapta yerini bulabilirdi.

Başkalarının gerçekten ilgileneceğini beklemiyordum. Bir yayıncıyı ilgilendirebilseydim bile, astronomi ortalama bir insan için heyecan verici bir konu değildi. Ama bazen, kitabımı okumaya zahmet eden tek bir kişi bile olsa mutlu olacağımı hissediyordum. Kitabı yazıp biriyle paylaşabildiğim sürece, tatmin olacağımı düşünüyordum.

İç çekerek şarabımı alıp oturma odasına gittim. Çantamı boşaltırken şarabımı yudumladım ve birkaç kitap ve not defterini sehpa üzerine koydum. Yere bir yıldız haritası serdim, sonra eski bir David Bowie albümünü pikapta çalmak için dolaştım. Evin her santimetrekaresini kaplamaya niyetliydim. Atlanta'da üç yıl boyunca küçük bir stüdyoda yaşadıktan sonra, notlarımı her duvara asmak, müziğimi son ses açmak ve dikkatimi dağıtan hiçbir şey olmadan kalbimi sayfalara dökmek istiyordum.

Bunun aptalca olduğunu biliyordum, ama uzun zaman önce bunu umursamayı bırakmıştım. Kardeşim Leo havalı, dışa dönük bir tipti. Tüm yakışıklı erkekleri kapıyordu ve kendimi dolaylı olarak havalı hissetmem gerektiğinde, onu arayıp havalı yeni halkla ilişkiler şirketi hakkında konuşmasını dinlemem yeterliydi.

Şarabımı masaya koydum, sonra kafamın arkasını kaşımaya başladım. Biraz yorgundum, ama o gece evi düzenlemeye başlamam için hiçbir engel yoktu. Sonuçta, oraya bunun için gelmiştim.

Ve böylece, gece yarısını geçene kadar tam da bunu yaptım. Arabamın arkasından teleskopumu aldım, dikkatlice arka verandaya taşıdım ve yıldızlara hızlıca bir göz attım. Birkaç saat boyunca, arabadan kitap ve kağıtları taşıyarak ve teleskopumla biraz daha uğraşarak ileri geri dolaştım. Duvara notlar astım, oturma odasını mini bir kütüphaneye çevirdim ve genel olarak ortalığı büyük, geek bir dağınıklığa çevirdim.

Sabahın üçünde, yeni çalışma alanıma memnuniyetle bakarak, sonunda merdivenleri çıkıp yatağa yığıldım.

Cep telefonumun zili beni derin uykumdan uyandırdı. İnleyerek yataktan yuvarlandım, gözlüğümü aldım ve sersemlemiş ve kafası karışmış bir halde boxer şortumla aşağı kata indim. Ekranda kardeşim Leo'nun adı yanıp sönüyordu.

"Shawn, oradasın! Ev nasıl?"

Esnedim. "İyi," diye cevapladım, önceki gece tamamladığım dönüşümü gözlerimle taradım. Kapı çerçevesine yapıştırılmış, "*Başarabilirsin!*" ve "*Hadi Shawn, hadi!*" yazan küçük ilham notları beni karşıladı. "Tatil günlerin varsa, ben buradayken gelip ziyaret etmelisin."

Ağabeyim ve ben iyi arkadaştık, her ne kadar ikimiz de çok meşgul olduğumuz için birbirimizi pek ziyaret edemesek de. Leo ergenliğe girdiğinde biraz yoldan çıktı ve birkaç yıl boyunca birbirimizden uzaklaştık. Ancak on yedi yaşında eşcinsel olduğumu açıkladıktan sonra yeniden yakınlaştık ve yıllar geçtikçe birbirimizi yeni şekillerde takdir etmeye başladık.

Beni kanatları altına alabilecek eşcinsel bir ağabeyim olduğu için çok şanslıydım. Keşke onun cazibesi ve özgüveninin bir kısmı bana da bulaşsaydı.

"Neden sabah beni arıyorsun ki?" diye sordum, sonra yemek masasında dizüstü bilgisayarımı buldum. Derin uzaydan bazı kayıtları açtım, garip seslerin yazmaya başladığım ilk günüm için iyi bir başlangıç olacağını düşündüm. "Genelde işin çok yoğundur."

"Doğru. Şey, Shawn, durum şu." Leo iç geçirdi ve ben gerildim, bir sorun olabileceğini fark ettim. "Cass'i hatırlıyor musun?"

Mutfak tezgahında durdum, kalbim güm güm atıyordu. "Tabii ki hatırlıyorum," dedim, sanki Cass'i, kalçalarını sallama şeklini ve dudaklarında her zaman oynayan o yumuşak, endişeli gülümsemeyi unutabilmişim gibi. Lise yıllarında Leo'nun en iyi arkadaşıydı ve ikisi birlikte her türlü belaya bulaşmışlardı. Hafta sonları şehre kaçarlardı, garajda ot içerlerdi ve genellikle annemi çileden çıkarırlardı.

Ama Cass? Hayatım boyunca gördüğüm en seksi erkek, bugüne kadar? O beni kurtardı.

İlk kez, ben on dört yaşındayken, birkaç zorba bana saldırmak için geldiğinde, koridora dönmüş, çantamı elimden düşürmüş ve bana homoseksüel demişlerdi. Bazı çocuklar utangaç ve biraz kadınsı olduğum için beni hep alay ederlerdi, bu da beni daha da utangaç yapıyordu, ama o gün ilk kez bana fiziksel olarak saldırdılar. Ben daha düşünmeden, Cass homurdanarak içlerinden birini dolaba itti. Diğer zorbaları da yere attı. Sonra iki çocuk korkudan ödleri patlayarak kaçtılar. Ben orada durmuş çıldırmıştım, ama o sırtımı okşadı, bana hafif bir gülümseme attı ve beni bir sonraki dersime kadar eşlik etti.

Neredeyse hiç konuşmadık, ama sonraki iki yıl boyunca, biri bana sataşmaya çalıştığında Cass orada olup onları gözleriyle ezdi.

Kesinlikle minnettardım, ama o zamanlar bu durum bana aşağılayıcı geliyordu. Sonuçta, hoşlandığın kişinin önünde havalı ve güçlü görünmek istersin, korunmaya muhtaç, korkak bir aptal gibi değil.

Ve Cass, tüm zamanların en büyük, en heyecan verici aşkını kazandı.

"Cass'ten haber var mı?" diye sordum, sesim neredeyse kırılacaktı. "Hâlâ o grupta davul çalıyor mu?"

"O iyi. Aslında, onu yakında göreceksin." Midem altüst oldu. "Onu görecek miyim? Ne zaman?"

"Lütfen üzülme Shawn, ama işlerim çok yoğun olduğu için, bu yaz büyükkannenin evinde kalacağını unutmuşum."

Fayans zemine baktım. "Tamam..."

"Cass geçen hafta beni arayıp iş aradığını söyledi. Evin arkasındaki eski sanat stüdyosunu yeniden düzenlemek istediğimizi hatırladım ve bunun

annem için mükemmel bir sürpriz olacağını düşündüm."

Beynim dönmeye başladı. Boş bardağı tezgahın üzerine koydum, sonra arka pencereden ağaçların arkasında gizlenmiş stüdyonun yönüne baktım. "Bu güzel bir sürpriz olur," dedim dikkatlice.

"Umarım senin için sorun olmaz! Cass'e zaten sorun olmadığını söyledim ve kalacak başka bir yeri yok. Anlayışın için teşekkürler Shawn."

"Bir dakika, ne?" diye bağırdım. "Cass bu yaz stüdyoyu yenilemek için mi geliyor?"

"Daha doğrusu bu sabah."

"Bu sabah mı!" Duvardan ilham verici yapışkan notlardan birini kopardım ve elimde buruşturdum. "Leo, ne?"

"Ah, kahretsin Shawn, üzgünüm, cevaplamam gereken başka bir arama geldi.

Anlayışın için teşekkürler!"

Hat kesildi. Orada durdum, telefon elimde sarkık bir şekilde asılı kaldı. Derin uzayın sesleri evin içinde yankılanıyor, elektrikli rüzgar gibi uluyordu. Duvarlara astığım eski kitap yığınlarına ve yıldız haritalarına baktım, sonra da bir dergiden kesip eski bir çerçeveye koyduğum astronom Carl Sagan'ın resmine baktım.

Kendime baktım, pembe boxer şortumdan başka hiçbir şey giymemiştim, o da olabildiğince kısa ve dar bir şorttu.

"Siktir," diye fısıldadım.

Her şeyi saklamak için çaresizce bir karton kutu aradım. Cass'in önünde bir ömür boyu yeterince utanç verici anlar yaşamıştım. Ama oturma odasına geçmeden, ön kapıda duyulan yüksek bir vuruş omurgamdan aşağı bir şok dalgası gönderdi.

Kesinlikle bu lise mezunlar toplantısının başlamasını istediğim şekilde değildi.

İKİNCİ BÖLÜM

CASS

Kamyonetimi bir köy yolunda durdurup, yerden çıkıntı yapan bir direğe gözlerimi kısarak baktım, sonra yazdığım yol tarifine tekrar baktım.

O eski bir at çiti direği miydi? Bunu nereden bilebilirdim ki?

Yorgunluktan bitkin bir halde, toprak yola saptım. Önceki gece eşyalarımı toplamakla geçirdim, sonra sabahın ikisinde Nashville'den ayrıldım. Kamyonetin arkasına taktığım römorkta davullarım ve bazı aletlerim vardı ve bilmediğim yollarda yol almam gerektiği için, gün doğana kadar hedefime ulaşmak için hiç durmadan yol aldım.

Leo'ya şükürler olsun. Birkaç ay önce gruptan ayrıldıktan ve geçen hafta Monica'dan ayrıldıktan sonra, çaresizce bir kaçış yolu arıyordum. Bir sanat stüdyosu kurmak ve dağlara çekilmek kulağa mükemmel geliyordu.

Tabii, Leo o sabah arayıp durumu bildirene kadar Shawn'ın orada olacağını tam olarak planlamamıştım, ama stüdyomdan çoktan taşınmıştım ve yaz boyunca iş ararken Nashville'de kanepede yatmaya niyetim yoktu. Shawn lisedeki gibi biriyse, onunla yaşamak kolay olurdu.

Komikti. Leo'nun küçük kardeşi o günlerde pek konuşkan olmasa da, onu tanıyormuşum gibi hissediyordum.

Koridorda birlikte sessiz yürüyüşler yapardık. Bazen ona dinlediğim grubu anlatırdım, o da ağabeyi hakkında sorular sorar ya da geçtiğimiz derslerden biriyle ilgili esprili bir şaka yapardı. Akıllı biriydi, hatırlıyorum, diğer insanların fark etmediği şeyleri fark ederdi.

Shawn beni gülümsetmeyi başarırdı, sanırım. Büyüdüğümüz Indiana'nın küçük kasabasındaki tüm zorbalara ona çok kötü davranırdı. Onun kadar iyi birine neden sorun çıkarılır, hiç anlayamadım, ama en azından kafeteryada ve koridorlarda ona biraz yardım edip göz kulak olabiliyordum.

Toprak yolda sarsılarak ilerlerken dikiz aynasından römorka baktım. Yeni ev arkadaşımın davullarla bir sorunu olmaması için dua ettim. Marangozluk çoğu gün aynı derecede gürültülü olacaktı, bu yüzden Leo bunun sorun olmadığını düşünüyorsa, biraz müzik de sorun olmazdı, değil mi?

En azından öyle olmasını umuyordum. Twice Shattered ile işler değişmiş olabilir, ama gruptan ayrılmış olmam, davul çalmayı bıraktığım anlamına gelmiyordu. Davul çalmak, kalbimin attığını hissetmemi sağlıyordu ve hayatım paramparça olduktan sonra, bu rahatlamaya ihtiyacım vardı.

Eve vardım, römorku bir açıklığa geri çektim ve dışarı atladım. Garaj yolunda sevimli, eski bir Subaru park edilmişti, hepimizin büyüdüğü zamanlardan hatırladığımı sandım. Shawn hala aynı arabayı kullanıyor olabilir miydi? O arabada beni güldüren bir şey vardı, yorgun bedenimin ne kadar uzun süredir yolda olduğunu düşünürsek, bu bir mucizeydi.

Bir dakika uzandım, bir kolumu dirsekten geriye doğru çektim ve sonra bacaklarımı gevşetmek için zıpladım. Ev mükemmel, rahat ve konforlu görünüyordu ve yuvarlak tepeler uzağa doğru sonsuz bir şekilde uzanıyordu. Gün doğarken içtiğim kahveden dolayı biraz gergin hissediyordum ama bir duş ve yatak beni uyutmaya yeteceğini düşündüm.

Arabadan çantamı aldıktan sonra kapıya yaklaştım ve durdum. Kapıyı çalmalı mıyım? Önümüzdeki birkaç ay boyunca burada yaşayacaktım ve Leo bana kendimi evimdeymiş gibi hissetmemi söylemişti. Görünüşe göre evin arkasında benim için ayrı bir girişi olan bir oda vardı. Oraya gitmeli miyim?

Başımı salladım, belli ki çok yorgundum ve fazla düşünüyordum, sonra yumruğumu kapıya vurdum.

Bir dakika geçti, sonra bir dakika daha geçti ve sonunda tekrar kapıyı çaldım. İçeriden bir ses bir şeyler söyledi ama çok boğuktu, anlayamadım. Shawn'ın sesi gibi geliyordu ama biraz gergin, neredeyse paniklemiş gibiydi.

Bir vurma sesi ve ardından bir kazıma sesi geldi, sanki bir şey ahşap zeminde sürükleniyormuş gibi. Ses küfretti ve bir saniye sonra yüksek bir patlama duydum.

Endişeyle kaşlarımı çattım ve elimi kapı koluna koydum. Orada ne oluyordu? Bir başka yüksek sesli patlama ve küfür duyduğumda, içgüdülerim devreye girdi ve kapıyı açtım.

Shawn, ellerinin ve dizlerinin üzerinde çömelmiş, yere dağılmış bir sürü kitabı topluyordu, bu da duyduğum sesleri açıklıyordu. Saat henüz erkendi, o da pijamalarıyla, sadece bir boxer şort ve tişört giymişti ve gözüm hemen, kitapları toplarken havaya kaldırdığı ve salladığı kışına takıldı.

Kafamı salladım, bir erkeğin kışına bakıyorsam, her ne kadar kıvrımlı ve sıkı olsa da, belli ki yorgundum.

Shawn yerden gözlüklerini aldı ve ayağa fırladı, ben ona yardım etmek için elimi uzatmadan dönüp beni selamladı. "Cass!" dedi. Kollarındaki kitapları yere bıraktı, sonra kanepenin arkasından bir battaniye aldı ve beline sardı. "Gelmişsin."

Ona gülümsedim. "Shawn, dostum, seni tanıyamadım!"

Bu doğrudu. Lisedeyken Shawn sıksa bir çocuktı, kafasının arkasında saçları kıvrımlıydı ve yüzüne göre ağzı çok büyüktü. Şimdi ise hala zayıftı ve hala o büyük, kabarık dudakları vardı, ama yüzü ve vücudu birbirine uyumluydu, sanki tüm parçaları birbirine uyum sağlamış gibiydi. Yanaklarının kıvrımlarını tamamlayan güçlü bir çenesi vardı ve gözlüklerinin arkasından bile gözlerinin gümüş ve gri renkli kıvrımlarını görebiliyordum.

Onun güzel olduğunu fark ettim ve bu düşünce beni hazırlıksız yakaladı.

Çantamı omzuma astım. "İyi görünüyorsun. Sabahın nasıl geçiyor?"

"İyi. Yeni uyanıyorum."

Shawn beline doladığı battaniyeyi düzeltirken, ben son birkaç kitabı alıp sehpaye bıraktım. Odanın her tarafına dağılmış, çoğunlukla köşelerde yığınlar halinde duran kağıt ve kitapları fark ettim. Büyük ahşap sehpaye eğildim ve kitapların sırtlarına göz attım. "*Atmosferik Dönüş*. Vay canına, hâlâ o büyük beynin var, ha?"

Ona döndüğümde, Shawn'ın yüzünde şaşkın bir ifade vardı. "Evet, sanırım öyle. Sadece bir proje üzerinde çalışıyorum," dedi, sesi gergindi. "Yolculuğundan sonra bir şeye ihtiyacın var mı? Kahve, su ya da..."

Onun gergin alışkanlıklarını hatırlayınca kalbim yumuşadı. Gençken, sakinleşene kadar onu sıkmak için garip bir dürtü hissedirdim

. NASA tişörtünü giymiş halini düşünerek onu kucaklamak istediğimde, ağzımın kenarında hafif bir gülümseme belirdi.

Yine de kendimi yeniden tanıtmak kesinlikle doğru bir hareket değildi. Ayrıca, onun sabahını böldüğüm de belliydi. "İyiyim," dedim ve omzumu döndürdüm. "Ama bütün gece araba kullandım. Sakıncası yoksa, yolun yorgunluğunu atıp biraz kestireceğim, sonra görüşürüz, olur mu?"

Shawn titrek bir nefes verdi. "Evet," dedi, rahatlamış görünüyordu.

"Tabii." "Harika. Teşekkürler dostum."

Shawn, kendi küçük banyosu olan arka yatak odasının yolunu gösterdi. Banyo, muhtemelen 90'larda döşenmiş pembe ve gri mozaik fayanslarla dekore edilmişti. Giysilerimi çıkardım ve sıcak su cildime vururken seramik küvette durdum. Birkaç dakika boyunca, oda buharla dolarken, yorgun ve beyin ölümü geçirmiş bir halde orada durdum.

O gün daha sonra uyandığımda, etrafımdaki tanıdık olmayan oda gölgelerle kaplıydı. Üç tarafında, büyük kare pencereler ağaçlara bakıyordu ve tavan vantilatörü başımın üzerinde tembelce dönüyordu. Nerede olduğumu hatırlamak için bir dakika gözlerimi kırpıp ekose battaniyenin altında bacaklarımı uzattım. Eşyalarımı kamyonetten içeri taşımam ve yazlık evimi bulmam gerekiyordu.

Yataktan atladım, uzun saçlarımı geriye attım ve kot pantolonumu giydim. Hâlâ esneyerek, karnım guruldarken evin ana bölümüne doğru yürüdüm. Köşeyi döndüğümde durdum.

Shawn, önünde dizüstü bilgisayarı açık ve yanında birkaç kitapla yemek masasında oturuyordu. Ekran, yüzüne hafif bir ışık yayarken, kitaplardan birini eline aldı ve elini hafifçe sallayarak sayfalarını çevirdi. Yanında, kenarından çay poşeti sarkan bir kupa duruyordu. Kitaba başını sallarken rahat ve memnun bir gülümseme vardı yüzünde. O kadar düşüncelere dalmıştı ki, muhtemelen bütün gece orada durup onu rahatsız etmeden durabilirdim.

Huzurluydu. Ve garip bir şekilde güven vericiydi.

Sonra midem guruldadı ve sessizliği bozdu. "Oh!" dedi Shawn hızla, kitabı kapatarak. "Uyanmışsın."

Kapı çerçevesine yaslandım. "Ne okuyorsun?" diye sordum.

"Oh, sadece bir kitap. Üzerinde çalıştığım bir şey için araştırma yapıyorum." Kitabı işaret etti, sonra bana döndü. "Birkaç hafta önce yüksek lisansımı bitirdim," diye açıkladı.

"Mezun olduktan sonra hala ödev yapman mı gerekiyor?" diye şaka yaptım. "Vay canına Shawn, okulun çok zorluymuş."

Yıllardır değişmeyen sıcak, hafif bir sesle güldü. "Bu benim kendi projem, okul için değil. Neyse, sıkıcı bir şey. İlgini çekmez. Sana evi gezdireyim mi?"

Neredeyse onu zorlayacaktım. Daha önce kitabına bakış şekli, sanki trans halindeymiş gibi, sıkıcı görünmüyordu. Ama bütün yaz birlikteydik ve midem hala dikkatimi istiyordu. "Akşam yemeği hazırlayacaktım. Atıştırmalık çantamı kamyonetin arkasında bıraktım, gidip alayım."

"Dondurulmuş pizza yaptım," diye cevapladı. "Özel bir şey değil, ama istersen fırında yarısı hala sıcak."

Havada kalan pizza kokusunu burnuma çekerek kokladım. "Kokusu çok güzel. Teşekkürler dostum. Sabah malzeme almak için şehre gideceğim, ama bu gece için önceden bir plan yapmamıştım."

Shawn başını salladı, sonra masadan kalktı, sandalyesi zeminde sürtündü. "Buradan arabayla yirmi dakika uzaklıkta oldukça iyi bir market var. İstersen sabah sana yol tarifini yapabilirim."

Onu mutfağa kadar takip ettim ve büyük gaz ocağını açıp raftan yarım sebzeli pizza aldığını izledim. "Market Leo'nun bahsettiği hırdavatçının yanında mı? Sabah sanat stüdyosuna baktıktan sonra, bazı malzemeler almam gerekecek."

"Tabii," dedi Shawn. Dolaptan sarı bir seramik tabak aldı, dilimleri içine koydu ve bana uzattı. "Stüdyoyu yenilemek ne kadar sürer sence? Bütün yaz boyunca bununla mı uğraşacaksın?"

Tezgahın başına otururken gülümsedim. "Leo sana tüm detayları anlatmamış galiba?"

"Leo'yu bilirsin," dedi Shawn, gözlerini devirerek.

"Muhtemelen günde beş veya altı saat çalışıp haftada bir veya iki gün izin alacağım. Yeri inceledikten sonra iş yükü hakkında daha fazla bilgi sahibi olacağım, ama Leo'nun oldukça iddialı planları vardı." Bir dilim kaldırıp derin bir nefes aldım, pişmiş ekmek ve baharatların kokusu burnumu doldurdu. "Ama merak etme," diye ekledim Shawn'a bakarak. "Geri kalan zamanlarda sana

. Kendimi meşgul etmek için davullarımı da yanımda getirdim."

Dilimden büyük bir ısırık alırken Shawn'ın ifadesini yakaladım. Gözleri fal taşı gibi açılmıştı ve yüzünde endişe belirmişti.

Siktir, haklısın. Herkes her gün davul sesini duymayı sevmez. Ama ağzım pizza dolu olduğu için tek kelime bile çıkaramadım.

"Davul mu?" Shawn dikkatlice sordu, sesi gergin ve normalden daha tizdi.

Aslında bu çok sevimliydi.

Yutkundum. "Sanat stüdyosuna kurabilirim," dedim çabucak, "İnşaat gürültüsünden daha yüksek ses çıkmaz, merak etme."

Shawn tezgaha dönüp baktı. "Tabii," diye cevapladı, sesi bir oktav yükselmişti.

"Sen ve Leo yazları buraya büyükannenizi ziyarete gelirdiniz, değil mi?" Onun konuşmasını sağlamak istedim, böylece karnımı doyurmaya konsantre olabilecektim. "Çok güzel bir ev."

"Her yaz, evet. Leo ergenlik çağına gelmeyi bıraktı, ama Noel'i hala burada geçirirdik."

Etrafa bakındım, duvarlardaki tüm resimlere, çoğunlukla eski metal çerçeveli fotoğraflara göz attım. "Bu senin büyükbaban mı?" diye sordum, yan masanın üzerinde küçük bir kitap yığınının üstünde oturan, ince, gümüş saçlı bir adamın çerçeveli fotoğrafını işaret ederek.

Shawn kızardı. "Hayır, aslında o, şey... Carl Sagan." "Carl

Sagan kim?"

"O bir astronom." Shawn dudaklarını büzdü, sonra ayağa kalktı ve dolaplara döndü. Bir bardak almak için uzanırken gözlerim onun kalçasının kıvrımlarına takıldı. "Seksenlerde bir televizyon programı yaptı," diye ekledi, büyük metal lavabodan bardağı doldururken.

"Onu tanıyor musun? Büyükannenin arkadaşı falan mı?"

Shawn gergin bir şekilde yudumladı. "Hayır, arkadaşı değil. Sadece biri..." Yüzünü buruşturdu, sonra suyu yudumladı. "Sadece Carl Sagan," diye ekledi, yüzünde zayıf bir gülümsemeyle.

Aniden, Shawn'ın ağzı sıkı olduğu lise koridorları tekrar gözümün önüne geldi. Onun hakkında bir şeyler öğrenmenin tek yolu, önce kendimden bahsetmektir. Ve tıpkı o zamanlar olduğu gibi, içimden garip bir dürtü hissettim, sanki beynim başka bir şeye geçmeden önce onun ne düşündüğünü bilmem gerekiyormuş gibi.

"Hey, alıntı yapmıyorum Shawn," dedim. "Yıllarca duvarımda Halle Berry posteri vardı. Neden ünlü hayranlarının fotoğraflarını saklamayasın ki, değil mi?"

Gümüş rengi gözleri fal taşı gibi açılan Shawn, bana dik dik baktı. "Hayır, hayır," dedi sonunda, hızlıca konuşarak. "O resmi, onu seksi bulduğum için asmadım. Yani, Carl Sagan yakışıklı, ama onun resmini çerçeveletmemin sebebi bu değil." Omuzları çöktü, yanakları pembeleşti. "Yemin ederim," diye ekledi zayıf bir sesle.

"Oh, özür dilerim. Leo'nun senin eşcinsel olduğunu açıkladığını söylediğini hatırladığımı sanıyordum, o yüzden öyle varsaydım." Pizza dilimini masaya koyarken başımı salladım. "Özür dilerim, Shawn. Bu muhtemelen benim cahilliğimdi."

Ellerini yukarı kaldırdı ve bileklerinden salladı. "Sorun değil, gerçekten," dedi, ama hala kızarıyordu. "O sadece hayran olduğum biri. Aşık olduğum biri değil. Sadece bir astronom."

Gülümsememi saklamak zorunda kaldım. Onun telaşlanma şekli bir şekilde sevimliydi. Birlikte müzik yaptığım adamlara çok alışkındım, duygusal açıdan kötü bir aksiyon filmi kadar geniş bir yelpazeye sahip adamlara. Ama Shawn'da, sanki onunla birlikteydim, yüzündeki ifadelerle onun iniş çıkışlarını yaşıyordum. Kendisi gibi davranmaktan başka çaresi yoktu ve ben bunu anlıyordum.

"Tamam," dedim. "Astronomi, anladım. Yani üzerinde çalıştığın şey bu, öyle mi? Burada teleskopun falan var mı?"

Evin arka tarafını işaret etti. "Var. Senin alanından uzak tutacağım."

Kalan pizzayı, hamuru ikiye katlayarak tuttum. "Harika. Bana gösterir misin?" diye sordum, sonra pizzayı ağzıma attım.

"Teleskopu görmek ister misin?"

Ağzım konuşamayacak kadar dolu olduğu için başımı salladım.

"Tabii, yapabiliriz," diye cevapladı Shawn, sonra durakladı. "Önce ellerini yıkar mısın?" diye sordu, neredeyse özür diler gibi.

"Pizza yağı," dedim, parmaklarımı sallayarak. "Hemen dönerim."

Banyoda yıkanırken kendi kendime gülümsedim, sonra durup birkaç saç telini kulağımın arkasına iterek yerine yerleştirdim. Daha önce hiç teleskopla oynamamıştım, ama bu kadar uzaktaki bir şeyi izlemek oldukça havalı görünüyordu ve Nashville'den ve Monica ile yaşadığım felaketten uzaklaşabildiğim için minnettardım.

Shawn'ın akıllı ve ilginç bir şey yapması mantıklıydı. Geçmişte onun zekâsını biraz görmüştüm, bu yüzden ondan bunu bekliyordum.

Onu arka verandada bulduğumda, kapının hemen dışındaki düz beton zemine kurduğu teleskopa bakıyordu. Teleskop beklediğimden daha büyüktü. Beyaz ve gümüş renkli silindirlerden yapılmıştı ve uzay gemisinden düşecek bir makine parçası gibi görünüyordu.

"Orada neyi gözlemliyorsun?" diye sordum.

Shawn hemen ayağa kalktı ve bana döndü. Tişörtünün üzerine gri bir kapüşonlu sweatshirt giymişti, yumuşak ve eskimiş görünüyordu. "Hiç yıldızlara baktın mı?" diye sordu.

"Hayır," diye cevapladım. "Hatırlasan, kardeşim ve ben fen dersine pek iyi gitmezdik. Aslında diğer derslere de."

"Doğru." Shawn gülümsedi. "Gerçekten pahalı teleskoplar on binlerce dolara mal olabilir. Benim bunu karşılayamam, ama bu da oldukça iyi. Gelecek hafta da gökyüzünde meteor yağmuru başta olmak üzere birçok heyecan verici olay olacak." Eğilip teleskopa baktı ve onunla oynadı. "Ama bu gece için, belki bunu seversin?"

Shawn kenara çekildi ve ben eğilip teleskopa baktım. "Dokunma," dedi çabucak. "Sadece gözünü yaklaştır." Dediğini yaptım ve bir saniye boyunca sadece siyah bir bulanıklık gördüğümü sandım. Sonra, birdenbire gözüm alıştı ve muhteşem bir şey odaklandı.

Yıldızların arka planında, gözlerimin önünde bir ışık spirali süzülüyordu. Ortasında parlak bir beyaz ışık parlıyordu ve etrafında mavi ve mor tonlarında ışıklar dönüyordu. Sanki biri gökyüzüne sıvı yıldızlar dökmüş gibiydi ve ben daha önce böyle bir şey görmemiştim. "Vay canına," dedim, hala bakmaya devam ederek. "Bu ne, Shawn?"

"Messier 81. Genellikle Bode Galaksisi olarak adlandırılır." Sonunda gözlerimi bu büyüleyici nesneden ayırdım ve onun açıklamasını merakla dinledim. Shawn ellerini arkasında birleştirmiş, gökyüzüne bakarken yüzünde hafif bir gülümseme belirmişti. "Oradaki ışık bir kara delik. Güneşimizin yetmiş milyon katı ağırlığında devasa, tuhaf bir enerji topu gibi bir şey. Etrafındaki ışıklar ise yıldızlar ve yıldız tozları. On üç milyar yıldır bunları topluyor."

"Yıldızlar ve yıldız tozu mu?"

"İki yüz elli milyar yıldız," diye cevapladı ve memnuniyetle başını salladı.

Gölerek, "Bu rakamların benim için bir anlam ifade edip etmediğini bilmiyorum," dedim.

Shawn gülümseyerek gözlerime baktı. "Kimseye mantıklı gelmiyor!" dedi. "Bu yüzden burayı çok seviyorum." Ben de gülümsedim, ama o hemen teleskopa döndü. "Neyse, burada baktığım şeyler bunlar," diye ekledi beceriksizce.

"Harika," dedim. "Bana gösterdiğin için teşekkürler, Shawn."

"Rica ederim," diye cevapladı ve bana doğru döndü. "Baktığın için teşekkürler!" Ancak bir adım attığında kendi ayağına takıldı ve öne doğru sendeledi.

"Yakaladım," diye güldüm. Göğsüme yaslanırken kolunu yakaladım ve onu dengeledim. Vücudu bana karşı sıcak ve yumuşaktı ve bu, sırtımda hoş bir titreme yarattı. "Sanırım bazen aşağıya da bakmak gerekiyor, değil mi?" Elimi kolunda tuttum ve ona gülümsedim, böylece sadece şaka yaptığımı anlasın diye.

Shawn geri adım attı, sonra kapüşonlu sweatshirtinin altını çekti. "Sanırım öyle," dedi.

Esnedim ve boynumu çevirdim. "Artık kamyoneti boşaltmam gerek, değil mi? Şimdi bunu halletsem sorun olur mu?"

"Hiç sorun değil. İhtiyacın olursa ben buradayım."

"Tamam. Bu yaz burada olmana sevindim, Shawn."

"Evet," Shawn sessizce cevapladı, sonra gülümsedi. "Ben de, Cass."

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

SHAWN

"O DAHA SEKSİ!" diye bağırarak kollarımı havaya kaldırdım. "Bir şekilde eskisinden daha da seksi olmuş!"

Dizüstü bilgisayarımın Audrey ile görüntülü konuşurken, oturup duramadan oturma odasında bir ileri bir geri yürüyordum. Cass yaklaşık bir saat önce işlerini halletmek için dışarı çıkmıştı. Sabah boyunca yatak odamda saklandıktan sonra, içimdeki enerjiyi dışarı atmam gerekiyordu.

"Ne kadar seksi?" diye sordu. "Hâlâ sorunlu, düşünceli tip mi?" "Aynen öyle. Gözleri, asla unutamayacağım koyu, zengin kahverengi, saçlarından bir ton daha koyu. Onlara her baktığımda sanki kendimi kaybediyorum. Eskisinden çok daha güçlü ve kolları zincirlerle ve yılanlarla kaplı, her yeri dövme." "

"Yum," diye cevapladı Audrey.

"Ama aynı zamanda lisedeki hali gibi görünüyor," dedim. "Aynı yüksek elmacık kemikleri ve aynı uzun saçları var." Dizüstü bilgisayara baktım. "Saçlarını kulaklarının arkasına sıkıştırmış, omuzlarına kadar uzanıyor," diye açıklamaya çalıştım, sanki Cass'in ne kadar seksi olduğunu kelimelerle anlatabilirdim gibi.

"Bilmiyorum," diye iç geçirdim ve oturma odasını kaplayan yıpranmış mor halının üzerine çöktüm. Audrey'e bakabilmek için dizüstü bilgisayarı ayarladım. "Sanki her zaman tamamen sakinmiş gibi. Sanki her şey onun için çok kolaymış gibi, bu da senin onun yanında olmanı kolaylaştırıyor. Bu o kadar güzel ki, neredeyse ne kadar tuhaf biri olduğumu unutuyorum. Ama sonra bana gülümsüyor ya da beni şımartıyor ve teleskopumla ilgileniyormuş gibi davranıyor ve ben yine gergin bir 14 yaşındaki çocuğa dönüşüyorum."

"Sen gergin bir çocuk değilsin," diye azarladı Audrey, sonra pembe kahve fincanından bir yudum aldı. İzin gününde evinde, arkasındaki kitap rafları

kitaplar kadar bitkilerle doluydu. "Sen çok hoş birisin Shawn. Sen parıldayan bir yıldızsın, bunu biliyorsun."

"Hoş!" diye bağırdım. "Hoş, çayına batırdığın küçük pembe kurabiyeler ya da çok güzel bir çizgi filmin sonu gibidir. Hoş, seksi değildir, Audrey."

Kaşlarını çattı ve başını eğdi, kıvrıkcık saçları yana doğru döküldü. "Bundan emin değilim."

"En azından o heteroseksüel. Bu da hiçbir şey olamayacağı anlamına gelir, umarım bu olay kendiliğinden unutulur." Cass benim ilk aşkımdı, ama o zamandan beri sadece eşcinsel erkeklerle ilgileniyorum. Halının üzerine geriye doğru uzandım ve kollarımı açtım. "En azından onun beni sevimli bulup bulmadığını düşünerek kendime işkence etmek zorunda değilim."

"Lisedeki aşkın nasıldı?" diye sordu ve ben başımı kaldırıp onun kaşlarını kaldırışını yakaladım. "Her gece ona özlem duyup yıldız günlüğüne onun hakkında yazıyor muydun?"

Yüksek sesle inledim.

"Aman Tanrım, yapmışsın!" diye güldü.

"Tam olarak değil," diye cevapladım, tekrar oturarak. "Ama belki, birkaç kez, onu gördüğüm günlerde günlüğüme bir kalp çizmiş olabilirim."

"Ölüyorum," dedi Audrey, yüzünü işaret ederek. Yanakları komik bir şekilde geniş bir gülümsemeyle kıvrılmıştı. "Bunu görüyor musun, Shawn? Bir insana karşı gerçek bir romantik ilgi duyduğunu duyduğum için ne kadar mutlu olduğumu."

"Heteroseksüel bir erkek," diye şikayet ettim. "Ve bu gerçek bir ilgi değil. Garip bir ikinci hayatı olan lise aşkı gibi. Ölümsüzlerin aşkı gibi bir şey."

"Bu bir başlangıç," diye işaret etti.

Dizüstü bilgisayarını aldım ve mutfığa gidip tezgahın üzerine attım. "Ama lise yıllarında gerçekten beni kurtardı. O yıl Cass yanımda olmadığı zamanlarda hiç rahat edemiyordum. Sadece birkaç kişiyi itip kakması yetti, ondan sonra herkes benim onun olduğunu anladı. Leo ile birlikte sürekli okulu asıp otoparkta sigara içtiği için diğer çocuklar onun sert biri olduğunu düşünüyorlardı galiba."

"Sert birine benziyor."

Gülerek kendime kahve yapmaya başladım. "Evet, öyleydi. Okul dışında onu pek görmezdim. Annem, Leo ile birlikte bira almaya çalışırken yakalandıklarında tanıştığı için onu pek sevmezdi. Leo'yu bıraktığı zamanlarda birkaç kez garaj yolunda durduğumda,

arabada müziği o kadar yüksek sesle çalıyordlardı ki, ne dediklerini duyamıyordum. Mezun olduktan sonra onu unutmadım ama. Binlerce kez mastürbasyon yaparken onu düşünmüş olmalıyım."

Audrey güldü. "Vay canına. Shawn ve Cass'in birçok pornografik macerası."

Bir nefes verdim. "Bütün bunları düşünmeyi bırakmam lazım. Yaz boyunca birlikte yaşıyoruz ve dün gece olduğu gibi her gün kendimi utandırmamam lazım."

"Eminim kendini utandırmamışsındır."

"Carl Sagan'ın çerçeveli resmini buldu. Hem de hemen. Ve biz birbirimize iyi geceler derken, ben onun kollarına düştüm."

"Zaten on yıl önce en aptal halini görmüştü, değil mi? Seni yargılayacak gibi görünmüyor." Kıkırdadı, sonra sandalyeye yaslandı. "Zavallı Shawn. Eminim yakında alışırsın."

Başımı salladım, sonra tezgahın ucunda bekleyen kitap yığınınına döndüm. "Umarım. Bu kitap kendi kendine yazılmayacak."

Cass kasabada iken, çalışma alanımı başka bir yere taşıdım. Evin arka kısmı oldukça ayrı olsa da, o oradayken yemek odasında veya oturma odasında yazamayacağımı biliyordum. Öğleden sonralarımı kapı çerçevesine bakarak, onun gelip beni asteroitlerle oynarken yakalayacağından endişelenerek geçirecektim.

Tabiri caizse.

Bunun yerine, merdivenlerin üstündeki sahanlığı dönüştürdüm, ki aslında oldukça mükemmeldi. Yüksek bir pencere gökyüzüne bakıyordu ve büyükannemin makyajını yaptığı eski ahşap makyaj masası mükemmel bir yazı masası oluyordu. Araştırmalarım etrafımda düzgünce istiflenmişken, burayı alt kata bile tercih ediyordum.

Orada, kendimle oldukça memnun bir şekilde dururken, Cass'in kamyonetinin gürültüsünü duydum ve bu ses beni pencereye çekti. Kamyonetin kasasından odunlar çıkıyordu ve Cass sürücü koltuğundan atladıktan sonra, uzun tahtalardan birkaçını rahatça aldı. Onları omzuna asarak, sanat stüdyosuna doğru yavaşça yürüdü.

Kalbim küt küt attı. Artık onun kıcının görüntüsü zihnime kazınmıştı, kamyonete uzanırken kot pantolonun sıkıca sarıldığı görüntüsü.

Testislerimin arkasında bir sıcaklık dalgası hissettim ve penisimin sertleştiğini fark ettim. İnleyerek pantolonumu düzelttim. Gerçekten, gerçekten yatak odama gidip mastürbasyon yapmak istiyordum. Tekrar bir ergen gibi hissediyordum ve bitirmemin uzun sürmeyeceğini biliyordum.

Ama bu düşünceleri bir an önce kafamdan silmem gerekiyordu. Cass heteroseksüeldi ve yaz boyunca benim oda arkadaşımdı. Eğer gidip onun önünde kendimi rezil edersem, Leo da öğrenirdi ve muhtemelen ortak tanıdığımız herkes de.

Suyumdan büyük bir yudum aldım. Lanet olsun Leo. Eskiden bana aşık olduğum için dalga geçerdi, şimdi ise on yıl sonra, bunu yüzüme vuruyordu.

Masaya dönüp dişlerimi sıkarak bir süre yazmaya devam ettim. Kelimeler yavaşça akıyordu ve garaj yolundan bir ses duyduğumda dikkatim pencereye kayıyordu, ama yine de Orion Nebulası hakkında bazı düşüncelerimi kağıda döktüm.

Ancak kısa süre sonra, sanat stüdyosunun yönünden gelen bir çarpma sesi dikkatimi çekti. Çalışma alanım çok gürültülü değildi, ama sessiz de değildi. Birkaç hızlı patlama oldu, sonra bir süre sessizlik, ardından birkaç hızlı patlama daha.

Yavaşça nefes verdim. Beklediğim kadar kötü değildi ve bir süre sonra görmezden gelmek bile mümkün olabilirdi.

Çarpma sesinden çok daha yüksek bir çığlık havayı deldi. Ellerimi yüzüme sürterek homurdandım, sonra merdivenlerden aşağı indim. Ses, oturma odasından da aynı geliyordu ve bir dakika kadar dolaşarak kulağımı stüdyonun yönüne çevirip evin farklı yerlerinde sesin yüksekliğini değerlendirdim.

Mutfak lavabosuna ulaştığımda ev sessizleşti. Arka taraftaki pencereden dışarı bakarak gürültünün başlamasını dinledim, ama Cass ağaçların arkasından çıktı. Gözleri doğrudan pencereye gitti ve başını rahatça sallayarak beni selamladı.

"Lanet olsun," diye fısıldadım. Bütün bu süre boyunca onu izlediğimi düşünecekti.

"Hey, Shawn," diye seslendi Cass arka kapıdan. Tişörtümü düzelttim, sonra o mutfağa girerken sırtımı düzelttim. Alnında ter damlaları

ve pazı kasları şişmişti. "Burada çok gürültücü müydüm?"

"Hayır," diye cevap verdim hemen. "Hiç de değil!" Kahretsin.

Beynimin arkasında bir ses, benim sesim, ona gerçeği söylemem gerektiğini haykırıyordu, ama bunu yapamadım. Sanki gürültüden şikayet etmek hoş olmayan bir şeymiş gibi.

"Harika," diye cevapladı Cass. "Bunu duyduğuma sevindim."

Siyah tişörtünde terden oluşan bir V şekli belirmişti. Nefes aldım ve feromonları dalga gibi üzerime çarptı. Anında sıırsıklam oldum, misk kokulu ter ve kir kokusu beni tam da doğru şekilde tahrik etti.

Yüzümü göğsüne gömmek ve dudaklarımla onun tadını almak istedim. İstemekten daha fazlasıydı. Bu bir ihtiyaçtı ve kendimi tekrar kontrol altına almak için ellerimi arkamda sıkıca tutmak zorunda kaldım.

"Bugün uzun süre çalışacak mısın?" diye sordum.

"Bir süre, evet," diye cevapladı. "Ama madem buradasın, belki davulların sesini dinleyebiliriz? Bu sabah onları stüdyoya taşıdım ve kurmak için bir yer buldum. Hızlıca çalayım, çok gürültülü olursa bana söyler misin?"

Başımı salladım. "Tabii, Cass."

Elini saçlarının arasına soktu, sonra dışarı çıktı. Pencerenin önünde durup bahçede dolaşmasını izledim ve bir dakika sonra, evi daha da yüksek bir gürültü sardı. Ritim hızlı ve eğlenceliydi, neredeyse hafifti, ama şok etkisiyle irkildim.

Cass bahçeye geri koştu, sonra pencerede duran bana el salladı. Pencereyi açtım ve başımı dışarı çıkardım.

"Nasıl oldu?" diye bağırdı Cass.

Ona başparmağımı kaldırarak "Sorun yok!" diye bağırdım.

Beni işaret etti. "Harika," diye bağırdı, sesi dolgun ve sıcaktı, sonra stüdyoya doğru dönüp gitti.

Kafamı içeri çektiğimde, bir dakika soğuk su altında tutmayı düşündüm, sadece bunun beni gerçeğe geri döndürüp döndürmeyeceğini görmek için. Ne halt ediyordum ben? Yüksek gürültü toleransıyla onu etkilemeyi mi umuyordum?

Öğle yemeğinden kalan yarım sandviçi aldım ve masama geri döndüm.

Belki de gece kuşu olurdum. Geceler sessizdi ve yıldızları görmek için en iyi zaman da oydu.

Ve Cass her şeyin üstüne bir de terli ve ateşli olacaksaydı, gün ışığında daha ne kadar dayanabileceğimi bilmiyordum.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

CASS

ESKİ SANAT atölyesi tam da aradığım türden bir yaz projesi idi. İçini ışıkla dolduran duvar boyu pencereleri olan bir ana oda vardı. Arkasında, ikinci bir odada depo ve eski bir lavabo bulunuyordu. Yan tarafta dar bir sundurma uzanıyordu ve onun ötesinde tepe hafifçe alçalmaya başlıyordu. Leo ve Shawn'ın büyükannesi 1980'lerden beri tadilat yapmamıştı, ahşap panelli duvarlar ve pembe davul abajurlar bunu kanıtlıyordu. Ama temeli ve çatıyı incelediğimde, durumu iyi görünüyordu. Leo'nun misafir evi hayali gözümün önünde, yaz tatilini doldurmak için mükemmel bir işti.

Appalachian tepelerinin bana sunduğu manzara ile daha iyi bir yer hayal edemezdim. Ağaçlar o kadar gür ve yeşildi ki, renkleri beni büyüledi ve her türden parlak kır çiçekleri toprağın her yerinde filizlenmişti. Temiz, ferahlatıcı hava her nefesimde beni arındırırken, kuşlar uzaktan ötüyordu.

Liseden sonra, davulcu olarak kariyerime yeni başladığım dönemde ara sıra marangozluk yapmıştım ve bu bilgilerin kaslarıma geri dönmesi iyi geldi. Verandanın altındaki birkaç kısa direğin değiştirilmesi gerekiyordu, ben de oradan başladım, kasabadan aldığım direkleri ölçtüm ve gün öğleye doğru ilerlerken sıcak güneşin tadını çıkardım.

Direkleri ölçüp işaretlerken, o ilk günleri hatırladım; gündüzleri küçük yerel projelerde marangoz olarak mutlu bir şekilde çalışıp, hafta sonları konserler vererek ekstra para kazanıyordum. Liseden sonra arkadaşlarımla birkaç berbat metal grubu kurmuştum, ama o boktan şeyler sadece zaman geçirmek için bir yoldu, daha çok şaka yapmaktan ibaretti. Nashville'e taşındığımda ve içgüdülerimle bir ilana cevap verdiğimde, bir

bir barda ev bandında ücretli bir iş buldum. Bundan birkaç yıl sonra, Twice Shattered'ın solisti beni sahnede gördü ve gruba katılmam için davet etti. Punk ve metalin heyecan verici karışımı, Nashville'deki bazı kalabalıklar arasında popülerdi ve farkına varmadan, kiramı ödeyebilecek kadar düzenli konserler almaya başladık.

Bir direği verandaya taşıdım ve sonra onu gürültüyle yere bıraktım. Nashville'de hayallerimi yaşadığımı hissediyordum. Twice Shattered'ın diğer üyeleri de aynı şekilde hissedememesi çok kötüydü.

Homurdanarak dairesel testereyi ısıttım, direği sabitledim ve bıçak sürekli vızıldayarak ve gürültü çıkararak dikkatlice ucunu kestim.

Mario ve June'a kızmaya bile değmezdi. Twice Shattered başlangıçta onların grubuydu. Büyük başarılar elde etmek ve biletleri tükenmek istiyorlarsa, ben onların yoluna çıkmayacaktım.

Ama tam da bunu karar vermişlerdi. Yerel mekanlarda canlı müzik yapmak onlara yetmiyordu. Radyo hitleri ve dünya turları, tüm rock yıldızı deneyimini istiyorlardı. Ve beni de bu yolculuğa davet ettiler.

Ben sadece o oyunu oynamak istemiyordum. Başkasının programına göre yaşamak, plak şirketinin çalmanı istediği müziği çalmak ve tüm bunları hiçbir garanti olmadan yapmak. Sözleşme imzaladıktan sonra bile çoğu grup yine de başarısız oluyordu. O hayat bana göre değildi ve aslında umursamadığım saçmalıkları umursuyormuş gibi davranmayı hiç beceremedim.

Bu benim en iyi ve en kötü özelliğimdi, sanırım, her zaman bu kadar yalnız olmamın bir nedeniydi. Tek sorun, bu sefer işimi kaybetmeme neden olmasıydı, çünkü Twice Shattered'a kararımı söylediğim anda, beni tüm yaklaşan konserlerden çıkardılar ve kalıcı bir yedek bulmaları gerektiğini söylediler.

Bir dakika sonra kamyonetten birkaç alet daha çıkarırken, düşüncelerim gruptan Monica'ya kaydı. Twice Shattered'dan ayrıldığım için benden nefret ediyordu. Zaten benim gerçek bir hedefi olmayan bir serseri olduğumu düşünüyordu ve belki de haklıydı. Belki daha hırslı olmalıydım, ama bu ona, ben zor durumdayken beni tekmeleme hakkı vermezdi. Ve benim hakkımda söylediği bazı şeyler, çok acımasızdı.

Tembel piç. Karakter siz. İşe yaramaz.

O son gece, ikimiz de sarhoşken bana küfrettiğini hala duyabiliyordum.

Kavga pek önemli değildi. Bir yıldan biraz fazla süredir birlikteydik, ama Monica beni hiç onaylamamıştı, gerçekten. Her zaman benim başka biri olmamı, fantezilerindeki davulcu tanrısı olmamı istiyordu.

Bir homurtuyla bir kutu aleti verandaya bıraktım. Monica önceki gece birkaç kez beni aramaya çalışmıştı ve gün ışığında ona geri dönmem gerektiğine karar verdim. İyi bir şekilde ayrılmamıştık, ama birbirimize bir yılımızı vermiştik. Telefonumu aldım, sonra verandanın kenarında çömelip yemyeşil tepelerden manzarayı seyrettim.

"Cass, senden haber alabilecek miydim bilmiyordum. Çoktan uzaklara gitmiş olabileceğini düşündüm."

Bu yorumu geçiştirdim. "Salon nasıl?"

"Yoğun," diye cevapladı. "Birdenbire başa çıkamayacağım kadar çok düzenli müşterim oldu." Monica ve en yakın arkadaşı, müzik camiasında popüler olan bir kuaför salonunun ortaklarıydı.

"Bu iyi," dedim, çömelmiş halde zıplayarak. "İşler beklediğinden daha hızlı büyüyor."

O içini çekti. "Teşekkürler, ama seni aramamın sebebi sohbet etmek değil, Cass. Başka birinden duymadan önce sana bir haber vermek istedim."

Ayağa kalktığımda tüm kaslarım gerildi, beynim yüksek alarmda çalışıyordu. "Ne oldu?" "Twice Shattered birkaç gün önce bir sözleşme imzaladı. Resmi

duyuru bu hafta yapılacak, ama plak şirketi her şeyi ayarladı,

Cass." "Her şeyi mi?"

"Büyük bir tanıtım bütçesi, büyük bir turne ve bir sürü sıfır." "Oh," dedim, gözlerimi kırıştıtarak. "Eh, onlar için iyi."

Tam olarak anlamam bir dakika sürdü. Monica bana bazı ayrıntıları anlattı ve Mario ile June'un bir ay içinde şehirden ayrılacaklarını ve grubun geri kalanını da yanlarında götüreceklerini söyledi.

Ama sonra, yavaş yavaş, boşlukları doldurmaya başladım. Teklif edilen sözleşmeyle, yıllarca stüdyo oyununda mücadele etmek zorunda kalmayacaklardı. Twice Shattered, boktan, yetersiz bütçeli turne üstüne boktan, yetersiz bütçeli turneye çıkmak, boş salonlarda çalmak ve şu anda sahip olduklarından daha azıyla geçinmek zorunda kalmayacaktı.

Eğer plak şirketi onlara yatırım yapmaya karar verseydi, çok zengin olacaktı.

Muhtemelen ömür boyu rahat yaşayacak ve bu süreçte krallar gibi muamele görecektik.

Ve ben de orada olabilirdim. Eğer isteseydim, herkesin peşinde koştuğu hayali, her şeye sahip olabilirdim.

Zengin olabilirdim.

"Cass, orada mısın?" diye sordu Monica.

"Evet, pardon," diye homurdandım. "Sadece sindirmeye çalışıyorum."

"Geri dönmeyi deneyebilirsin, biliyorsun. Mario ve June seni kesinlikle kabul ederler. Sen duyduğum en iyi davulculardan birisin."

"Hayır," diye cevap verdim hemen. "Sorun değil. Kararımı çoktan verdim."

"Tipik Cass," diye iç geçirdi. "Sadece kendi işini yapıyorsun, geri kalanlarımızdan hiç rahatsız olmadan

. Bu arada, Kentucky nasıl?"

"İyi," diye cevap verdim ve onun yorumunu görmezden gelerek gözlerimi eski stüdyoya çevirdim. Ayrıldığımızda sözleri beni ne kadar incitmişti, hiç de umursamıyormuş gibi davranamazdım. "Güzel bir yaz olacak. Leo'nun küçük kardeşi de burada, yani benim yalnız kalmamdan endişelenmene gerek yok."

Birkaç dakika daha iyi davranmaya ve sohbet etmeye çalıştık, Monica veda ettikten sonra ben de doğruca davul çubuklarıma yöneldim. Kendi işimle uğraşırken daha mutlu olduğum konusunda haklıydı, ama yine de bu haber beni sarsmıştı. İşte buradaydım, geleceğim için hiçbir planım yoktu, sürükleniyordum...

Monica beni uyarmıştı.

Verandaya davul setimi kurdum, etrafıma aletler ve kereste saçtım, kulak tıkaçlarımı taktım ve hızlı bir ritim çalmaya başladım. Ne çaldığımı düşünmedim ve ısınmaya çalışmadım. Sadece müziğin akmasına izin verdim, ağaçların arasında yankılanarak ve içimden derin bir şekilde çınlayarak. Kaslarım yanana ve alnımda ter damlaları belirene kadar çaldım ve haykırdım.

Sonunda, gürültü her şeyi ele geçirdi. Kalan güvensizliklerim ve korkularım yok oldu ve geriye sadece ritmin sürüklediği bedenim kaldı. Gömleğimi yere atmak için yeterince uzun bir ara verdim, sonra tekrar davul setime döndüm ve öğleden sonra geçerken kendimi gürültünün içinde kaybettim.

Birkaç saat sonra, duş almak ve yemek yemek için ana eve geri döndüm. Telefon görüşmesinden sonra pek bir şey yapmamıştım, ama en azından kendimi yorarak grubu düşünmekten vazgeçmiştim.

Mutfağın önünden geçerken, Shawn'ı lavaboda bulaşıkları ovarken gördüm. "Selam dostum," diye seslendim. Tişörtüm omzumdaydı ve göğsümdeki ter soğumuştı. "Bugün nasılsın?"

Islak ellerini salladı, sonra bana dönüp gülümsedi. "Selam Cass. İyiyim. Kitap okuyordum."

"İyi bir şey mi?" diye sordum. Karnımı kaşıyordum ve gözlerinin elime baktığını, sonra tekrar yukarı dönerek gözlüklerinin sallandığını fark ettim.

"Sanırım," diye cevapladı Shawn. "Konsantre olmakta zorlanıyordum. Ama limonata yaptım. İster misin?"

Gülümsedim. Heyecanla teklif etmesi beni gıdıklamıştı. "Tabii, teşekkürler."

"Dışarısı çok sıcak." Başını salladı, sonra buzdolabından sürahiyi almak için döndü.

"Ben de pek bir şey yapamadım," itiraf ettim. "Günün çoğunu davul çalarak geçirdim."

Shawn bana büyük bir bardak limonata doldurdu ve tezgahın üzerinden kaydırıldı. Hemen bir yudum aldım. İçecek tam kıvamında tatlıydı ve stüdyoda içtiğim ılık şişe sudan çok daha ferahlatıcıydı. "Teşekkürler," dedim yine.

"Önemli değil," diye cevapladı neşeyle. "Senin işin bu, değil mi? Davul çalmak?"

"Faturalarımın çoğunu bu işten ödüyorum," diye cevapladım. Grup hakkında bir şeyler söylemeye başladım ama bu konuya girmek istemiyordum ve öğleden sonra güneşinin altında terden sıırıslıyıldam olduğum için duş almam gerektiğini biliyordum. "Eğer nasıl çaldığımı duymak istersen, oraya gel, sana bir set çalayım."

Shawn parlak bir gülümsemeyle "Tabii, olur!" dedi.

Duşa giderken kendi kendime güldüm. O kadar uyumluydu ki, ona çorap kukla gösterisi teklif etsem bile aynı heyecanı göstereceğinden emindim. Yine de, bunda gerçekten hoş bir yan vardı. Kendini beğenmiş insanlar beni çok sinirlendirirdi. Plak şirketiyle albüm yapmaya bu kadar direnmemin nedenlerinden biri de buydu. O saçma sapan tavırların müziğinle hiçbir ilgisi yoktu.

İyi bir grupta ve küçük, takdir eden bir kalabalığa davul çalmak... Neden herkes bunun büyük bir hayal kırıklığıymış gibi davranıyordu?

Duşa girdim ve soğuk su omuzlarımdan akarken uzun, memnun bir inilti çıkardım. Vücut ısım düşmeden önce birkaç dakika soğuk suyla yıkandım, sonra tekrar sıcak suya geçtim. Bir elimde sabunla, suyun başımı yıkamasını ve yanlarımdan akmasını sağladım.

Köpürmeye başladığımda, elim penisime doğru gitti. Boş boş kendimle oynadım, testislerimi ovuşturup penisimi okşadım. Hayal gücüm

eski fanteziler, dolgun, kıvrımlı vücutları olan güçlü kadınlar ve tenin tenine değdiği hissi üzerinde dolaştı.

Yavaşça kendimi mastürbasyon yapmaya başladım. Penisim elimde kalın ve ağırdı, avucum sabunla kaygandı. Testislerimi kavradım ve okşarken onları çektim. Kaslarımdaki yorgunluk, arzunun seline yol açtı. Penisim çelik gibi sertleşti ve hassas başımı başparmağımla ovduğumda, bir damla meni yarıktan sızmaya başladı.

Hayalimde görüntüler belirdi ve kayboldu. Penisim zonkluyordu, içimden bir orgazm geliyordu.

Sonra Shawn'ı düşündüm. Yüzü birdenbire aklıma geldi, sanki tam önümde duruyormuş gibi net bir şekilde. Duş suyunun yanaklarından damladığını ve dudaklarında parladığını gördüm ve onu kendime yaklaştırırsam ne kadar yumuşak olacağını hayal ettim.

Penisimi yumruğumla sıktım, sonra sabit ve yavaş bir ritimle kendimi pompaladım. Shawn'ın dönüp bana doğru bastırıldığını hayal ettim.

Yanaklarını ayırıp içime girdiğimde nasıl hissedeceğini hayal ettim.

Kaslarım gerildi. Serbest elimi duşun duvarına vurdum ve boşaldım. Yoğun fişkırlar halinde patladım, beyaz sperm fayanslara sıçradı ve sonra ayaklarımın dibinde dönmeye başladı. Patlayıcı boşalma beni hazırlıksız yakaladı ve nefesimi tutmak için nefes nefese kaldım.

Kafamı salladım ve sonunda gerçeğe döndüm. Shawn'ı düşünerek boşaldım mı?

Bir erkeği mi düşünüyorsun?

Güneşin etkisi olmalı, diye düşündüm. Aşırı sıcak ve limonata yüzünden beynim her yere zıplıyordu.

Ama bu ne kadar beklenmedik olsa da, beni rahatsız etmedi. Tüm fantezi o kadar çabuk gelip geçti ki, sanki benim kontrolüm dışında gibiydi. Ve bu kadar güçlü bir orgazmdan kesinlikle şikayet etmeyecektim. Sperm ucumdan damlarken kaslarım hala titriyordu.

Suyu kapatırken kıkırdadım. En azından Kentucky sıkıcı bir yer değildi.

BÖLÜM BEŞ

SHAWN

Sadece kargo şortuyla mutfakta duran Cass, limonatayı yudumlarken memnuniyetle homurdandı. Alnında ter damlaları vardı ve göğsünde koyu renkli saçlar, siyah ve kırmızı bir gül dövmesinin üzerine yapışmış, göğüs kaslarına yapışmıştı. Boxerının bel kısmı şortunun üstünden çıkıntı yapıyordu ve gözlerim doğrudan karın kaslarına ve kalçalarının V şekline gitti.

Cass bardağı masaya koydu ve bana yaklaştı. "Shawn, Shawn, Shawn," dedi.

Orada donakaldım. Dışarıda, gürültü yeniden başladı ama daha önce hiç olmadığı kadar yüksek sesliydi, sanki her pencerenin dışında davullar çalınıyordu.

"Cass," diye cevap verdim.

Bana yaklaştı, sonra avucunu göğsüme bastırdı. O benim vücudumu okşarken, ben titreyerek onu izlerken, onun büyük elleri beni keşfedip okşarken, ben yutkundum.

"Seni hep istedim," dedi. Bir anda ikimiz de çıplak kalmıştık ve pencerelere vurma sesi patlama gibi oldu, duvarları salladı.

"Şuna bak," dedi, sertleşmiş penisime bakarak. "Tıpkı hayal ettiğim gibi."

Kalbim gırtlığıma kadar çıktı ve birdenbire uyandım. Masaya eğilmiş durumdaydım ve uzaktan Cass'in davullarının düzenli ritmini duyabiliyordum. Kafamı salladım, rüyayı kafamdan silmeye çalıştım, ama bir özelliği aklımda kalmıştı.

Yatağıma koştum, pantolonumu çıkardım ve mastürbasyon yaptım. Bitirdiğimde, tamamen uyanmıştım. Dışarıda güneş batıyordu, bu da en az bir saat boyunca masada uyukladığım anlamına geliyordu. Harcadıktan sonra

Birkaç gün gece programına alışmaya çalıştıktan sonra, hala garip bir belirsizlik içindeydim, en rastgele zamanlarda uyanıp tekrar uykuya dalıyordum.

En azından önümde bir gece vardı. Ve Lyrid meteor yağmuru yaklaşırken, uzun bir gece geçirmeye hazırdım. Kapının yanındaki kancadan kapüşonlu sweatshirt'ümü aldım ve bir fincan çay yapmak için mutfığa indim. Meteor yağmuru bütün gece sürecekti ve yıldızların altında biraz yazı yazmak istiyordum.

Kitabı yazmak beklediğimden çok daha zordu ve bunun suçunu tamamen Cass'e yükleyemeyeceğimi biliyordum. Elbette, beni çok heyecanlandırdı ve kafamı karıştırdı, ama inşaat gürültüsü o kadar da kötü değildi ve tek yapmam gereken, davul sesini engellemek için beyaz gürültü makinesini açmaktı.

Ancak çoğu öğleden sonra, sadece dinleyerek biraz zaman geçirirdim. Hızlı, sert ritimler çalıyordu, normalde beni soğutacak türden bir müzik. Ama davul çalması da sabit gibiydi, sanki tutunabileceğiniz bir şey gibi. Ve kendimi bu hareketin akışına kaptırdığımda, sanki bir valf açılmış gibi oluyordu ve sonra tekrar yazabiliyordum.

Ne yazık ki bu sadece bir dakika sürdü. Defterime birçok düşünce ve cümle not etmiştim ama ilk bölümde sadece beş sayfa yazabilmiştim. Yayıncılık hakkında çok fazla bilgim olmasa da, karaladığınız zekice cümlelerin yazıldığı bir defterden daha fazlasına ihtiyacınız olduğunu biliyordum.

Su ısıtıcısı ısıklık çaldı ve çayıma sıcak su döktüm. Arka veranda Cass'in odasına bitişik olduğu için, birkaç gün önce teleskopumu evin yan tarafına sürükleyip garaja koymuştum. Lyrids'i görmek için teleskopa ihtiyacım yoktu, ama merakım beni galaksinin başka bir yerine çekerse diye el altında olmasını istedim.

"Oh, hey, buradasın."

Cass köşenin arkasından çıktı, bir elinde bir şişe bira sallanıyordu. Gökyüzünde yeni ay vardı ve gecenin karanlığı hızla çöküyordu, yakınlarda cırcır böcekleri cıvıldıyordu. Kargo şortu ve eski bir bisiklet yaka sweatshirt giymişti, evden gelen beyaz ışık dudaklarındaki hafif gülümsemeyi bana gösterdi.

Mükemmeldi. Her zaman öyleydi. Rahat ve doğal, sanki sizi onunla birlikte gülümsemeye davet ediyor gibiydi.

Cass gibi beni gülümsetmek isteyen bir erkekle hiç tanışmamıştım, heteroseksüel ya da eşcinsel. Ve bir kez olsun, onu gördüğümde irkilmemedim ya da teleskopu saklamaya çalışmadım. Sadece derin bir nefes aldım ve kendimi gülümsemeye bıraktım.

"Merhaba Cass. Beni mi arıyordun?"

Evi işaret ederek başını salladı. "Akşam yemeği için makarna yapacaktım. Acıktın mı diye merak ettim?"

Yemeklerimizi paylaşmasak da, birbirimize artan yemekleri bırakmaya başlamıştık. Cass'in sadece pratik davrandığını düşünerek buna pek önem vermedim, ama beni aramaya gelmesi bana derin ve tatmin edici bir his verdi. "Tabii, eğer teklif ediyorsan."

Birasından bir yudum aldı, sonra yıldızlara doğru baktı. "Bu gece çalışıyor musun? Orada bana birkaç şey daha göstermek ister misin?"

"Gerçekten mi?" Ağzımı bir tarafa çektim. Kahretsin, onun bana sürekli acımadığını kendime inandırmak gerçekten zordu. Yine de, madem soruyordu, yıldızlar hakkında konuşma fırsatını geri çeviremezdim. "Tabii, ne zaman istersen."

Karşıya geçti ve konuştuğunda sesi düşük ve sessizdi, sanki sürekli bir gürültü gibiydi. "Geçen gün davul çalarken bana gösterdiğin galaksiyi düşünüyordum."

"Öyle mi?" Nefes aldım ve kokusu doğrudan kalbimin derinliklerine işledi.

"Çılgınca. Daha önce bu tür şeylerin resimlerini görmüştüm, ama kendim görmek farklı bir şey. Ve bu kadar büyük bir şeyi gördüğümü bilmek, bunda bir şey vardı..." Sesi kesildi, sonra şişesini kaldırdı. "Harika, dostum. Davul çalmak için güzel bir şey."

Gülerek, "Sanırım havalıdır. Hiç o şekilde düşünmemiştim." "Sen nasıl düşünüyorsun?"

Dudaklarımı sıkıp, nasıl cevap vereceğimi düşünmeye çalıştım. "Evrendeki yerimizi görmek, beni aynı anda hem çok büyük hem de çok küçük hissettiriyor. Hayatımda başka ne olursa olsun, hayatımızın o gün beni endişelendiren şeylerden çok daha büyük bir şeyin parçası olduğunu hatırlatması açısından her zaman iyi bir şey olduğunu düşünüyorum."

Cass başını salladı ve yüzü biraz karardı. Onu üzen endişelerin ne olduğunu ve bunların lisede onu rahatsız edenlerle aynı olup olmadığını merak ettim. "Bu iyi bir hatırlatma," diye onayladı.

"Hâlâ davul çaldığına şaşırmadım. Leo ile kurduğunuz grubu hatırlıyorum."

"Rusty Locker mı?" diye güldü. Yüzü aydınlandı ve gözlerinin etrafındaki deri kırıştı. "Vay canına, o grubu yıllardır düşünmemiştim." Uzun saçlarını eliyle geriye itti. "Berbattık! Konserlerimize gelmiş miydin? Hatırlamıyorum."

"Tabii ki hayır," diye güldüm. "Leo o zamanlar beni davet etmezdi. Ama bir kaset yapmıştınız ve ben onun kopyasını çalıp bazen dinlerdim."

"Doğru, kasetlerin havalı olacağını düşünmüştük." İkimiz de güldük. "Bu gece ne izleyeceksin?" diye sordu Cass. "Özel bir şey var mı?"

"Lyrid meteor yağmuru," dedim. "Sanırım bu özel bir şey. Her yıl kışın birkaç ay boyunca hiç meteor yağmuru olmaz. Lyridler ilk gelenler ve geldiklerinde, birkaç gece boyunca her saat başı on meteor gökyüzünde parlar." Konuşmaya devam etmeli miyim diye tereddüt ederek durakladım. "Meteor yağmuru nedir biliyor musun?"

"Uzaydaki kayalar mı?"

Gülümsedim. "Sayılır. Lyrid meteor yağmuru devasa bir buz kütesinden gelir. Aslında onu göremeyiz, ama her yıl Dünya ona yaklaştığında, daha küçük buz parçaları kopar ve atmosferimizde yanar."

"Gördün mü," Cass güldü. "Devasa yanan buz topları. Çok havalı."

"Astronomlar hakkında da böyle diyorlar," dedim. "Tamamen havalı."

Birlikte güldük. Sonra Cass birasını içti ve gözlerini gökyüzüne çevirdi. Soluk ışık yüz hatlarını tam olarak aydınlatıyordu. "Seninle birlikte izleyebilir miyim? Makarna ve şarap getiririm."

Sözlerim ağızımda kaldı. Bu, bir gece daha yazmayı kaçıracağım anlamına gelse de umurumda bile değildi. Biraz takılmak için değil, sadece Cass'in benimle birlikte kalıp gökyüzünü izlemesini çok istiyordum. "Evet," dedim, biraz fazla hevesli bir şekilde. "Harika olur."

Cass başını salladı. "Harika. Ben akşam yemeğini hazırlayayım."

O uzaklaşırken bir şekilde kendimi tutmayı başardım. Nasıl başardım bilmiyorum. Ama o köşeyi dönüp kalçalarını sallayarak uzaklaştığında, birkaç kez zıpladım ve ellerimi salladım, sadece enerjimi atmak için.

"Shawn?"

Ayaklarım yere değdi ve döndüm. Cass evin köşesinde duruyordu.

Kahretsin, zıplamamı görmüş müydü? Yanaklarım kızardı.

"İçeriden bir şeye ihtiyacın var mı?"

Çay fincanımı kaldırdım. "Benim bir şeyim yok, teşekkürler!"

Uygun şekilde aşağılanmış bir şekilde, kupayı çimlerin üzerine koydum, sonra garajdan iki katlanır bahçe sandalyesini aldım, hatırlayabildiğim kadarıyla uzun süredir güvenli bir şekilde orada saklanıyorlardı. Onları teleskopun yanında açtım, birbirlerine ne kadar yakın olmaları gerektiği konusunda bir dakika kadar endişelendim, sonra defterimi aldım.

O gece düşünmek için fazla vaktim olmayacaktı, ama kitapta Lyrids hakkında yazmak niyetindeydim, bu yüzden bazı düşüncelerimi kağıda dökmek istedim. Bunlar, insanlığın bildiği en eski meteor yağmurlarından biriydi ve binlerce yıldır insanlar, tıpkı Cass ve benim o gece yapacağımız gibi, onları izleyip hayranlıkla seyrediyorlardı. Bazı yıllarda, saatte doksan adet kayan yıldızla gökyüzünü dolduran büyük patlamalar bile oluyordu.

Meteor yağmurunu izlemek benim için her zaman özel bir anlam ifade etmiştir. Beklenti, tarihle olan bağlantı... Cass'e açıklamaya çalıştığım gibi, aynı anda hem büyük hem de küçük hissetmenin bir parçasıydı ve tüm bunlar beni yazıya dökmek istediğim bir heyecanla dolduruyordu. Gökyüzüne baktığımda, kelimeler sonunda akmaya başladı ve bahçe sandalyesinde kambur oturarak birkaç sayfa yazdım.

Cass geri döndüğünde enerjim tükenmişti. Kollarında bir şişe şarap ve birkaç bardak, her iki elinde de birer kase makarna vardı. "Acı olsa da sorun olmaz umarım," dedi. "Domates sosuna biraz fazla kırmızı biber ekledim."

"Acı olur." Not defterimi bir kenara koydum, sonra ayağa kalkıp kaseyi aldım. "Teşekkürler! Yağmur hızlanıyor. Tam zamanında geldin."

Bahçe sandalyelerine oturduk. Sonra Cass ikimize de birer kadeh şarap doldurdu. "Neye bakacağım? Bu meteorlar her yerde mi olacak?"

"Hepsi belirli bir noktadan başlıyor, ama her yere dağılıyorlar," dedim, geniş, karanlık gökyüzünü işaret ederek. "Gece ilerledikçe gittikçe yükselecekler, göreceksin. Ve eğer gerçekten şanslıysak, alçaktan uçan bir göktaşı göreceğiz. Onlar çok daha büyük ve daha uzun süre kalıyorlar."

"Harika." Cass, gözleri hala gökyüzünde, makarnasını çatalla çevirdi. Ben de onu takip ettim ve bir dakika boyunca sessizce akşam yemeğimizi yedik. Domates sosu otlar ve baharatlarla zenginleştirilmişti ve makarna mükemmel pişmişti.

En son ne zaman biri benim için yemek pişirmişti? Muhtemelen annemi son ziyaret ettiğim zamandı, fark ettim.

Onun grubu hakkında soru sormayı düşündüm ve ağzımı açmışım ki, bir meteor gökyüzünde çakdı ve Cass sözümü kesti.

"Kahretsin, işte gitti," diye güldü Cass. "Aynen böyle."

Dönüp ona gülümsedim. Daha önce olduğu gibi, yüzünde açık bir gülümseme vardı ve gözlerinde dans eden ışıklar, bu akşamı onun yerine onu seyrederek geçirmek istediğimi hissettirdi. "Yakında bir tane daha olacak

"Havada bir çatal dolusu makarna daha aldım. "Bu arada, bu harika."

"Teşekkürler. Eski sevgilim Monica bana tarifi öğretti. Artık benim standart tariflerimden biri."

Tabii ki. Cass'in eski kız arkadaşları olurdu. Elbette olurdu. Ve o bunu doğruladığında içimde bir parça hayal kırıklığı hissetmem tamamen saçmaydı. "Hala Monica ile konuşuyorsan, ona harika bir makarna tarifi olduğunu söyle," dedim.

"Onunla tekrar konuşacağımından eminim," diye cevapladı. "Sadece birkaç hafta önce ayrıldık."

"Oh. Bunu duyduğuma üzüldüm." Son dakikada Kentucky'ye gelmesinin nedeni artık çok daha mantıklı geliyordu.

Leo'nun benimle paylaşabileceği başka bir şey daha.

"Sorun değil," diye cevapladı. Sesi alçak ve sakindi. "Birbirimize uygun değildik."

Yine aynı şey. Cass'in her zaman olduğu gibi, başına gelen her şeyi olduğu gibi kabul etme şekli. Cass'in her zaman yaptığı gibi, olayları olduğu gibi kabul etmek için insanın çok güçlü olması gerektiğini düşündüm. Sanki bir şekilde bu aydınlanmış sakinlik seviyesine ulaşmış gibiydi. Bu, ona yakınlaşmak ve kendimi ona tutunmak istememi sağladı.

"Ya sen?" diye sordu ve şarabından bir yudum aldı. "Georgia'da biriyle çıkıyor musun?"

"Özel biri yok," diye cevap verdim, her zamanki cevabımı kullanarak.

"Sen ve kardeşin. Erkekler ikinizi de ele geçiremiyor, ha?"

Gülerek, "Leo için öyle olabilir. Ben okuldayken çıkacak vaktim yoktu," dedim. Bu da teknik olarak doğrudu.

"Bunu anlıyorum. Bazen kendine odaklanman gerekir. Burada üzerinde çalıştığın proje ne? Araştırma falan mı?"

Kafamı salladım, onun sohbeti sayesinde rahatlamıştım ve gerçeği paylaşmaya hazırdım. "Aslında bir kitap yazmaya çalışıyorum. Galaksi ve içindeki yerimiz hakkında."

"Bir tane daha!" dedi Cass hemen. Bacaklarını açtı, kasesini çimlere bıraktı, sonra mavi yıldız Vega'yı işaret etti. "Gördün mü?"

"Kaçırdım," diye güldüm.

"Şu anda iki sıfır. Yetişsen iyi olur." "Oh, bu bir yarışma mı?"

"Ve bir amatör tarafından yeniliyorsun. Beş dakika önce nereye bakacağımı bile bilmiyordum."

Gülerek sandalyede geriye yaslandım. "Tamam," dedim, kadehimdeki şarabı çevirerek. "Oyun başlasın."

"Kitap mı yazıyorsun? Ben bunu asla yapamazdım." "Ben de yapabilir miyim emin değilim," diye gülerek cevap verdim.

"Bir kısmını okuyabilir miyim?"

Panik içinde bir ürperti omurgamdan aşağı indi, ama gözlerimi gökyüzüne dikmeye devam ettim. "Şey, henüz okuyuculara sunmaya hazır olduğunu sanmıyorum."

"Sorun değil. Ama istediğin zaman bedava davul soloları dinleyebilirsin," diye alay etti.

Ayak bileklerimi çaprazladım. "Bu benim asla yapamayacağım bir şey. Yani sahneye çıkıp müzik çalmak. Başkalarının önünde performans sergilemenin baskısı beni mahveder."

"Genelde küçük mekanlarda, barlarda ve küçük gösterilerde çalışıyorum. Seyirci beni asla strese sokmaz. Davul çalmaya başlar başlamaz, hepimiz aynı müziğin ritmine kapılırız. Bu çok güzel bir duygu."

Bu fikirden ve Cass'in davul çalarken kollarını sallayıp ter damlayan görüntüsü aklıma gelince gülümsedim. "Kulağa hoş geliyor."

"Öyle," diye güldü.

Bir anlığına gözlerimi Cass'e çevirdim. Bacakları hâlâ genişçe açılmıştı ve bir kolunu sandalyenin arkasına uzatmış, yukarıya bakıyordu. Evin ışığı onu kısmen gölgeliyordu, ama kaşlarının çizgisini ve dudaklarının kıvrımını görebiliyordum.

Ve lise yıllarında birlikte koridorlarda yürüdüğümüz zamanlardaki halinin izlerini onda görebiliyordum. O zamanlar, son zil çaldıktan sonra kafeteryada ya da otoparkta onu gördüğümde, her zaman biraz üzgün ve biraz da endişeli görünürdü. Ve o gece de, gözlerinin arkasında, onun daha derinlerinde bir parça da olsa, o izleri gördüğümü sandım.

Tanrım, onunla birlikte olmak harika olurdu. Sadece birlikte oturmak değil, ki bu bile o kadar iyi hissettiriyordu ki, neredeyse dayanamıyordum. Ama kucağına kıvrılıp, parmaklarımı onun sakalının çiziklerine sürmek. Cass ile gerçekten birlikte olmak ve onun beni ihtiyacım olduğu kadar arzulamasını sağlamak... Bundan daha fazlasını isteyebileceğimi hayal edemiyordum, ona olan aşkım her zamanki gibi acı verici derecede güçlüydü.

"Bir tane daha!" diye gülerek bağırdı ve başıımı kaldırdığımda, gökyüzünde parıldayan meteorun kuyruğunun son ışığını yakaladım.

"Lanet olsun!" Gökyüzüne yeterince bakmadığım için oyunu kaybedeceğimi hiç beklemiyordum. "Tamam, geri dönüşe hazırım."

Gözümün ucuyla Cass'ın bana baktığını görebiliyordum. Bakışları cildimde sıcak bir dokunuş gibi hissettiriyordu ve o sıcaklık içimi kapladığında nefesim kesildi.

O gece, endişeyle boğulmadım. Onun bakışlarını durdurması için çaresizce yalvarmadım. Bunun yerine, onun da beni az önce benim onu gördüğüm gibi gördüğünü bilerek, bu durumdan duyduğum memnuniyeti yaşadım.

"Meteor!" dedim ve ışığın parladığını gösterdiğim yeri işaret ettim.

Sonra Cass yüzünü yukarı çevirdi ve birlikte Lyrids'i izledik.

ALTINCI BÖLÜM

CASS

Huysuz yaşlı çim biçme makinesi, bir kütüğün etrafından geçerken gürültü çıkardı, sonra onu eğimli yoldan eve doğru ittim. Onu stüdyonun yanına sürüklemiştim, sonra yağmur yağmadan ve işler çığırından çıkmadan önce çimin geri kalanını da bitireyim dedim.

Kulaklıklarımdan, makinenin gürültüsünün üstüne eski bir Bad Brains albümü çalıyordu ve sıcak, nemli hava cildime yapışırken ben de hızlanan ritimlere uyum sağladım. Shawn ve ben meteor yağmurunu birlikte izleyeli birkaç gün olmuştu ve o zamandan beri evde birbirimize çok daha aşına olmuştuk. Garip saatlerde uyuyor ve geç saatlere kadar uyuyordu, ama yine de her akşam birlikte akşam yemeği yiyor ve ev işlerini birlikte yapıyoruz.

Beklediğim gibi, onunla vakit geçirmek kolaydı. Shawn nazikti ve bazen konuşması biraz zaman alıyordu. Ama bir kez heyecanlandığında, beni ısıtan bir şekilde zıplamaya başlıyordu. Ellerini sallama ve yüzünü buruşturma alışkanlığı vardı, bu da onu çok sevimli yapıyordu.

Çim biçme makinesini çevirdim, elim terliydi ve makineyi diğer yöne doğru ittim. Sevimli, diğer erkekler için genellikle kullandığım bir kelime değildi, ama Shawn için aklıma gelen tek kelime buydu.

Onun görünüşünün bana bu kadar hoş gelmesinin ne anlama geldiğini ise henüz tam olarak çözememişim. Son birkaç sabah odamda mastürbasyon yaparken, tıpkı o gün duşta olduğu gibi, aklıma o gelmişti. Bunun kendi kendini gerçekleştiren kehanet mi yoksa başka bir şey mi olduğundan emin değildim. Bir kez hayalime girmiş olduğu için, artık bilinçaltımda her seferinde yumruğumu sikime sürtmeye başladığımda onu düşünüyordum.

Çim biçme makinesi tekledi ve ben durup kordonu çekerek makine tekrar çalışana kadar uğraştım, yüksek enerjili punk ritimleri hala kulaklarımda çınliyordu. Terli saçlarımı geriye attım, sonra işime geri döndüm, arkamda çim parçaları uçuşuyordu.

Sebep ne olursa olsun, fantezilerle tam olarak mücadele etmemiştim. Elim yağla kayganlaşmış halde, Shawn'ı düşünerek ve vücudunun ellerimde nasıl hissettireceğini ya da dudaklarını benim penisimde yukarı aşağı gezdirdiğinde ne kadar yumuşak olacağını hayal ederek çok zaman geçirmiştim. Fantezilerin bu kadar doğal gelmesine şaşırmıştım ve çoğu sabah, fazla üzerinde durmadan onların beni sarmalamasına izin veriyordum.

En azından bu yeni bir şeydi, geride bıraktığım hayattan uzaklaşmamı sağlayan bir şeydi. Nashville'deki herkes o hafta Twice Shattered'ı kutlayacak ve onları büyük bir coşkuyla uğurlayacaktı, ama ben gruptan bir telefon bile almamıştım. Bir şeyin benim için doğru olmadığına karar verdiğimde, kendimi onu yapmaya asla ikna edemezdim, ama onlar için ne kadar önemsiz olduğumu görmek yine de canımı sıkıyordu.

Bu yüzden, Shawn'ı düşünerek, kendime biraz zararsız eğlenceye izin verebileceğime karar verdim. Bunun kurallara aykırı olduğunu hissetmek, sanki yasaklanmış bir şeye kendimi kaptırıyormuşum gibi, onu daha da çekici hale getiriyordu.

Meteor yağmurunun olduğu gece, yatmadan önce teleskopla bana birkaç şey gösterdi. Yıldızların mavi olabileceğine şaşırdığımı söyledim ve o da bana gökyüzünde parlayan kırmızı, turuncu ve altın rengi gibi farklı renklerdeki yıldızları gösterdi. Shawn'la vakit geçirmek bana öyle geliyordu, sanki daha önce görmediğim bir dünyayı bana gösteriyordu.

Güneşin mavi olduğunu hayal edebiliyor musun?

Twice Shattered ile turneye çıkmayarak kaybettiğim parayı düşünmekten çok daha eğlenceliydi.

Güneş tepeme vururken çimleri biçmeyi bitirdim, sonra çim biçme makinesini bulduğum garaja geri ittim. Döndüğümde Shawn girişte duruyordu, elinde büyük bir bardak vardı.

Kulaklıklarımı çıkardım. "Selam." Başımı sallayarak selam verdim.

Bardağı uzattı. "Geçen gün limonatayı sevdiğini hatırladım ve çimleri biçtiğin için teşekkür etmek istedim."

Kolumun arkasıyla alnımı sildim, sonra bardağı aldım. "Teşekkürler." Derin ve tatmin edici bir yudum aldım ve geçen seferki gibi, tam da ihtiyacım olan şeydi. "Önemli değil. Bahçe işlerini yapmayı seviyorum."

Shawn başını salladı, biz de birbirimize yakın durduk. Karanlık basmadan önce stüdyoda yapmam gereken birkaç iş daha vardı, ama oraya dönmek için acelem yoktu. "Bugün yazın nasıl gidiyor?"

"İyi gidiyor. Daha yeni başladım."

"Doğru, sen bir gece kuşusun," dedim. "Ben de genellikle öyleyim, şehirdeyken." "Öyleyim," dedi komik bir kahkaha atarak. "Bütün gece uyanık."

, sanki eve geri girecekmiş gibi hafifçe döndü, sonra durakladı. "Hey, bu gece Lyrids'in son gecesini söylediğimi söyleyeyim dedim. Benimle birlikte izlemek ister misin? Kutlamak için büyükannemin domatesli turtaya tarifini yapmayı düşündüm."

Elimi uzattım ve omzunu hafifçe sıktım. "Shawn, dostum, iyi bir domatesli turtaya asla hayır demem." Ona dokunmanın verdiği zevk koluma bir titreme gönderdi ve orada dururken gözlerimiz buluştu.

"Harika," dedi yumuşak bir sesle. "Sevindim."

Onu bıraktım ve biraz geri çekildim. Aniden, çim biçmenin sıcaklığı ve yorgunluğundan biraz başım döndü. Ancak telefonum arka cebimde titrediğinde, kendime geldim. "Oh, hey," dedim, telefonu çıkararak. "Leo. Merhaba demek ister misin?"

Shawn gözlerini devirdi. "Ona bana bir telefon borcu olduğunu söyle, hem de en kısa zamanda!"

Kıkırdadım. "Söylerim."

Shawn bardağını aldı ve yanaklarının pembe olduğunu fark ettim, bu da midemde garip bir his uyandırdı. "Görüşürüz Cass," dedi ayrılırken.

Çimlere doğru yürüdüm. "Leo, ne haber?"

"Bir kontrol etmeliyim diye düşündüm. Kentucky'de işler nasıl? Stüdyoda her şey yolunda mı?" Arka planda ofisinin seslerini duyabiliyordum.

"Stüdyoda sürpriz yok," dedim. "Ama küçük kardeşini çalmaya çalışabilirim."

Leo güldü. "Shawn en iyisidir. Şimdi sana yerel bir kız arkadaş bulmamız gerekiyor, o zaman yaz için her şey hazır olacak."

"Onu bilemem" dedim. Biraz çim kopardım, sonra çimlerin kenarında büyüyen meşe ve akçaağaçlara doğru fırlattım. "Twice Shattered'ın büyük bir plak şirketiyle sözleşme imzaladığını öğrendim. Büyük bir sözleşme. Yüksek maaşlı olan türden."

"Kahretsin," diye inledi Leo. "Tekrar gruba katılabilir misin? Stüdyonun tadilatını bırakman gerekiyorsa sorun değil. Yerine başkaini bulabilirim."

Dişlerimi sıktım. Leo ile benim aramdaki en büyük fark buydu. Ergenlik çağında başımızı belaya sokmaktan yorulduğumuzda, o kendini işine vererek hayatla başa çıkmaya çalıştı. Başarısının onu değerli bir insan yaptığını düşünüyordu. Onun adına mutluydum, ama kendim için öyle bir hayat istemiyordum. Büyük bir adam ya da milyarder olmak istemiyordum. Kendi işimi yapmaktan mutluydum.

"Ben rahatım," dedim. "Plak şirketi onları ele geçirdikten sonra Twice Shattered gibi bile ses çıkarmayacaklar."

"Banka hesapları da aynı olmayacak. Neden kasabadaki bara gitmiyorsun dostum, belki gece için kendine güzel birini bulursun? Zorluklara göğüs gereceğini biliyorum, ama böyle bir şeyden sonra kafanı boşaltmanın zararı olmaz."

"Ben burada takılacağım. Shawn teleskopuyla bana bazı şeyler gösteriyor ve ben de sessizliğin tadını çıkarıyorum."

"Sanırım bu da olur." Leo güldü ve arka planda bir telefonun çaldığını duydum. "Orada o kadar azgınlaşıp kardeşimi sikme sakın."

Gerildim, sonra topraktan bir avuç ot daha kopardım. "Bu ne demek?"

"Sakin ol, Cass. Şaka yapıyorum. Shawn'la yatmayacağını biliyorum. Bir keresinde partide o adamla öpüşmüş olabilirsin, ama seni herkesten daha iyi tanıyorum. Sen heteroseksüelsin."

Ön dişlerimi emdim, onun yorumlarından olması gerekenden çok daha fazla rahatsız olmuşum. "Bu, kiminle yatacağımı sana söyleyebileceğin anlamına gelmez."

Leo ıslık çaldı. "Tamam, tamam. Sakin ol. Sana patronluk taslamak istemedim." Güldü. "Siktir, ama bu çok tuhaf olurdu. Onaylayacağım bir ilişki olmazdı."

O susana kadar sabırsızlıkla içimden homurdandım. "Başka bir şey var mı, Leo? Yoksa gitmeden önce seks hayatımı biraz daha yargılamak mı istiyorsun?"

"Bugünlük bu kadar yeter. Görüşürüz, Cass."

Telefonumu cebime geri attım, içimde öfke kabarıyordu. Benim ya da Shawn'ın ne yaptığı onu ne ilgilendiriyordu ki? Yaz boyunca huzur ve sükunet bulmak için ormanda yalnızdık ve Leo'nun burnunu bizim işimize sokmasına ihtiyacımız yoktu.

Stüdyoya geri dönerken çim kırıntılarını tekmeledim, etrafımda küçük böcekler vızıldıyordu. Eğer bir erkeğe gerçekten ilgi duysaydım, Leo'nun beni destekleyeceğinden emindim, tıpkı onun liseye başladığında

aynı şekilde destekleyeceğinden emindim. Stüdyoda astar kutusunu alıp boyayı karıştırmaya başladığımda, beni asıl rahatsız eden şeyin ne olduğunu anladım.

Leo, kardeşine layık olmadığımı düşünmüş olmalıydı. Shawn çok zekiydi ve Leo'nun yeni işinde başarıya ulaştığı gibi, onun da önünde parlak bir gelecek vardı. Beni hep geleceği olmayan bir ezik olarak mı görecekti?

Herkes beni böyle mi görecekti? En iyi arkadaşım, eski grup arkadaşlarım, ailem, Monica.

Kafamı salladım. En azından Shawn bana sırtını dönmeyecekti. Konuyu gruptan başka bir şeye çevirdiğimde hiç ısrar etmedi. Beni rahat bıraktı ve beni olduğum gibi sevdiğini gösterdi.

"Lanet olsun," diye homurdandım.

Şehirden çıkmıştım, ama hayatımdan kaçamıyordum.

YEDİNCİ BÖLÜM

SHAWN

Meteor yağmuru bittikten sonraki hafta, sonunda rutinime kavuştuğumu düşündüm. Mümkün olduğunca geç saatlere kadar uyudum, öğleden sonra ev işleriyle meşgul oldum ve sonra Cass ile akşam yemeği yedim, tüm bu süre boyunca ona hala delicesine aşık olmadığımı iddia ettim. Bazen, yemekten sonra ayrılırdık ve ben birkaç saat yazıp yıldızları seyrederdim.

Diğer zamanlarda ise benimle dışarı çıkmak isterdi. Konuşur ve teleskopla yıldızları seyrederdik. O bira içerdi, ben ise gecenin geri kalanını kalbim göğsümde çarparken ve yanaklarım gülümsemekten ağrıyarak geçirirdim.

Tamamen rutin şeylerdi. Elbette, ondan bu kadar hoşlanmak biraz acı vericiydi.

Bir keresinde dudaklarını yaladı ve ben bunu iki gün boyunca düşündüm.

Elimi saçlarında gezdirememek ya da kolunun altına kıvrılamamak neredeyse acı vericiydi. Ama bu iyi bir acıydı, içim o kadar sıcak ve karıncalanıyordu ki, parçalanıyordum.

Bir öğleden sonra yemek masasında dizüstü bilgisayarımın bazı e-postaları yanıtlarken, aniden evin sessiz olduğunu fark ettim. Cass davul çalmayı bırakmıştı ve bir şahin ötüyor, rüzgar ağaç dallarını hışırdatıyordu, ormanın seslerini tekrar duyabiliyordum. Genellikle öğleden sonralarını davul çalmak ve stüdyoyu yeniden düzenlemek arasında geçirirdi, ama dakikalar geçtikçe ev sessiz kalmaya devam etti.

Komikti, ama birdenbire sessizlik beni endişelendirmeye başladı. Cass Kentucky'de çok uzun süredir yaşamıyordu, ama ben onun sürekli varlığına alışmıştım, sanki küçük bir şekilde birlikte çalışıyormuşuz gibi. Bu beni rahatlatıyordu, onun yanında olmak sinirli alışkanlıklarımı dengeliyordu.

E-postaları yanıtlamayı bitirdiğimde, spor ayakkabılarımı giyip stüdyoya doğru yürüdüm. Birkaç kez gelip çalışmalarını görmem gerektiğini söylemişti, ama genellikle onu rahatsız etmekten çekiniyordum. Her birimizin kendi dünyası vardı ve Cass benimle vakit geçirmekten hoşlanıyor gibi görünse de, mahremiyetine de aynı derecede değer verdiğini düşünüyordum. Sonuçta o her zaman biraz yalnız biriydi ve benim gibi yaz tatilini tek başına geçirmeyi planlıyordu.

En azından Leo sonunda arayıp bunun için düzgün bir şekilde özür dilemişti. İşiyile ilgili son gelişmeleri anlattığında, neden bu kadar dikkati dağınık olduğunu anlayabildim.

Ayrıca, Cass'in etrafta olması artık bir yük gibi gelmiyordu.

Güneş tepemde parıldarken, stüdyoya giden tepenin köşesini döndüm, onun ne yaptığını görmek için hem heyecanlı hem de gergindim. Muhtemelen gömleğini çıkarmış ve ter, omuzlarındaki sıkı kaslardan beline ve şortundan her zaman dışarı çıkan boxerının üst kısmına kadar akıyordu. Onun teklif ettiği gibi benim için davul çalmasını istemek için cesaretimi toplayabileceğimi düşündüm. Günlerce onun sololarının düzenli ritmini dinledikten sonra, onu davul setinin başında görmek ve o büyüleyici, ritmik sesi yaratmak için vücudunun nasıl hareket ettiğini incelemek için can atıyordum.

Yolu takip ettim, açıklığa döndüm ve olduğum yerde donakaldım. Cass, verandanın kenarında oturmuş, benden uzak, manzaralı tepeye bakıyordu. Bacakları açık, bir eliyle arkasına yaslanmıştı. Vücudu, geri kalanını görmemi engelliyordu, ama izlerken omzunun zıpladığını ve kolunun pompalandığını gördüm.

Cass mastürbasyon yapıyordu. Gerçekten böyle miydi, yoksa ben o kadar azmıştım ki halüsinasyon mu görüyordum?

Sadece ona bakarak bile ihtiyaç duyduğum ve bunaldığım hissine kapıldım, nefesim kesilmiş halde orada durdum. Kaygı beni olduğum yerde dondu, ama aynı zamanda kaçmamı, o beni yakalamadan önce kaçmamı söylüyordu. Yine de gözlerim, kasları pompalarken güneşin altında parıldayan, kalın ve sert pazılarına sabitlenmişti.

Cass döndü. Bacaklarını genişçe açarak daha da geriye yaslandı ve dudaklarından derin bir homurtu çıktı. Aniden, tamamen benim görüş alanıma girdi. Yumruğu, elinde kalın olan penisini pompalıyordu. Uzakta durduğum yerden, penisinin dibindeki koyu renkli kıl kümesi ve kalın kaslı uyluklarını görebiliyordum. Testisleri, aşağıya itilmiş boxerının bel bandının üzerine sarkmıştı ve mükemmel yüzü, neredeyse acı çekiyormuş gibi bükülmüştü.

Arzu bedenimi kapladı ve penisim dikkatimi çekti. Sonra Cass gözlerini açtı ve doğrudan bana doğru baktı.

Bağırdım ve geriye doğru sendeledim, ama onun boşaldığını görmeden önce. Kalın beyaz bir sıvı karın kaslarına fışkırdı ve Cass başını geriye atarak bir kez daha homurdandı. Neredeyse yere düşüyordum ama bir ağaca tutunarak dengemi sağladım. Başka bir şey düşünmeden, kalbim panik içinde göğsümde çarparken, hızlı adımlarla eve geri döndüm.

Siktir. Siktir! Bu gerçekten, gerçekten hiç iyi değildi.

Cass beni gördü mü? Gördüğünü düşündüm, ama sonra arkasını döndü. Eğer beni gördüyse, beni ağaçların arasından onu gözetleyen bir sapık olarak görecekti.

Ve öyleydim! Orada kalmam tamamen uygunsuzdu. On ya da on beş saniyeden fazla izlemiş olamam, ama sanki bir ömür gibi gelmişti. Heteroseksüel bir erkeğe salya akıtan bir sapkıncıydım. Midem bulandı ve eve döndüğümde, yukarı yatak odama koştum ve kapıyı arkamdan çarptım.

Yatağa uzanır uzanmaz gözyaşları akmaya başladı. Cass'in önünde kendimi küçük düşürmüştüm. O bana gerçek dostluğu göstermişti, tıpkı gençken olduğu gibi, ama ben ona sırtımı dönüp saygısızlık etmişim. Lise aşkıma bu kadar takıntılı olmamda bir sorun vardı. Neden benim gibi geek bir eşcinsel, sınıfta ya da kütüphanede tanıştığım uygun birine aşık olmamıştım? Hayatımın geri kalanını bu adama özlemle geçirip, onu korkutup kaçırmak için yeterince yaklaşacak mıydım?

Bir süre kendimi üzüntüye kaptırdım. Çarşafın altına kıvrıldım, vantilatör bana serin bir esinti üflüyordu ve beni rahatlatan programlardan biri olan *Nova'nın* eski bir bölümünü izledim. Audrey'i aramayı bile denedim, ama telefonu açmadı. Birkaç saat sonra, Cass'in sesi ile kendime acıma partim nihayet sona erdi.

merdivenlerden seslendi. "Hey, Shawn, orada mısın?"

Yastığı yüzüme kapattım, iç geçirdim ve sonra bir kenara attım. Ondan sonsuza kadar saklanmamın imkanı yoktu. Ellerim hafifçe titreyerek kendimi merdivenlerden aşağı inmeye zorladım. Cass temiz beyaz bir tişört giymişti ve yüzünde her zamanki gibi rahat ve kaygısız bir ifade vardı.

En başından özür dilemeli miydim? Bu doğru gibi görünüyordu, tabii beni fark etmemişse, o zaman hiçbir şey söylememek çok daha iyi olurdu.

Belki de konuyu onun açmasına izin vermeliydim?

"Hâlâ bu akşam benimle akşam yemeği yapmak istiyor musun?" diye sordu.

O kadar heyecanlanıp kendimi kaybetmişim ki, tamamen unutmuştum. "Tabii," dedim. "Bu gece çilekli kek gecesi, değil mi?"

"Sen büyükannenin tatlısını yaparsan, ben de şehirden aldığın vejetaryen sosisli sandviçleri yaparım," dedi başını sallayarak.

"Tabii," diye cevap verdim dikkatlice, ellerimi arkamda gezdirerek. "Hala istiyorsan, tabii."

Cass dudaklarını hafifçe aralayıp gülümsedi. "Çilekler için mi?" dedi. "Tabii."

Onun doğası beni daha rahatlattı ve mutfakta çalışmaya başladığımızda normal bir insan gibi konuşmayı başardım. Önceki endişeli duygularım hala oradaydı, ama dakikalar geçtikçe onlardan kurtuluyordum. Cass tezgahın başında durup sebze köpekleri marine edilirken sebzeleri doğradı, ben de çilekleri, kremayı, şekerini ve ihtiyacım olan diğer malzemeleri topladım. Büyükannemin tarifi o kadar kolay aklıma geldi ki, bakmam bile gerekmedi. Çalışırken fazla konuşmadım, Cass da öyle, ama nedense birlikte yemek pişirmenin ritmi doğru geliyordu, sanki aramızda her şey yolundaydı. Sanki o beni görmemişti.

Ocağın altındaki çekmeceyi açmak ve fırın tepsisini almak için eğildiğimde, popom onun kalçasına çarptı. "Oh, pardon!" dedim hemen, fırın tepsiyi elimde kayarken gürültüyle yere düştü, sonra hemen geri çekildim.

Cass'in eli omzuma kondu ve omurgamdan bir titreme geçti. "Sorun değil," dedi. "Küçük mutfaklara alışkınım."

Yanaklarım kızararak başımı salladım, sonra fırını ön ısıtmaya açtım. "Nashville'deki dairen nasıl?"

"Sadece bir stüdyo. Mümkün olduğunda dışarıda olmayı severdim ve çoğu zaman Monica'nın evinde yatardım."

Tabii. Çünkü insanlar böyle yapardı. Uygun biriyle çıkıp o kişinin evinde kalırlardı. Ağaçların arasında saklanarak insanları gözetlemeyi tercih eden benden çok farklıydılar.

"Atlanta'daki evin nasıl?"

"Aynı sayılır. Öğrenci yurdunda küçük bir stüdyo dairem vardı ama pek evde kalmazdım."

Tereyağını aldım ve geri döndüğümde Cass hemen arkamdaydı, o kadar yakındı ki, cildimde onun sıcaklığını hissedebiliyordum. "Sadece bu tavayı alacağım," dedi ve başımın üstündeki asılı tencere ve tavalara uzandı.

Vücudu bana yaklaşıp dokunacakmış gibi hissettikçe, ben de kendimi ocağa yasladım.

Nefesimi tuttum ve dengemi sağlamak için fırının tutamağını tuttum.

"Aldım," dedi, tavayı indirirken. Titrek nefesimi bıraktım ve ocağı kullanabilmesi için kenara çekildim.

"Eminim hayal edebiliyorum." Yutkundum.

"Anlamadım?"

Cass güldü, sonra tezgahın kenarına oturdu. "Stüdyo dairen. Muhtemelen her yer yıldız haritalarıyla doluydu, değil mi? Ve kitaplar ve notlar her yüzeye yığılmıştı, tıpkı buraya geldiğim ilk geceki gibi."

Gözlüklerimi düzelttim. "Doğru. Sanırım bunu gördüğünü unutmuşum." Muhtemelen o anıyı seçici bir şekilde silmeye zorlamıştım, ama neyse. "Bir sürü ev bitkim de vardı," diye ekledim, sanki sonradan aklıma gelmiş gibi. "Arkadaşım Audrey beni bu işe soktu."

"Benim evimin dekorasyonundan bahsetmeyelim," dedi çarpık bir gülümsemeyle. "Tabii plak kutuları ve eski davul ekipmanları iç tasarım sayılmazsa."

"Leo'ya sormalısın. Stil sahibi olan o."

Cass beni baştan aşağı süzdü. "Bilemiyorum. Geçen gece çok güzel bir hırka giymiştin." Elini uzattı ve şakacı bir şekilde saçlarımı karıştırdı. "Sıcak ocak," dedi ve dikkatini tekrar işine verdi.

Orada durup, kendimi toparlamaya çalıştım. Saçımı okşayan elinin dokunuşu bile beni altüst etmeye yetmişti. Cass, bana olan etkisinin farkında değil miydi? Öyleyse şanslıydım, ama garip bir şekilde, onun da fark etmesini istiyordum.

Sanki o öğleden sonra beni görmemesine hayal kırıklığına uğramış gibiydim. Hiç mantıklı değildi, ama mutfakta öylece dururken bunun doğru olduğunu inkar edemezdim. Bu düşünce beni dehşete düşürse de, ona karşı hissettiklerimi bilmesini istiyordum. Özellikle de bu hislerim giderek büyüyordu, sanki yaz uzadıkça aşkım daha da büyük bir şeye dönüşüyordu.

Yemeği hazırlamayı bitirdik, çalışırken kalçalarımız ve omuzlarımız birbirine değiyordu. Her şey hazır olduğunda, kekleri fırına attım. Sebzeli sosisli sandviçler, kızarmış ekmeklerden karamelize soğanlara ve çıtır çıtır dereotu turşusu dilimlerine kadar çok lezzetliydi. O kadar doyurucuydu ki, Cass gibi ben de üç tane yedim, ama ona sıcak çilekli kek servis edip, yerken memnuniyetle inlemelerini dinlediğimdeki zevk

ona sıcak ilekli kek servis edip, yerken duyduğu memnuniyet çığlıklarını dinlemekten aldığım zevkle kıyaslanamazdı.

Hepimiz bitirdiğimizde, tabakları topladım. Temizliği yapıp odama çekilmeye ve Cass bana her gülümsediğinde kendime işkence etmeyi bırakmaya fazlasıyla hazırdım. Ancak tabakları lavaboya bıraktıktan sonra, arkamda belirdi.

"Ne dersin?" diye sordu. "Bu gece teleskopunla oynamak ister misin?"

BÖLÜM SEKİZ

CASS

Bütün öğleden sonra stüdyoda çalışırken, Shawn'ı ormanda gerçekten gördüğümünden emin değildim.

Belki de onu gördüğümü sandım çünkü yaklaşık otuz saniye önce, gözlerim kapalı ve yumruğumla çubuğumu okşarken, onu dizlerimin üzerinde, o güzel dudaklarıyla benim aletimi okşarken hayal ediyordum. Belki de o fanteziye o kadar kapılmıştım ki, Shawn'ın orada durduğunu hayal ettim.

Belki de onun yakınımda olmasını istiyordum.

Ancak akşam yemeğine yardım etmek için aşağı indiğinde, bunun gerçek olduğundan oldukça emindim. O ve ben birbirimizle konuşmanın kolay bir yolunu bulmuştuk, ama birdenbire, sanki ilk kez ortaya çıktığım zamanki gibi oldu. Shawn'ın elleri sınırlı bir şekilde etrafta uçuyordu ve ne zaman onunla göz göze gelmeye çalışsam, endişeli bir gülümsemeyle başka yöne dönüyordu.

Bu çok sevimliydi ve tıpkı gençken olduğu gibi, ona sarılmak ve sıkıca kucaklamak istedim.

Ve belki başka şeyler de, fark etmeye başlamıştım.

Her neyse, açık havada mastürbasyon yaptığım için başıma gelen buydu. Güneş cildime çok iyi geliyordu ve birkaç haftadır Shawn'a gelip beni ziyaret etmesini söylüyordum, ama o hala teklifimi kabul etmemişti. Canım istedi ve ne olacak ki dedim. Şehirde, doğanın ortasında mastürbasyon yapamazdım, o yüzden fırsat varken yapayım dedim.

Buzdolabında birkaç şişe bira aradım, sonra evin yan tarafına doğru yöneldim. Shawn çoktan oradaydı, teleskopunu kuruyordu. Garaj kapısı kısmen açık olduğundan, üzerine loş bir ışık düşüyordu

. Hafifçe eğilmişti ve kot pantolonu kışını sararken, bunu fark etmemek imkansızdı.

Bir şey söylemeden önce durakladım, sonra gökyüzüne baktım. Daha önce hiçbir yıldızın adını öğrenmemiştim, ama bir saniye durup önceki gece bana gösterdiği mavi yıldız Vega'yı buldum. Gülümsedim, başımı salladım, sonra ona yaklaştım.

"İyi bir şey görüyor musun?" diye sordum.

"Sadece düzenliyorum," diye cevapladı. "Birkaç dakika sürer."

Bira şişesinin kapağını açtım. "Bugün ne hakkında yazıyordun?"

"Andromeda Galaksisi," diye cevapladı. "Şu anda iyi bir konumda olsaydı sana gösterirdim, ama birkaç ay boyunca gökyüzümüzde görünmeyecek. Aslında, en sevdiğim şey onu izlemek."

"Bir galaksi," dedim.

"İlk gece sana gösterdiğim gibi," dedi, sonra durakladı. "Bir sürü yıldız," diye ekledi ve ikimiz de güldük.

Shawn ayağa kalktı, sonra bana dönüp gülümsedi. "Bira ister misin?" diye sordum.

"Tabii," diye cevapladı. Benden şişeyi almak için öne doğru adım attı ve vücudu yaklaştığında, cildimde bir sıcaklık hissettim.

"O zaman bu gece galaksi yok," dedim ve o şişeyi alırken parmaklarım soğuk camın üzerinde kaydı.

Orada durduk ve Shawn bana komik bir gülümsemeyle baktı. Ağzının yarısı yukarı doğru kıvrılmıştı ve yanağı çukurlaşmıştı. Gözlerini benden ayırmıyordu ama yine de utangaç bir şekilde yüzünü biraz aşağı çevirmişti.

"Hala yazdığın şeyler var mı?" diye sordum, sessizliği bozarak.

"Evet," diye cevapladı Shawn derin bir nefes vererek, sonra tekrar teleskopa döndü. Bir elinde birayı sallayarak tekrar teleskopla uğraşmaya başladı. "Sanırım ritmimi buluyorum."

"Bu iyi. Sen zekisin. Hiç şaşırmadım."

Gülerek elini salladı. "O kadar zeki değilim."

Kaşlarımı kaldırdım. Övünen biri olmadığını takdir ediyordum, ama kendini küçümsemesini de sevmiyordum. "Bir kitap yazıyorsun ve yüksek lisansını yeni bitirdin, Shawn. Bence bu akıllı olmak için yeterli."

"Sanırım haklısın. Sadece çok zor astronomi türlerini çalışmadım demek istedim. Çalıştığım türde ise, ihtiyacım olan matematiği öğrenmek için tüm gücümü harcadım.

Matematiği öğrenmek için tüm gücümü harcadım. Başardım, ama mezuniyet konuşmacısı falan olmadım."

"Yani sen zeki ve çalışkan birisin?" Dilimi şaklattım, sonra ona kaşlarımı kaldırarak baktım.

Shawn güldü. "Sanırım öyle." Gökyüzüne doğru başını salladı. "Bir şeye bakmak ister misin?"

"Tabii," dedim ve bir adım yaklaştım.

Daha önce teleskopla ne yaptığını gösterdiği diğer zamanlarda olduğu gibi, Shawn konuşmaya başladığında yüzü aydınlandı. "Şuradaki lekeyi görüyor musun?" diye sordu, çok dikkatli bir şekilde işaret ederek. Benimle gökyüzü arasında bakışlarını gezdirmesinden, benim bakış açımı anlamaya çalıştığını anlayabiliyordum. "Küçük beyaz bir bulanıklık gibi."

Sayısız yıldızı izlerken gözlerimi kısarak baktım, ama hiçbir şey göremedim. "Sanmıyorum."

Birkaç adım yaklaştı, sonra tekrar işaret etti. "Sıra halinde duran dört yıldızı görüyor musun? Bulutun tam kenarında?"

Hâlâ işaret ettiği yeri göremediğim için elimi uzattım. "Buraya gel. Göster bana."

Shawn birkaç adım atmadan önce tereddüt etti. Ne yaptığımı tam olarak bilmiyordum, sadece onun işaret ettiği şeyi görmek istiyordum ve ona tekrar yakın olmak hoşuma gidiyordu.

Siktir et, diye düşündüm, o zaten beni mastürbasyon yaparken görmüştü. Utanacak pek bir neden yoktu.

"Nerede?" diye sordum, yukarı bakarak.

Shawn geri kalan kısmı eğildi. Arkamda, biraz yanımda duruyordu ve ince, kompakt vücudundan yayılan ısıyı hissedebiliyordum. Geriye eğildiğimde, uzattığı kolu görüş alanıma girdi, dümdüz ileriye gösteriyordu.

Kalp atışlarımı hissedebiliyordum, düzenli ve güçlüydü. "Tam orada," diye fısıldadı Shawn ve ben kolunun işaret ettiği yeri takip ederek gökyüzündeki beyaz lekeyi gördüm.

Kendi kolumu uzatıp o noktayı işaret ettim. Ellerimiz birbirine değdi ve ikimiz de kıpırdamadık. "Tam orada," diye tekrarladım.

O anda, Shawn ve ben tüm evrende yere kök salmış tek iki şey gibi hissettik. Sanki üzerinde durduğumuz o küçük toprak parçası sağladı, etrafımızdaki her şey dönüyor ve çarpışıyordu, ilişkilerim, davulculuk kariyerim ve tüm o asteroitler. Bu bana sahnede davul çalarken kendimi kaybettiğim, gerçekten iyi bir konseri hatırlattı.

"İşte bu," diye cevapladı Shawn. Elini indirdi ve geri adım attı, o an sona erdiğinde bir hayal kırıklığı dalgası hissettim.

Kafamı salladım ve göğsümün arkasında gürleyen hissi görmezden gelmeye çalıştım. "Etrafındaki o leke ne?"

Shawn bana gülümsedi, sonra teleskopa döndü. "Buna Arı Kovanı denir," dedi. "Şimdi buraya gel, şuna bir bak."

Teleskopa baktığımda, sayamayacağım kadar çok yıldız gördüm, mavi, sarı ve beyaz, birbirine çok yakın, hepsi karanlık gökyüzünde parlıyordu. Birkaç dakika boyunca, sadece onlara bakarak kendimden geçtim. O küçük gökyüzü parçasında, normal bir gecede gökyüzüne baktığımda gördüğüm kadar çok yıldız görüyor gibi hissettim. Ve yıldızlar da parlaktı, bir yıldızın parlayabileceğini düşündüğümde daha parlaktı.

Doyduğumda, beni bekleyen, mutlu bir ifadeyle izleyen Shawn'a döndüm. "Bu da aynı şey mi?" diye sordum.

"Bu bir yıldız kümesi," diye cevapladı. "Gezegene en yakın olanlardan biri. Teleskopumla tüm yıldızları göremezsin ve her zaman yenileri doğuyor, ama tam orada binlerce yıldız var ve hepsi birlikte dönüyor. Bu yüzden genellikle leke gibi görünüyor, çünkü yeni doğan yıldızlar birlikte çok parlaklar."

Gözlerimi gökyüzüne çevirdim ve bulanık beyaz noktayı bulana kadar etrafa baktım. Hala aynı görünüyordu, ama hayal gücüm diğer tüm detayları doldurdu. "Yıldız kümeleri," diye tekrarladım.

Shawn hafifçe güldü, sesi yumuşak ve melodikti. "Bu oldukça yaygın bir durum. Çoğu yıldız böyle büyük kümeler halinde bulunur. Güneşimiz biraz tuhaf. Evrende tek başımıza süzülüyoruz. Başka bir yıldızla yakın uçsak bile, sonunda yine uzaklaşıyoruz."

Bir saniye düşündüm. Yalnızlık hissi uyandırıyor, ama aynı zamanda rahatlatıcı bir yanı da vardı. Tüm gezegen evrende kendi yolunda ilerliyordu ve garip bir şekilde, bu bana doğru yerde olduğumu hissettirdi. Hepimiz kendi yolculuğumuzda olabilirdik, ama aynı zamanda birlikte de seyahat ediyorduk.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu Shawn nazikçe.

Gökyüzünden döndüm ve yüzümde oldukça uzak bir ifade olduğunu fark ettim. "Sadece bu garip dünyayı takdir ediyorum," dedim. "Monica her zaman uzaklaşmak istediğini söylerdi. Artık tek olmadığımı biliyorum."

Shawn güldü. "Tamamen yalnız olamazsın. Grubun en az haftada bir kez sahneye çıkıyor, değil mi?"

"Birkaç ay önce grubumdan ayrıldım," diye itiraf ettim, bunu ona daha önce söylemediğim için neredeyse utanmıştım. Belki de bunu kendime itiraf ettiğimden daha fazla rahatsız olmuşum. "Bir süredir sahneye çıkmıyorum."

"Oh," dedi Shawn. Eli yan tarafında dans ediyordu ve ne söyleyeceğinden emin olmadığını anlayabiliyordum.

Bir yudum bira içtim. "Onlar da büyük bir plak şirketiyle sözleşme imzaladılar," diye ekledim, boğuk bir kahkaha atarak. "Yıldızlardan bahsetmişken. Büyük başarıya ulaşmak üzereler."

"Oh," dedi Shawn yine. Kendi şişesinden bir yudum aldı, sonra elinde şişeyi çevirdi. "Bu konuda ne düşünüyorsun?"

Bir saniye düşündüm. Monica ve Leo, ayrılmanın büyük bir hata olduğunu varsayarak, hemen bana tekrar gruba katılmam için baskı yapmaya başlamışlardı. Shawn, durup bana bu konuda ne düşündüğümü soran ilk kişiydi.

"Fena değil," diye cevapladım. "Para konusunda ve Nashville'e döndüğümde ne yapacağım konusunda biraz endişeliyim. Ama ben hiçbir zaman rock yıldızı falan olmak istemedim. Eğer grup arkadaşlarım bunu istiyorsa, ne mutlu onlara."

Shawn güldü. "Matematikte pek iyi olmayan bir astronom ve ünlü olmak istemeyen bir davulcu. Biz biraz uyumsuzuz, değil mi?" Gözleri büyüdü ve ışık biraz daha parlak olsaydı, yanaklarının pembeleştiğini görebilirdim. "Seni uyumsuz olarak nitelendirmiyorum."

Saçlarımı geriye attım, sonra ona sırtarak baktım. "Bir çift uyumsuz," dedim. "Bana doğru geliyor."

Etrafımızda cırcır böcekleri cıvıldıyordu ve ara sıra bir kuş ötüyor, akşamın sessizliğini bozuyordu. Shawn spor ayakkabısını çimlere batırdı ve gözlerime baktı. Cildi yumuşak görünüyordu ve yine ona dokunmak istedim.

Kendimi durdurmam için nedenler aklıma gelmeye başladı. Leo'nun, ben henüz bunu gerçekten düşünmeden önce, kardeşine dokunmamamı söylediğini hatırladım. Heteroseksüel olduğumu düşündüm. Hayallerimde bile, genellikle Shawn'ın vücuduna dokunmaktan veya elimi onun sırtının kıvrımlarında gezdirmekten öteye geçemezdim. Ona bir hamle yapsam bile, ne yaptığımı bilemezdim.

Kaybolurdum. Ama yine de, bunda heyecan verici bir şey de vardı. Kalbim hızla çarpmaya başladı ve kendimden şüphe duymadan önce içkimi bitirip şişeyi yere attım. Bir adım öne çıktım, sonra

bir adım daha attım. Shawn'ın gözleri parladı, hala bakışlarımın esiriydiler ve dili dudaklarının üzerinde gezdirdi. Teleskopa döndü. "Başka bir şeye baksak mı?" diye sordu gergin bir şekilde ve geri döndüğünde, aramızdaki mesafeyi kapatmışım, aramızda sadece birkaç santimlik serin gece havası kalmıştı.

"Cass," diye fısıldadı Shawn.

Kaşımı kaldırdım, sonra gülümsedim. Aramızda bir enerji kıvılcımı çaktı ve Shawn topuklarının üzerinde zıpladı, o kadar sıcak ve ham bir enerjiyle titriyordu ki, dudaklarımda tadını alabiliyor ve parmak uçlarımda hissedebiliyordum. "Bugün gördüklerin hoşuna gitti mi?" diye sordum, sesimi alçak bir uğultuya indirerek.

Shawn nefesini tuttu ve sonunda göz teması kurmayı bırakıp ağaçlara döndü. "Çok üzgünüm," diye fısıldadı, sonra geriye doğru sendeledi.

Kalbim parçalandı. Onu kızdırmak, kabuğundan çıkarmak istemişim, ama bir an gördüğüm acı dolu bakış başka bir hikaye anlatıyordu.

Kendimi tekmelemek istedim. Elbette böyle bir şeyden endişe duyacaktı. Muhtemelen kızgın olduğumu veya kardeşine söyleyeceğimi düşünmüştü.

Kahretsin.

Omuzlarındaki titremeyi fark ettiğimde, liseden beri düşündüğüm şeyi sonunda yaptım. İleri adım attım, kollarımı Shawn'ın omuzlarına doladım ve onu sıkıca kucakladım.

O nefes nefese kaldı. Onu öylece sıkıca ve sıcak bir şekilde kucakladım ve bir saniye sonra vücudunun benimkine yaslanarak gevşediğini hissettim. O tam da olması gerektiği gibi yumuşak ve hassastı ve onu kucaklamanın doğru seçim olduğunu biliyordum.

Shawn'ın yüzü boynumda bir kıvrım buldu, kolları belime dolandı ve şampuanının tatlı, çiçeksi kokusu burnumu doldurdu. Onu daha sıkı sıkıttım, sonra adını fısıldadım.

"Shawn."

BÖLÜM E DOKUZ

SHAWN

CASS'IN SESİ göğsünde yankılanarak adımı söyledi. Daha sıkı sarıldım, bırakırsam bir daha asla o zevki hissedemeyeceğimden korktum.

Neden beni öyle tuttuğunu ya da ağaçların arasından beni izlerken yakaladıktan sonra neden bu kadar nazik davrandığını bilmiyordum. Kahretsin, bana karşı benim kendime davrandığımdan daha nazikti. Omuzlarımı saran kolları ve benimkine bastırılan etli uylukları, hayal ettiğim kadar iyi hissettiriyordu.

Heyecan verici ve bir şekilde tam da doğruydu.

Tanıdık kokusu burnumu doldurdu, nane çayı, taze yağmur ve misk gibi. Bu bir uyuşturucuydu ve beni daha da sersemletti. İçimden, vücudumdaki her hücre tepki verdi, boynundaki sakallar yanağıma sürtündükçe daha fazlasını arzuladı. İçimi yaktı ve penisim vücutlarımız arasında sertleşti.

Nefesim kesildi. Cass beni daha da derin bir yerden gelen yumuşak bir iniltiyle ödüllendirdi. Eli başımın arkasına ulaştı ve parmakları saçlarımı taradı. Bu hareket, onun nasırlı ellerini ve stüdyoda davul çaldığı günü düşününce omurgamdan bir titreme geçirdi.

"Cass," sonunda sesimi onun boynunda kaybederek söylemeyi başardım.

"Sorun yok," dedi, hala beni sıkıca tutarak. "Endişelenmene gerek yok. Kızgın değilim."

Onun bunu söylediğini duyunca, sonunda bunun doğru olduğuna inanabildim. Cass kızgın değildi; beni tutuyor, her nefes alışında beni kaldırıyordu, böylece ayaklarım yere zar zor değiyordu.

Kalbim göğsümde güm güm atıyordu, sonra tekrar. Cass kucaklamasını gevşetti, ama birbirimizi bırakmadık. Bunun yerine, bacaklarını hafifçe açtı ve kendimi onun uyluğuna oturmuş buldum.

Siktir, muhtemelen benim sikimin zonkladığını hissedebiliyordu. Ama ağırlığımı kaydırduğımda, onun da kalçama karşı aynı kalınlıkta ve sertlikte olduğunu hissettim.

"İzlediğin için seni suçlayamam," dedi, eli hala saçlarımda. "Senin yerinde olsam ben de aynısını yapardım."

Yutkundum ve tekrar konuştuğumda dudaklarım boynunun kıvrımlarında dans etti. "Öyle mi yapardın?" Cass heteroseksüeldi ve her zaman öyle olmuştu. Bir erkeğe aşık olacaktıysa, neden Leo gibi, Cass gibi kaslı ve seksi biri olmasın ki?

Neden beni görmek istesin ki?

Başımın arkasını okşadı ve sanki kontrolüm dışında bir şey gibi, ben de onun hareketine uyarak bacağına sürtünmeye başladım. "Evet," diye cevapladı. "Öyle olacağını düşünmeye başlıyorum."

Cass bana katıldığında nefesim titriyordu, ellerimiz birbirini keşfederken birbirimize yakınlaşıyorduk. O benim enseme okşarken sırt kaslarının hatlarını hissettim. Sıcak bir baskı penisimde zonkluyordu. O kadar sertleşmişim ki acıyordu, ama tek istediğim Cass'e sürtünmeye devam etmek ve onun penisinin bana çarptığını hissetmekti.

"Siktir," diye inledi Cass. Kollarını daha sıkı sardı ve beni kaldırdı. Dudaklarım kulağına değdiğinde nefesim kesildi. Cass, birbirimizin ritmine uyum sağlarken, nefes alıp verirken ve kıvrılırken kıcıımı sıkıca kavradı.

Arzu alevlendi ve Cass yanağımı tekrar sıkıttığında, ön sıvıyla ıslandığımı fark ettim. İnleyerek ve ona tırnaklarımı geçerek devam ettim, tepeler ve gökyüzü etrafımda dönüyordu. Bizi kıvrandırırken ağırlığımı destekleyerek beni sabit tuttu.

Ve sonra, inleyen bir iniltiyle boşaldım. Tüm vücudum titredi ve elektriksel bir şey ile kasılmaya başladı. Boşalma beni kör etti ve etkisi geçince, tek bildiğim dilimde Cass'in teninin tadı ve pantolonumdaki sıcak, yapışkan karışıklık oldu.

Cass inledi, sonra bana sertçe çarptı. Bir kez daha itti, derin ve uzun bir "siktir" diye bağırdı, sonra kıcıımı tutan elini gevşetti.

Nefesimi toparlarken ona yaslandım, hala olanlara inanamıyordum.

"Vay canına," diye soluklandı Cass. "Bunu beklemiyordum."

Geri adım attım ve kendimi zorlayarak vücutlarımızı birbirinden ayırdım. Saçlarını geriye iterek bana gülümsedi. Etrafımızdaki ağaçlar sessizdi ve bacaklarımın titremesini durdurmaya zorladım, böylece tekrar kendi başıma ayakta durabildim. "Evet," dedim yumuşak bir sesle. "Ben de."

Cass yarı gülümseyerek pantolonuna işaret etti. "Sanırım gidip temizlenmeliyim?"

Gülerek, yanaklarım pembeye dönmüştü. "Evet, ben de."

Elini uzattı ve başımın arkasını okşadı, parmaklarını kulağımın arkasına doğru kaydırды. "Beş dakika sonra burada buluşmak ister misin? Biraz yıldızları seyretmek için?"

Teleskopa baktım. Evet, tabii ki istiyorum demek istedim, ama başım dönüyordu. Birdenbire yaptığımız şeyden, özellikle de pantolonuma boşaldığımdan utanmaya başladım, o da aynı şeyi yaptığını söylemesine rağmen. "Belki bu gece biraz daha yazmaya çalışmalıyım," diye zayıf bir yalan söyledim.

"Tabii, sorun değil," diye cevapladı Cass. Sesi alçaktı ve kendimi zorlayarak gözlerine baktığımda, yine o incinmişlik gölgesi vardı.

Siktir, bu durumu doğru yönetemiyordum.

"Yarın görüşürüz o zaman?" diye sordu. "Hâlâ benimle Louisville'de işleri halletmek istiyor musun?"

"Evet, tabii," diye cevap verdim. "Başka bir gece yıldızları izlemeye gitmek senin için sorun olmaz mı?"

"Hayır," diye cevapladı ve başını salladı. "Sen işine bak, Shawn."

"Teşekkürler," dedim ve kendimi daha fazla utandırmadan daha fazla.

Ertesi gün olgun olmayan bir davranış sergiledim ve uyandığımda Cass'ten kaçındım, kahve ve kahvaltımı odama gizlice soktum. Louisville'e giderken konuşmak için bolca vaktimiz olacağını düşündüm ve o zamana kadar kendimi biraz toparlamam gerekiyordu.

Yatağa çapraz bacaklı oturdum ve Audrey'i aradım. Üniversite kütüphanesinde moladaydı ve yakınlardaki bir parkta oturduğu bankta video görüşmemi kabul etti.

"Ne oldu?" diye sordu hemen. "Bugün kütüphaneye bir lise yaz eğitim programı ziyareti var. Dikkatimi başka yere çekmem lazım."

"Dün gece Cass'in önünde kendimi biraz utandırdım. Belki de biraz çuvalladım?"

Audrey'in arkasından bir frizbi uçtu. "Daha fazla anlatır mısın?"

İç geçirdim. Kapüşonlu ceketimin fermuarını açıp tekrar kapattım. "Birbirimizi becerdik gibi bir şey mi? Sanırım? Sonra da ondan kaçtım."

Audrey gözlerini kocaman açarak bana baktı. Kulaklıklarının yan tarafına dokundu. "Bunlar düzgün çalışıyor mu? Birbirinizi becerdiniz mi dedin? Dün gece Cass ile seks mi yaptın, Shawn?"

Hızla başımı salladım. "Hayır! Hiç de değil! Yani, teknik olarak evet," diye düzelttim. "Ama *seks* seks değildi."

"Sikiştiniz mi?"

İç geçirdim. "Giysilerimiz üstümüzde seviştik." "Peki sonra neden kaçtın?"

Başlığımı çekip yüzümü ellerimle kapattım. "Pantolonuma boşaldığım için utandım."

Uzun bir sessizlik oldu. Kafamı kaldırdığımda, Audrey yüzünde sıcak bir gülümsemeyle bana bakıyordu. "Ne?" diye homurdandım.

"Shawn, dün gece Cass'le yattığını mı söylüyorsun?" "Buna öyle demek biraz abartılı olabilir."

"Peki, sen boşaldın da o boşalmadıysa kimin umurunda? Tabii onu bekletmediysen. Beklettim mi?"

Hızla başımı salladım. "Hayır, hiç de değil! O da boşaldı. En azından öyle olduğundan eminim."

"O zaman sorun ne?" diye sordu, ellerini havaya kaldırarak. "Bu olaya tamamen yanlış bakıyorsun Shawn. Cass, sandığından biraz daha az heteroseksüel olabilir ve muhtemelen senden hoşlanıyor."

"Ama nasıl benden hoşlanabilir ki? Birlikte hiç mantıklı değiliz. Cass benimle tamamen farklı bir dünyada yaşıyor, Audrey."

"Tabii ki. Hemen hemen herkes öyle, Shawn. Ama bunun tek nedeni, dünyanı gizli tutmakta ısrar etmen. Eğer Cass ile iyi vakit geçiriyorsanız, endişelenmeyi bırak ve keyfine bak."

Gülerek, "Sen öyle deyince öyle geliyor," dedim.

"Öyle diyorum," diye gülerek cevap verdi. "Şimdi bu konuşmayı baştan al ve baştan başla. Bir saatlik öğle molam var ve bana ciddi detaylar borçlusun."

ONUNCU BÖLÜM

CASS

ÖĞLEDEN SONRA Louisville'de işlerimizi hallederken, Shawn ve ben önceki gece olanlar hakkında konuşmaktan kaçındık. Eskisi gibi susup sessiz kalmadı, ama araba yolculuğunu aklımıza gelen her şeyi konuşarak geçirdik. Ona en sevdiğim davul sololarını çaldım, o bana Atlanta'dan bahsetti ve Leo hakkında dedikodu yaptık. Ellerini sallayıp güldüğü halinden, sanki hiçbir şey olmamış gibi davranabilirdim.

Neredeyse, ama tam olarak değil. Önceki gece, odasına kaçtığında bunun beni ne kadar incittiğine şaşırmıştım. Garip sürtünme seansımızın onu neden rahatsız ettiğini anlasam da, biraz daha takılıp vakit geçireceğimizi umuyordum. Lanet olsun, başka bir erkeğin sikini sürtmek heteroseksüel bir erkek için oldukça garip bir şeydi.

Gerçi, bu kelime benim için pek anlam ifade etmiyordu. Çünkü Shawn'ın vücudunun sıcak sürtünmesi beklediğimden daha da iyi yanıyordu ve onun sıkı kışını sıkıtiğında, içimi bir ihtiyaç sardı. Hayvani ve ham bir duyguydu ve vücudumu onun vücuduna olabildiğince yaklaştırmaktan başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

Heteroseksüellikten oldukça uzaktı, ama Shawn benimle konuşana kadar bunu gerçekten anlayamıyordum. Bu yüzden, akşam yemeği yiyecek bir bar bulduktan sonra, korkak gibi davranmayı bırakıp ona nasıl hissettiğini sormaya karar verdim.

"Hey, Shawn," dedim masanın karşısından. "Dün geceyi sormak istedim."

Bar etrafımız gürültülüydü, Shawn bir saniye orada oturdu, pipetini buzlu su bardağına batırdı. Kasaba için yakalı beyaz bir gömlek giymişti ve kolları ince kollarında kıvrılmıştı. "Evet," dedi, sonra

bana baktı ve açık kahverengi gözleriyle beni yakaladı. "Bu arada, kaçtığım için özür dilerim."

Onun bunu söylediğini duyunca rahatladım ve içimden bir nefes aldım. "Sorun değil," dedim. "Sadece seni üzecek bir şey yapmadığımdan emin olmak istedim."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Oh, hayır, hiç de değil! Sadece çok şaşırmıştım."

Kaşımı kaldırdım. "Yatakta iyi olduğumu biliyorum, ama genelde böyle bir tepki almam, özellikle de kuru seks yaparken."

O kahkaha attı. "Sadece merak ediyorum... Sen heteroseksüel değil misin?"

Başımı salladım. "Bu makul bir soru. Her zaman heteroseksüel olduğumu düşündüm ve tüm ilişkilerim kadınlarla oldu."

Garson gelip bizi böldü ve ben paylaşmak için sebzeli nachos ve birkaç salata sipariş ettim. Garson gittikten sonra Shawn'ın yanaklarının pembeleştiğini gördüm. Masaya bakmak yerine gözlerime bakıyordu. "Yani sen heteroseksüelsin?" diye sordu.

Avuç içlerimi yukarı çevirdim. "Söylemesi zor."

"Leo ile bu konuyu hiç konuştun mu?"

Kafamı salladım. "Lisedeki ilk aşkımdı, bu yüzden bu tür konularda çok konuşmuştuk. Bir keresinde bir partide bir erkekle öpüştüm, ama o zaman bile Leo ve ben bunun sarhoşluktan kaynaklandığını düşündük."

Barda etrafa bakıp kimse dinliyor mu diye bakma isteği duydum ama kendimi durdurmayı başardım. Kimsenin beni duyması umurumda değildi. Birinin bir sorunu varsa, benim için siktirip gidebilirdi. Ama yine de, Shawn'la o anda konuşmak, bir erkekle birlikte olduğumu ilk kez anlatışımı ve böyle bir konuşmayı herkesin içinde yapmak komikti.

"Leo'ya söylemek zorunda değiliz," dedi Shawn. "Ya da istemediğin kimseye. Gizliliğine saygı göstereceğim."

Saçımı kulağımın arkasına ittim. "Utanmıyorum ya da öyle bir şey değil. Ama Leo senin istediğin kadar anlayışlı olmayabilir."

"Ne demek istiyorsun?"

"Geçen hafta onunla telefonda konuşuyordum ve seninle çıkmamam gerektiği konusunda şaka yaptı. Leo'yu bilirsin, kötü bir niyeti yoktu ama bir şey olursa rahatsız olacağı izlenimini edindim. Bu konuda biraz savunmacı davrandım."

Shawn başını yana eğdi ve dudaklarını sıkarak gülümsedi. "Savunmacı mı davrandın?" diye sordu, bu fikirden açıkça memnun olduğu belliydi.

Koltuğuma yaslandım ve onu baştan aşağı iyice süzdüm. O bundan hoşlandı ve garip bir şekilde, onun bundan hoşlanması da hoşuma gitti. Shawn'ı korumak istedim, sanki onu benim olarak görmenin sorun olmadığını bana işaret ediyordu. Gözlerindeki ışığı incelerken yavaşça başımı salladım. "Evet," dedim. "Beni bilirsin. İnsanların bana ne yapmam gerektiğini söylemesinden hiç hoşlanmam."

"Evet, ben de aslında."

Ne kadar utangaç olduğunu görünce ve bir süre bu konuyu tekrar konuşamayacağımızı bilince, beni duyduğundan emin olmak istedim. Bu yeni duyguların benim için ne anlama geldiğini hala anlamaya çalışıyordum, ama Shawn'ın bir hata ya da pişmanlık olmadığını anlamasını istiyordum. O büyük eski evde birbirimizin etrafında dolaşp günlerimizi birlikte geçirmek güzeldi ve ona yanlış bir izlenim vererek bunu mahvetmek istemezdim.

"Bu senin hakkında sevdiğim şeylerden biri," dedim. "Her zaman sevdim. Kendi sayfanı yazıyorsun. Lisede bazı çocuklar sana çok kötü davrandı, ama sen hiç değişmedin. Sadece kendi işine devam ettin."

Shawn güldü ve masaya doğru eğildi. "Deneseydim değişebilir miydim, bilmiyorum. İyi ya da kötü, ben hep kendim oldum."

"İyi olduğunu söyleyebilirim."

Gülümsedi. "Teşekkürler, Cass. Ve bunun hakkında benimle konuştuğun için teşekkürler."

"Sadece konuşmadığımız için, küçük bir cinsel temasın oda arkadaşları arasındaki güzel bir şeyi garip hale getirmesine izin vermeyeceğim."

Shawn güldü. "Bana bu dersi iki kez öğretmene gerek yok."

Kaşlarımı kaldırdım. "Öyle mi?"

Elini alnına vurdu. "Şu anda anlatmak istediğim hikaye bu değildi."

"Ama şimdi sen başladın."

"O kadar da ilginç değil." Ona bir bakış attım ve o konuşmaya devam etti. "Üniversitenin ilk yılı bitmek üzereyken, bir gece oda arkadaşımın onun dizüstü bilgisayarında film izliyorduk. Sanırım ikimiz de biraz heyecanlandık ve sonunda birlikte boşaldık."

"Bunda yanlış bir şey yok."

O alaycı bir şekilde güldü. "Ama o olaydan sonra benimle hiç konuşmadı. Ailelerimiz bizi almaya geldiğinde ne kadar garip bir durum olduğunu görmeliydin. Sanki beni hiç tanımamış gibi davrandı."

Bu, benden neden kaçtığını biraz daha açıklıyordu. Aramızda ne olursa olsun, Shawn'ı böyle bir deney olarak görmeyeceğime karar verdim. "Oda arkadaşın pisliğin teki olduğu için üzgünüm."

"İnsanlar seks hakkında konuşmakta pek iyi değildir. Ben de dahil."

"Bana mı söylüyorsun? Twice Shattered gibi bir grupta davulcu olmakla ilgili bir şey var ki, kadınlar her zaman benim sadece hızlı bir ilişki aradığımı varsayıyorlar. Seks yapmaktan şikayet etmek garip, biliyorum, ama daha fazlasını ararken bu çok can sıkıcıydı." Parmaklarımla masaya vurdum. Bu tür şeyleri Shawn'la paylaşmak çoğu insana göre daha kolaydı, ama tüm duygularımı ona dökmek istemedim. "Bizim gibi birkaç yakalanmış insan," diye şaka yaptım. "Diğerlerinin nesi var ki, biz hala bekâsız?"

Ama Shawn cevap vermeye çalışmadan, garson yemeklerimizi getirdi ve konuşma başka bir konuya kayd.

Madem şehirdaydık, Shawn'ı biraz daha barda kalmaya ikna ettim. Arkada dart tahtası vardı, zaman geçirmek için en sevdiğim şeylerden biri, ve onu oynamaya ikna etmeyi başardım.

Tabii ki, pek rekabetçi değildi. Kolunu geriye çekip dartı fırlattığı için, dart tahtaya çarparak düşüyordu, ama yine de beklediğimden çok daha sert atıyordu. Ama şikayet etmiyordum. Sadece kalçalarını sallamasını ve dilini ağzının kenarından çıkarmasını izlemek bile yeterince eğlenceliydi.

Ve lanet olsun, o kalçalar beni çok etkiliyordu. Gömleği yukarı kalktığında karnının parlamasını görebiliyordum ve Shawn her döndüğünde gözlerim belinin alt kısmına ve kıcının yumuşak kıvrımlarına çekiliyordu.

Tekrar bir araya gelmekten bahsetmemiştik ve ben kesinlikle ona baskı yapmak istemiyordum, ama artık tadını aldığım için arzularım daha da güçlenmişti. "Affedersiniz," dedi pembe saçlı bir kadın, arkamızda belirerek. Burnunda piercing vardı ve bana baktığında gözleri yeşil renkte parlıyordu.

"Nasıl gidiyor?" Masadan biramı aldım, dönüş yoluna çıkmadan önce kendime izin verdiğim tek içkiydi.

"Birbirimizi tanıyor muyuz?"

Kadın, şimdi bizi izleyen Shawn'a baktı, sonra tekrar bana döndü. "Sen Twice Shattered'ın davulcusu değil misin?"

Çenemi sıktım. "Eskiden öyleydim," dedim düz bir sesle, sonra bir yudum aldım.

Yüzü aydınlandı. "Sizi seviyorum çocuklar! Canlı performanslarınız muhteşem. Nashville'de yaşarken her fırsatta konserlerinize giderdim. Arkadaşlarım da öyle. Herkes yeni albümünüzden bahsediyor."

Shawn boğazını temizledi. "Su almaya gidiyorum," dedi hızlıca, sonra dartlarını masaya bırakıp aceleyle uzaklaştı.

Burnumdan yavaşça nefes verdim. Onun burada kalıp beni bu konuşmadan kurtarmasını çok isterdim, ama bunu bilmesinin imkanı yoktu. "Artık grubun bir parçası değilim," dedim ona. "Ama hayranım olduğun için mutluyum."

Dudaklarını büzüştürdü. Dudakları mor renkteydi ve mükemmel bir daire oluşturuyordu. "Seni kovmaları çok kötü," dedi.

Kıkırdadım. "Beni kovmadılar."

"Onlar ünlü olduklarında sen ayrılmaya mı karar verdin?" Kollarını kavuşturdu. "Tabii, tabii."

"Yardımcı olabileceğim başka bir şey var mı?" dedim, gözlerimi ona dikerek.

"Kızma," dedi gülerek, sonra yaklaşıp elini göğsüme koydu. "Sana yine de iyi vakit geçirteceğim."

Geri çekildim ve eli gömleğimden kaydı. Twice Shattered'dan ayrılmak beni hayranlarla olan garip etkileşimlerden kurtaracaktı, ama eğer gerçekten çok ünlü olursalar, başım belaya girebilirdi. "Bir dahaki sefere konsere gittiğinde solisti dene," dedim. "O grup hayranlarını sever."

Gömleğimi tutup elinde çevirdi. "Emin misin? Arkadaşım da katılmak isteyebilir."

Elimi onun elinin üzerine koydum ve itekledim. "Bu gece olmaz," dedim kararlı bir şekilde. "Üzgünüm."

O uzaklaştıktan sonra, barda Shawn'ı aradım. Yan masalardan birine yaslanmış, telefonuna bakıyordu. Biralaramı alıp yanına gittim. "Kusura bakma," dedim. "Bazen olur."

"Önemli değil. Sadece sizi rahatsız etmek istemedim." Sesi gergindi, ama normal davranmaya çalıştığı belliydi. "Onun numarasını almalısın. Çok güzeldi."

Barın diğer tarafında arkadaşlarıyla konuşan hayrana döndüm. Ayakları eski siyah botlara sıkışmıştı ve başının arkası traşlıydı. "Güzel olduğunu sanmıyorum."

"Seksi mi?" diye sordu Shawn.

Kafamı salladım. "İlgilenmiyorum."

Omuzlarının gevşediğini fark ettim. Shawn'ın benim işime karışmak istememesini takdir ediyordum, ama onun da bu flörtten rahatsız olduğunu anlayabiliyordum. "Buradan çıkmak ister misin?" diye sordum. "Yola çıkmalıyız."

Hesabı ikiye bölerek ödedik ve sessizce arabaya doğru yürüdük. Shawn'ın hala o kadını düşündüğünü anlayabiliyordum. Tekrar garip bir sessizliğe bürünmemek için, kamyonetin yanında durup bir şeyler söylemeye karar verdim. "Eskiden bana da böyle şeyler hep olurdu," dedim.

Shawn ellerini arkasında birleştirdi. "Üzgünüm," dedi. "Sana engel olmak istemiyorum."

"Öyle demek istemedim," diye hemen düzelttim. "İnsanların benimle sadece grup yüzünden konuşmasından nefret ediyorum. Sanki gerçek beni hiç umursamıyorlarmış gibi, sadece kafalarındaki bir fanteziyi umursuyorlar."

"Yani bir dahaki sefere seksi bir kız sana asılmaya çalıştığında, araya girip her şeyi mahvetmem mi gerekiyor?" diye sordu, sonra bana göz kırparak alay etti. "Sanırım deneyebilirim. Ama bütün yaz boyunca sana engel olursam kendimi suçlu hissedebilirim."

Kıkırdadım. Otopark neredeyse boştu ve biz bahar için pembe çiçekler açan bir kırmızıbudak ağacının altında duruyorduk. Havada hafif bir esinti vardı, Shawn'ın saçlarını karıştırıyordu ve o benim kamyonetimin arkasına yaslandığında, onun ne kadar yakışıklı olduğunu bir kez daha fark ettim.

İçgüdülerim beni ele geçirdi ve öne adım atmam için beni teşvik etti. Shawn'ın dudakları aralandı ve ben onun çenesini elimle tutup onu öpmeye başladım.

Dudakları ipek yastıklar gibi yumuşaktı ve beni karşılamak için parmak uçlarına yükseldi. Birbirimizi keşfettik, dillerimiz birleşti ve tekrar ayrıldı, ben bu histen titriyordum. Shawn'ın bir eli belime kondu, diğeri ise arkama uzanarak omzumu kavradı ve alt dudağımı nazikçe ısırdı. Bir kadını öpmekten farklı değildi, ama aynı da değildi. Tarif edemediğim bir şekilde, Shawn'ı öpmek, olması gerektiği gibi hissettiriyordu.

Geri çekildiğimde, dudaklarımız arasında bir salya ipi parıldayarak düşene kadar, "Cass" diye fısıldadı.

"İşte," dedim gülümseyerek. "Artık suçluluk duyacak bir şeyin yok."

ONBİRİNCİ BÖLÜM

SHAWN

Louisville gezisinden sonraki sabah, Cass'in dudaklarımdaki izini hâlâ hissedebiliyordum. Sakallarının sıcaklığı cildimi ısıttı ve alt dudağım, sanki az önce ağzına çekmiş gibi gevşek ve dolgun hissediyordu.

Duşta, alnımı fayansa dayadım ve bunu tekrar düşünürken kendimi okşadım. İki parmağımı ıslattım ve onları geriye doğru iterek kıçımı okşadım, eski ve yeni fanteziler hayal gücümde uçuşuyordu. O kadar iyi hissettim ki, sadece bir dakika sonra boşaldım, sıcak su sırtımı vururken nefes nefese kaldım.

Hayalim gerçek oluyordu. Onun öpücüğü bunu kabul etmeme yardımcı oldu ve şimdi kabul ettiğime göre, işleri mahvetmemin imkanı yoktu.

Hazırlanmak için acele etmedim. Cass eve geldiğinden beri kendime özenle bakıyordum, ama o sabah saçımın garip görüldüğünden endişelenmek yerine, bu süreci keyifle yaşadım. En sevdiğim gömleği seçtim, üzerinde galaksiler olan parlak pembe bir gömlek, genelde sadece evde giydiğim bir şey, ve sonra bir çift kot şort. Onları eski bir pantolondan kesmiştim ama yanlışlıkla istediğimden çok daha kısa yapmıştım.

Onları hiç giymemiştim ama, içinde seksi görüldüğünü bildiğin bir şeyi atmak zordu.

Aynada saçlarımı biraz karıştırdıktan sonra, buzdolabından bir bardak limonata aldım. Hâlâ geceleri çalışıyordum, bu yüzden saat on bire kadar kalkmamıştım, ama Cass'in çoktan güneşin altında bir süredir dışarıda olduğunu biliyordum. Arka bahçeye çıktım, sonra evi stüdyodan ayıran ağaçların önünde durup kendime son bir kez moral vermeye çalıştım. Cass beni öpmüştü. Dövmeli ve havalı saçlı o seksi yabancı ona atlamıştı, ama o yine de dönüp beni öpmüştü.

beni sevdiğini ve benim önemseydiğim şeyleri önemseydiğini söylediğinde ona inanmak zorundaydım.

Çünkü ona güveniyordum. Cass bana ve diğer insanlara karşı her zaman iyi davranmıştı. Leo ile birlikte ortalığı birbirine kattıklarında bile kimseye zarar vermediler. Sadece kendi yollarını bulmaya çalışıyorlardı.

Ve Cass'ın yolu onu bana getirdiğinde, onunla buluşmak için orada olmak istedim.

Derin bir nefes aldım ve stüdyoya doğru yola çıktım. Eskisinden daha büyük olan terasta durmuş, kaşlarını çatmış bir şekilde telefonuna bakıyordu. Siyah iş botları ve kargo şortu giymişti, ama her zamanki gibi üstü çıplaktı, güneş altın rengi tenini öpüyor ve dövmelelerinin üzerinde dans ediyordu.

"Selam," dedim. "Nasıl gidiyor?"

Cass irkildi ve bana döndü. Dudaklarını yalarken beni baştan aşağı süzdü, ben de güldüm. "Günaydın," dedi, sesini kalınlaştırarak. "Şortun çok şirin."

Yüzümün kızardığını hissettim, ama yeni takılan merdivenlerden yukarı çıkarken bunu saklamaya çalışmadım. "Limonata ister misin?"

"Teşekkürler," dedi, bardağı alırken. "Kardeşinin çizdiği bu çizimi anlamaya çalışıyordum. Verandaya bir çatı istiyor. Sana bundan bahsetti mi?"

Telefonu alıp çizime baktım, yanında "*veranda çatısı*" yazan bir dizi tamamen anlamsız kareler vardı. Kıkırdadım. "Evet, bana mesaj attı. Bence çatı iyi bir fikir. Ve bu çizime bakılırsa, ne yaparsan yap iyi olur."

O da başını salladı ve telefonunu geri aldı. "Keresteciye yüzen kareleri nerede tuttuklarını sormak zorunda kalmadığım için mutluyum."

Gülerek stüdyoya döndüm. Kapı ve pencereler açıktı ve iç kısmın bir kısmı arka tarafta yıkılmıştı. Davulların olduğu yere büyük bir çarşaf atılmıştı. Dış cephe parlak bir şekilde yeniden boyanmış, güneş ışığını yansıtıyordu ve veranda ayaklarımın altında sağlam hissettiriyordu. "Burası gerçekten çok güzel görünüyor," dedim.

"Sırada çatı var, onu genişleteceğim," dedi başını sallayarak. "Annen ya da kullanmak isteyen başka biri için her şeyi güzelce yalıtacağız. Ve bir dahaki sefere şehre gittiğimde, banyoyu bitirebilmek için bir duş sipariş edeceğim."

"Harika," dedim. "Çok sevinecek. Yemin ederim, bu yaz emekliler grubuyla o kadar çok geziye çıkıyor ki, neredeyse hiç boş vakti kalmıyor. Ama

yılın geri kalanında burayı çok seviyor ve stüdyoyu tekrar kullanmaktan hep bahsediyor." Bir süre durdum. "Bu arada, ailen nasıl?"

Cass omuz silkti. "Aynı sayılır. Onları yılda bir kez, Noel günü görüyorum. Sabah uçağa biniyorum, akşam uçağa biniyorum. Bunun dışında pek iletişim kurmuyoruz."

Cass'in ailesiyle hiç iyi geçinemediğini hatırladım. Kendilerini kasabanın önemli şahsiyetleri sanıyorlardı. Babası yerel bir bankada müdürdü ve annesi hastanede tam zamanlı doktor olarak çalışıyordu. İkisi de kariyer basamaklarını tırmanmaya çalışmaktan başka pek bir şey yapmıyordu. Cass'in bu davranışlarının nedeninin, onların yokluğuyla bir ilgisi olduğunu hep düşünmüştüm.

"Ailenle yakın olamadığın için üzıldüm."

Göz kapaklarını indirip tepeye doğru baktı ve başını salladı. "Daha kötüsü de var," dedi ve konuyu geçiştirdi.

Elimi uzatıp koluna dokunmak istedim, ama böyle bir şey yapmaya yeterince cesaretim yoktu. Bunun yerine, oraya neden geldiğimi hatırladım. "Hey, meşgulsen seni rahatsız etmek istemem, ama aklıma bir fikir geldi."

Cass bana döndü. Beni baştan aşağı süzdü, bakışları tenimde karıncalanma hissi uyandırdı. "Öyle mi?"

"O değil," dedim gülerek, yanaklarım yine kızardı. "Bak, bazen ders çalışırken bu sesi açarım."

"Bu sesi mi?" dedi, kaşlarını kaldırarak. "Dinliyorum."

"Derin uzaydan kayıtlar," diye açıkladım. "NASA evrene uydu gönderdiğinde, bazen kayıtlar da yapıyorlar."

"Vay canına," dedi. "Nasıl bir ses?"

"Aslında manyetik verilerin seslendirilmesi..." O kısmın önemi olmadığını fark edince kendimi durdurdum ve yerine telefonumu aldım. "Al, sana biraz dinleteyim."

"Hoparlörüme tak," dedi Cass eliyle işaret ederek. "Sesini aç."

Cass'in tepkisini görmek için heyecanlanarak kayıtları açarken gülümsedim. "Bu, Jüpiter'in bir uydusundan gelen plazma dalgaları," dedim. Cırtlak bir ses yankılandı, statik rüzgârın üzerinde bipleyip uğulduyordu.

"Vay canına," dedi Cass, gözleri kapalı. "Kulağa harika geliyor."

"Öyle mi?" diye sordum. "Bu, Jüpiter'de, çok uzak olmayan bir yerde çakan şimşek." "Şimşek mi?"

"O gezegende yaklaşık iki yüz yıldır şiddetli bir fırtına var. On bin mil uzunluğunda."

Cass gözlerini kapalı tuttu ve ben ona birkaç ses daha dinletirken başını salladı, garip, hipnotik aralığı göstererek. Sesler tepenin ötesine yayıldı ve ara sıra ondan takdir dolu homurtular aldı. Bitirdiğimizde, sanki büyük bir yemek yemiş gibi yüzünde memnun bir gülümseme vardı.

"Her neyse," dedim, "belki bir ara bu seslere davul çalmak hoşuna gider diye düşündüm?"

Cass gözlerini açtı. "Huh." Bir saniye düşündü, sonra başını salladı. "Tabii ki. Kulağa eğlenceli geliyor."

"Öyle mi?" dedim heyecanla, sonra elimi belime koydum. "Kötü bir fikirse beni memnun etmek için böyle söylemek zorunda değilsin."

"Beğendim," dedi Cass. "Şimdi denemek ister misin?"

Verandanın ucundaki alet yığınına baktım. Belki de bu sefer onu oyalayan ben olurum. "Evet, dinleyebilir miyim?"

"Tabii ki. Haftalardır seni buraya getirip soloyu dinletmeye çalışıyorum." Stüdyoya girdi, sonra çarşafı çekip kaldırdı ve enstrümanlar tıkırdadı. Davul seti hakkında hiçbir şey bilmiyordum, ama onun çok sevildiğini anlayabiliyordum. Gümüş ve parlak siyah renkli davullar, birkaç yıpranmış çıkartma ve bolca çizikle süslenmişti.

Cass seti verandaya sürüklerken ben bir çalma listesi hazırladım. Bana bir çift süngerimsi kulak tıkacı uzattı ve kendi kulaklarına da bir çift taktı.

"En son ne zaman canlı müzik dinledin?" diye sordu.

Düşünmeye çalıştım. "Arkadaşım Audrey'in kız kardeşinin düğünü mü? Geçen yaz onunla birlikte gitmiştim."

Cass ıslık çaldı. Küçük bir tabureye otururken elinde bir davul çubuğu çevirdi. "Bir yıl çok uzun bir süre, Shawn. Şimdi bunu özel kılmak için tüm baskı üzerimde."

Yanaklarım kızardı. "Müziğinle kendinden uzaklaşmayı sevdiğini söylediğini hatırlıyorum, bu kayıtlar da bana tam olarak öyle hissettiriyor. Sanki uzayda süzülüyor gibiyim."

Cass hızlı bir ritim çaldı, sonra kollarını başının üzerine uzattı. Kasları gerildi ve bir an için, alnındaki teri ve göğsündeki kıvrımlı saçları takdir etmeme izin verdim. "Bekle, bir saniye," dedi aniden, sonra stüdyoya geri döndü ve bir saniye sonra elinde bir plaj havlusu ile çıktı.

"Çimlere uzan," dedi. "Daha rahat olursun ve davullar altındaki verandayı sarsmaz."

Havluyu aldım ve gölgede güzel bir yer buldum. Üzerimde, beyaz bulutlar gökyüzünü kaplıyordu ve ara sıra güneşin önünden geçiyordu. Kuşlar cıvıldıyordu ve bahar tomurcukları olgunlaşmış, tepeyi yeşille doldurmuştu. Gün ışığında dışarıda olmak iyi geliyordu ve gözlerimi kapatıp sıcaklığın tadını çıkardım.

Cass önce kayıtları açtı ve elektrik dalgaları havada uğuldadı. Yavaşça davulları çalmaya başladı ve garip seslerin altında mükemmel bir şekilde akan yavaş ve sabit bir ritim oluşturdu. Sanki tanıdık sesleri ilk kez duyuyormuşum gibiydi ve müzik yükseldikçe kendimi onun hareketinde kaybettim.

Cass'in yarattığı hareket. Ondan dışarı doğru yayılıyordu ve davulun her vuruşu kalbimde yankılanıyordu. Gücü yankılanarak beni sardı, sanki yine bedenine yakın tutuluyormuşum gibi.

Harikaydı. Daha önce hiç duymadığım bir şekilde, çalan davulların içindeki müziği duyabiliyordum. Ve Cass'i de orada duydum, galaksinin müziği eşliğinde kendini bulmuş, dinlerken benimle aynı yolculuğa çıkmıştı.

Bacaklarımı uzattım ve battaniyenin üzerinde rahat bir pozisyon aldım. Ağaç dallarından parıldayan ışıklar geliyordu ve gölgelerin uyluklarımın üzerinden geçmesini izledim. Kendime gülerek, muhtemelen küçük bir çocuk olduğumdan beri cildimin güneşi görmediğini fark ettim, çünkü her zaman kendimi örtmüştüm.

Mutluydum. Uzun zamandır olmadığım kadar mutluydum, fark ettim. Cass ve benim gerçek olabileceğimize inanacak kadar mutluydum.

ON İKİNCİ BÖLÜM

CASS

Shawn'ın hazırladığı çalma listesi bitene kadar davul çalmayı bırakmadım, son bip sesleri yavaşça sönüyordu. Uzun bir setin yorgunluğuyla ve bununla birlikte gelen endorfin patlamasıyla tamamen bitkin düşmüş bir halde, doğruca çimlere gittim ve onun yanına uzandım.

"Beğendin mi?"

Gülümsedi, gözleri hala kapalıydı. "Çok güzeldi."

Güneş üzerimize vuruyordu ve o orada uzanırken, onu gerçekten iyice inceleme fırsatı buldum. Gözlüklerini yana koymuş, ellerini karnının üzerinde birleştirmiş, narin parmaklarını birbirine kenetlemişti. Bakışlarım çenesindeki yumuşak gamzeyi, gömleğinin aşağı indiği yerdeki köprücük kemiğinin kıvrımını ve kolunun arkasındaki ince tüyleri izledi. Her ayrıntı benim için büyüleyiciydi, hayatımın geri kalanını çözmeye çalışabileceğim bir gizemdi.

Shawn gözlerini açtı. "Ne düşünüyorsun?"

Gülümsedim. "Daha önce hiç bir erkeğe ilgi duymadığımı hatırlamaya çalışıyorum."

Dirseklerine yaslandı, sonra yüzünü yana çevirdi. "Uzun zamandır unutulmuş anılar mı geliyor aklına?" diye sordu.

Gökyüzüne baktım. "Soyunma odalarını, en sevdiğim film yıldızlarını, mosh pit'te zıplamayı ve diğer erkeklere çarpışmayı düşünüyorum..." Sessiz kaldım, sonra omuz silktim. "Hiçbir şey."

Shawn güldü. "Mosh pit'ten daha ateşli olmak iyi bir şey sanırım."

Dirseklerimin üzerine yaslandım. "Öyle diyebilirim." Shawn ve ben birbirimize bakıyorduk, ikimiz de benzer pozlardaydık. O spor ayakkabısının burnunu uzattı, ben de bacağımı onun bacağına paralel olarak uzattım.

Siktir, onunla flört etmek çok eğlenceliydi. Her şey alıştığımдан farklıydı, beklemediğim şekillerde yeniydi. Sadece erkek olması değil, Shawn Nashville'de tanıdığım insanlara hiç benzemiyordu. Beni ciddiye alıyordu, ama davul setinin arkasında kış tekmelediğim için değil. Benim onu saygı duyduğum gibi, o da beni olduğum gibi saygı duyuyordu ve bu çok hoş bir duyguydu.

Gözlerimi bacaklarında gezdirdim, şortunun içini biraz gördüm. "Ama tek bir sorun var," dedim, sesimi fısıltıya yaklaştırarak.

Shawn gülümsemesini bastırdı. Nedense, nereye varmak istediğimi hemen anladı. "Ne demek istiyorsun?"

Elimi kasıklarımın üzerine koydum, parmaklarımı salladım. Kargo şortum bol ve gevşekti, ama şişkinliğim dışarı çıkıntı yapıyordu ve Shawn'a baktıkça daha da kalınlaşıyordu. "Daha önce bir erkekle birlikte olmadığım için, bana ne yapmam gerektiğini göstermen gerekecek."

Shawn dudağını ısırdı, gözleri yaşlı bir şekilde kasıklarına bakıyordu. "Siktir, Cass," dedi.

Avuç içimi penisime bastırarak uyluğuma doğru ittim. "Ne? Bana göstermeyecek misin?"

Shawn titrek bir kahkaha attı. "Ben çok deneyimli bir adam değilim, biliyorsun."

"İyi," dedim. "Bunu birlikte çözebiliriz."

Shawn'a bakarken kendimi okşamaya devam ettim. O da aynı şeyi yaparken dudağını ısırdı, şortundaki sert şişkinliği parmaklarıyla okşadı. Onu izlerken omurgamdan bir titreme geçti. İlk başta gerginleşti, hareketleri çekingenleşti ve ben, gözleri vücudumu izlerken onu baştan çıkarma hissinin tadını çıkardım. Gözlerinde daha istekli, aç bir ihtiyaç oluştuğunda, elleri geriye doğru itip kışına uzanana kadar daha da rahatladı.

Siktir, beni ne kadar istediğini görmek çok tahrik ediciydi. İnlemeleri, titremeleri, hepsi beni çıldırttı ve onu tatmin etmek için derin bir istek duydum. Dilimle vücudunu okşamak, arkadan kalçalarını kavramak ve kendimi onun içine gömmek istedim.

Uyluklarımı açtım, sonra şortumu ve boxerımı aşağı indirdim. Penisim elimde ağırdı, hiç olmadığı kadar sertti ve onu tutup nasırlı elimle gövdesini ovuşturmanın rahatlamasıyla inledim.

"Siktir," diye inledi Shawn. Şortunun üst düğmesini açtı, sonra dizlerinin üzerine çökerek fermuarını indirdi. Bana doğru bakarak

, şortunu çıkardı. Sertleşmiş penisi parlak mor renkli külotuna baskı yapıyordu ve ucundaki ıslak lekeyi fark ettiğimde nefesim kesildi.

Onunla oynamak ve o lanet olası aklını kaçırana kadar güzel sikini okşamak istedim.

Şortumu tekmeleyerek çıkardım ve Shawn'a çok yakın bir şekilde dizlerimin üzerine çöktüm. O bana bakarken, elime tükürdüm ve penisimi avuçladım. Çim bacaklarımı ısıtıyordu ve esinti cildimde başka bir karıncalanma hissi uyandırdı.

"Yapabilir miyim?" diye sordum, Shawn'ın penisine başımı sallayarak. O hala külotunun üzerinden kendini okşuyordu.

Hızla başını salladı. "Uh-huh," diye nefes aldı.

Dizlerimizin üzerinde, birbirimize birkaç santim uzaklıkta kalana kadar yaklaştım. Shawn'ın nefesi omzumda sıcaktı ve vücudundaki her titremeyi hissedebiliyordum, sanki ona hissettirdiklerimin küçük bir ödülü gibi. Elimi uzattım, sonra kalçalarının V şeklini takip ederek bel bandını parmakladım.

"Çok güzel," diye mırıldandım. "Senin her yerine boşalmanı istiyorum."

Shawn titredi, sonra elini göğsüme koyarak kendini dengeledi. Onun sert, pembe penisi ortaya çıkana kadar onun külotunu yavaşça aşağı çekerek, penisini ona yaklaştırdım.

Mükemmeldi. Biraz yana doğru kıvrılmıştı ve başı yapışkan ve kaygan bir şekilde parlıyordu. Tabanının etrafında yumuşak, açık renkli tüyler uzamıştı ve testisleri vücuduna yakın bir şekilde sarkıyordu, onları elimde yuvarlamam için bana yalvarıyorlardı. "Siktir, çok seksisin," dedim. "Küçük kalçaların çok seksi, seğiren sikin çok seksi ve güzel pembe tenin çok seksi."

Shawn yumuşak bir şekilde güldü, sonra parmaklarını başının üzerinde gezdirerek havada yapışkan bir sperm çizgisi çizdi. "Sana dokunabilir miyim?"

Hızla başımı salladım ve Shawn öne eğildi, parmaklarını penisimin etrafına dolayarak ağırlığını bana verdi. Tutuşu hem sıkı hem de yumuşaktı ve penisimin uzunluğu boyunca yavaşça okşadıktan sonra başıma ulaştı ve en hassas kısmımı okşayarak benden bir başka derin inilti kopardı.

Vücudumuz birbirine yaklaştığında, kendimi kaybetmeye başladım. Shawn'ın penisini buldum ve onunla oynadım, elimde nasıl titrediğini hissettim ve Shawn'ın dokunuşuma nasıl tepki verdiğini öğrendim. Avucunu gürültüyle yaladı ve ben onu sıkıca tutarken, yumruğunu benim penisimde yukarı aşağı hareket ettirdi.

"Oh, lanet olsun," diye homurdandım. Kalçalarımı salladım, bir hayvan gibi yumruğuna sikiyordum. Shawn, başparmağımı onun ucunda daireler çizerek gezdirirken inledi. Kaygan ıslaklık çok tahrik ediciydi. Sonunda diğer elimle onun kıcını kavradığımda, neredeyse boşalacaktım.

Cildi yumuşak ve sıcaktı. Parmaklarım, kıcının çatlağı boyunca uzayan yumuşak tüyleri buldu ve bu, arzumu daha da alevlendirdi. Onu elledim, sıkı kaslarını sıktım ve kalçalarının arasını okşadım. Sıcaklık beni içeri davet etti ve ne kadar sıkı olduğunu hayal ederken homurdandım. Onun sikini avuçladığımda, Shawn benim yumruğumu açgözlülükle sikarken, onu kıcından tutup kendime doğru çektim.

"Tanrım," diye inledi, sadece bir kalp atışı sonra. Güzel penisi elimde zonkluyordu ve avucuma sıcak spermlerini fişkırttı. Kalçalarımı kaldırdım, sonra onun yumruğuna daldım ve aynı sertlikte boşaldım. Orgazmın çarpması, göğüs kafesimin arkasından bir kükreme çıkardı.

"Cass," diye nefes nefese kaldı Shawn. Göğsüme yığıldı, nefes nefese kaldı.

Elimi kaldırıp önümde tuttum. Parmaklarımın arasından sperm damlaları sızıyordu ve başparmağımla parmağımı birbirine sürttüğümde, orgazmın verdiği rahatlama tüm vücudumu sardı.

Shawn gözlerini bana çevirdi. Gözleri sulanmıştı, göz kapakları ağırlaşmıştı ve yanakları sersemlemiş, memnun bir gülümsemeyle yukarı doğru kıvrılmıştı. "Vay canına," dedi.

Kıkırdadım. "Evet," dedim. "Vay canına."

Shawn geriye yaslandı ve külotunu yukarı çekti, ben de onu taklit ederek boxerımı geri giydim. Tekrar güldüm ve elimi çimlere sürterek spermlerin bir kısmını sildim, Shawn utanarak gözlerini kapattı.

"Nasıl bir his?" diye sordu.

"Spermlerin?"

Shawn kıkırdadı. "O da, sanırım. Ama ben bir erkekle birlikte olmayı kastetmiştim."

"Ah, tabii." Çimlere uzandım, havlunun kenarına oturdum, sonra dirseklerimin üzerine doğruldum. "Oldukça iyiydi. Ama bunu yaparken pek düşünmemiştim."

"Ben de," dedi Shawn gülümseyerek. Tişörtünü aşağı çekip düzeltti. "Beğendiğine sevindim."

"Ellerimde öyle inleyip titrediğini hissetmek mi? Tabii ki hoşuma gitti."

Shawn titredi ve ben ona yaklaşması için işaret ettim. "İstesem de kendimi durduramazdım," diye güldü, sonra battaniyenin üzerine uzandı ve bacağını yastık olarak kullandı.

"Neden durmak isteyesin ki?" diye sordum.

"Şey, bu biraz utanç verici," diye güldü. "Sence de öyle değil mi?"

"Hayır, tabii ki değil. Birçok insan sevişirken rol yapıyor. Orada, her anını hisseden biriyle birlikte olmak çok seksi." Temiz elimle saçlarını okşadım ve o yüzünü bana doğru çevirdi. "Diğer erkeklerden bunu duymadıysan, o zaman pisliklerle birlikte olmuşsun demektir."

"Sana söylediğim gibi, üzerinde çalışacak çok fazla örnek yok."

"Notlarımızı paylaşalım mı? Benim geçmişimin daha iyi olacağını sanmıyorum."

Shawn gözlerini sıkıca kapattı. "Üç erkekle çıkmaya çalıştım. Ama hiçbirisi üçüncü randevudan öteye geçemedi. Ve iki kez oral seks yaptım, her ikisi de bir uygulamadan tanıştığım erkeklerle." Gözlerini açtı ve bana gülümsedi. "Ve ağabeyimin en iyi arkadaşıyla mastürbasyon yaptım."

Saçlarını karıştırdım. "Altı eski kız arkadaşım var ve hepsi de beni terk etti. Bunun dışında yaklaşık yirmi bir gecelik ilişkim oldu ve sonra lisedeki en iyi arkadaşımın küçük kardeşi ile gerçekten harika bir kuru seks seansı yaşadım."

Shawn güldü. "Geçmişinin daha iyi görünmeyeceğini söylemiştin! Çok fazla ilişkin olmuş."

"Evet, ve hepsi beni terk etti," diye belirttim.

Shawn elini dizime koydu ve bacak kıllarımla oynamaya başladı. "Çıktığım iki erkekle ayrılmamıza bile gerek kalmadı. İlişkımız sönüp gitti ve bir daha birbirimizi görmedik. Diğer erkek beni terk etti."

"Onun kaybı," dedim.

Bir süre sessizce oturduğumuzda, rüzgar yaprakları sallıyordu. Shawn'ın bana açılmasından memnun oldum, ama birbirimize karşı ne kadar hassas davrandığımızı fark edince ben de biraz gerildim. Onunla vakit geçirmek bir şeydi, ama flört geçmişlerimizi karşılaştırırken yanlış bir izlenim vermek istemedim.

"Hala bunun cinsel yönelimim hakkında ne anlama geldiğinden emin değilim," dedim. "Senin için sorun olur mu?"

"Neden olmasın ki?"

Bunu düşündüm. "Sanırım bunu keşfetmek eğlenceli ve heyecan verici geliyor, ama sonunda nereye varacağımı bilmiyorum, anlıyor musun?"

Shawn kendini yukarı çekti, sonra bacaklarını vücudunun altında çaprazlayarak bana döndü. "Biliyorum," dedi. "Ve senin bastırılmış bir eşcinsel ya da onun gibi bir şey olmadığını da biliyorum."

Kafamı salladım. "Sanmıyorum. Eşcinsellerin yanında hiç rahatsızlık hissetmedim." Düşündüm ve kadınların bana grup yüzünden atladıklarını, beni eğlenceli bir macera gibi gördüklerini hatırladım. "Sadece seni keşfetmek için kullandığımı düşünmeni istemiyorum."

Shawn gülümserken yanakları pembeleşti. "Cass, lütfen, lütfen beni keşfetmek için kullanmaktan vazgeçme."

Güldüm. "Ne demek istediğimi biliyorsun."

Shawn başını salladı. "Aynı şehirde yaşamıyoruz. Bu yazdan önce on yıl boyunca birbirimizi görmedik." Kafasının arkasını ovuşturdu ve yüzünü aşağı eğdi, gözleri hala benimkilere bakıyordu. "Ve bu benim için gerçekten çok güzel. Hala eğleniyorsan, seninle keşfetmeye devam etmek isterim."

Yarım bir gülümseme attım. "Evet," dedim. "Gerçekten çok güzel, değil mi?"

Çünkü Shawn haklıydı. Yazın sonunda bizi ne bekliyor olursa olsun, şu anda bu ülkede birlikteydik. Ve dürüst olmak gerekirse, bu günü birlikte geçirmek isteyeceğim başka kimse aklıma gelmiyordu.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

SHAWN

ÜST KATTA PENCERELER AÇIKKEN, Cass'in davul seti yüksek ve net bir şekilde gürültü yapıyordu. Birlikte olmaya başladığımızdan beri, çalışırken masamın hemen üzerindeki pencereyi açık bırakıyordum. Özellikle ona verdiğim kayıtlarla uğraşırken, onun davul çalmasını yüksek ve net bir şekilde duymak, sanki yalnız değil de birlikte çalışıyormuşuz gibi hoş bir duyguydu.

Çalıştığım bölümün son cümlelerini yazmayı bitirdim ve taslaktan memnun kaldım. Sonunda işim için güzel bir rutin bulmuştum, ama yine de geceleri yazmaya çok zaman ayırıyordum. Cass ve ben öğleden sonraları birlikte mastürbasyon yapmaya devam ettiğimiz için, sonrasında çalışmak için kafam açıktı.

Onu ve birlikte yaptığımız şeyi düşündükçe tüm vücudum titriyordu. Cass ile tamamen bir rüya dünyasıydım. Her nasılsa, adımlarımız mükemmel bir şekilde uyuşuyordu. Onun istikrarlılığı benim yavaşlamama yardımcı oldu ve bir kez onunla birlikte olduğumda, birlikte hareket etmek kolaylaştı. Her birimiz kendi işlerimizi yapmak için bolca alan ayırdık, ama gün boyunca birbirimize geri dönmeye devam ettik. Bana atıştırmalıklar getirdi ve akşam yemeğinden sonra yıldızların çıkmasını izledik.

Yüzümü ovuşturduktan sonra işime geri döndüm. Gelen kutuma yeni bir e-posta gelmişti ve lisansüstü okulumdan eski danışmanımın adını görünce sevindim. Dr. Freeman, fizik derslerimde zorlandığım ilk zamanlarda beni hemen kanatları altına almış ve cesaretlendirmişti. E-posta kısaydı, sadece hızlı bir merhaba, bir iş ilanı bağlantısı ve onu aramam için bir istek vardı.

Bağlantıya tıkladığımda, NASA ve birkaç özel araştırma kurumu tarafından yürütülen bir araştırma girişimine yönlendirildim. Veri analizi işinin açıklamasını gözden geçirdim, gözlerim teknik bilgiler arasında gezindi. Oldukça standart bir işti, dünyanın dört bir yanındaki teleskoplardan gelen sayıları alıp, bu verileri araştırmacılar için kullanışlı hale getirmek için sıkıcı işleri yapmak. Proje kendisi ilginçti, belirli yıldız sistemlerinin etrafında ne tür gezegenlerin döndüğünü bulmak, ama iş sıkıcı ve zorlu görünüyordu.

Telefonumu aldım ve Dr. Freeman'ı aradım.

"Shawn, seni kampüste özledik."

Gülümsedim. "Yaz kursun nasıl gidiyor?"

"Oh, biliyorsun, senin kadar vicdanlı bir öğretim asistanım asla olmayacak. Sana gönderdiğim işi inceleme fırsatın oldu mu?"

Masadan kalktım ve Cass tekrar davul çalmaya başlamadan önce pencereyi kapattım. "Baktım. Sence düşünmeli miyim? Daha önce Teksas'ta yaşamayı hiç düşünmemiştim."

"Ve biliyorum, tüm yaz tatilini geçirmeyi umuyordun. Bu iş sonbahardan biraz önce başlıyor. Ama eski meslektaşım Dr. Diaz bu girişimi yürütüyor. Ekibine katılacak ve kariyer yapabilecek birkaç iyi çalışan bulmayı umuyor."

"Oh," dedim, gururum okşandı. "Ve sence ben ona uygun muyum?"

"Marie'nin işi onu dünyanın dört bir yanına götürüyor. Bu, onun ama senin kalıcı bir laboratuvar işine girme fikrine direndiğini hatırlıyorum ve alternatif olarak dev teleskoplarla dünya turu yapmanın çekici olabileceğini düşündüm."

Kalbim bir an durdu. Dünyanın dört bir yanını gezip büyük astronomik araştırma tesislerinde çalışmak harika olurdu. Çok az kişinin gördüğü şeyleri görebilir ve en son araştırmaların hepsinden haberdar olabilirdim. Ama veri analisti olarak çalışmak zor gelirdi ve birkaç yılda bir taşınmak, hayatımın diğer birçok şeyinden vazgeçmek anlamına gelirdi.

Aniden kafam karıştı ve başımı salladım. Normalde ilgilendiğim tek şey teleskopların yanındaydı ve henüz emeklilik planları yapmak için acele etmiyordum. "Bunu düşünebilir miyim?"

"Tabii ki. Marie benim tavsiyemi dikkate alacaktır, eğer bir tavsiye verirsem. Birkaç hafta içinde bana haber verin, olur mu?"

"Evet," dedim. "Beni düşündüğünüz için teşekkürler, Dr. Freeman."

"Sen bu işe çok uygunsun," dedi. "Bunu ciddiye al, Shawn. Bu, hayatının geri kalanında sana bakacak bir kariyer olabilir."

Telefonu kapattım ve bilgisayara döndüm. Sonraki bir saat kadar internette dolaştım, girişim, arkasındaki araştırma kurumları ve Dr. Diaz'ın çalışmaları hakkında okudum. Bu tür veri analizini yapabilecek becerilere sahip olduğumu biliyordum, her ne kadar bundan nefret etsem de ve matematik her işte kaçınılmaz bir sıkıntı olsa da, benim alanımda bu yeni bir şey değildi. Ancak, böyle bir şekilde dünyayı dolaşmanın beni mutlu mu yoksa mutsuz mu edeceğini anlayamıyordum.

"Hey, Shawn!" Cass aşağıdan seslendi ve beni ekrandan uzaklaştırdı.

Ah, doğru. Bir de bu vardı. Dr. Freeman'ın cömert teklifini kabul edersem, bu Cass'e de erken veda etmek anlamına gelecekti. Yazın sonsuza kadar sürmeyeceğini ve onun da yazın sonunda Nashville'deki hayatına geri döneceğini ve muhtemelen güzel bir kadınla evleneceğini biliyordum. Zaten Audrey'i, aklımı başımda tutmam ve Cass ile yaptıklarımın gerçekliğini ara sıra bana hatırlatması için yardımcısı olarak işe almıştım.

Oynamak ve denemek, tam olarak ömür boyu sürececek bir taahhüt değildi.

Ama birlikte olmak, tıpkı eskisi gibi? Bu, daha önce hiç yaşamadığım kadar harika bir duyguydu. Kalbim ne kadar istese de, daha fazlasının mümkün olmadığını kendime sürekli hatırlatmak zorundaydım. Bundan bir dakika bile vazgeçmek acı vericiydi.

"Hemen geliyorum!" diye bağırdım. Aynanın önünde durup kendime bir bakıp dişlerimi gösterdim, sonra merdivenlerden aşağı koştum.

Cass oturma odasında, kanepenin üstünde oturmuş bekliyordu. Saçları ıslaktı ve geriye taranmıştı, dar bir kot pantolon ve siyah bir tişört giymişti. Taze ve temizdi, belli ki duştan yeni çıkmıştı.

"Ne var?" diye sordum.

"Verandadaki bankları bitirdim. Bakmak ister misin? Artan yemekleri oraya götürüp gün batımını izleyebiliriz diye düşündüm."

"Tabii," dedim. "Zaten yazacak bir şeyim yoktu." "Yavaş bir gün mü?"

Mutfağa girdik. Hiçbir şey söylemeden, ikimiz de farklı görevler üstlendik ve birkaç gecelik artıkları karıştırarak bir yemek hazırladık.

"Eski profesörüm, düşünmem gerektiğini düşündüğü giriş seviyesi bir araştırma işi hakkında bana e-posta gönderdi," diye açıkladım.

"Bu iyi bir şey, değil mi?"

Bir tabağa makarna ve peynir koydum. "Fena değil." Düşündüm ama zaman çizelgesinden bahsetmemeye karar verdim. Erken ayrılacağımı ima etmek bile içinde yüzdüğümüz balonu patlatabilirdi. "Sadece bu işin yapmak istediğim türden bir iş olup olmadığından emin değilim."

Cass birkaç mısır koçanını bir kaseye koydu, sonra mikrodalgaya attı. "Doğru. Kitabını yazmaya devam etmek istiyorsun. Eski profesörüne bunu söyledin mi?"

Gülerek başımı salladım. "Hayır. O tanıdığım en meşgul insan. Onu bununla rahatsız etmek istemem."

Cass, üstümdeki dolabı açmak için uzanırken elini belime koydu ve kaslarım bir şok yaşadı. "İş konusunda seninle iletişime geçmeyi düşündü, değil mi? Sanki umursuyor gibi görünüyor."

"Belki ona bahsederim. Ama bu kitabı bir yayınevine satmazsam para kazanamayacağım ve bunun için daha çok yolum var. İyi bir işi geri çevirecek durumda değilim."

"Nasıl bir şey olduğunu bilirim." Bir şişe şarap aldı ve kolunun altına sıkıştırdı. "Faturalarımı ödemek için başka bir marangozluk işi yapmaktan memnunum. Para iyi ve iş iyi. Ama Nashville'e döndüğüm anda, pratik yapmaya devam etmek için, berbat bir turist barında berbat bir grupta davul çalmaya başlamak zorunda kalacağım."

"Sence başka bir sevdiğin grup ne kadar sürede çıkar?"

"Kimse bilemez. Bir hafta olabilir, hiç olmayabilir de. Bu tür şeylerin kesin bir kuralı yok."

Stüdyoya geri döndük. Cass'in bu kadar kısa sürede bu kadar ilerleme kaydetmesine şaşırdım. Diğer değişikliklerin yanı sıra, verandaya birbirine doğru kıvrılmış ama tepeye bakan iki güzel bank yerleştirilmişti. Yaklaştığımızda, güneş ağaçların çizgisine doğru yavaşça ilerliyor ve uzak ufukta batıyordu. Cass bize birer kadeh şarap doldurdu, ben de ona günlerini birlikte geçirdiği profesyonel müzisyenler hakkında daha fazla bilgi vermesini sağladım ve biz yemek yerken, gökyüzü etrafımızda pembeye döndü.

Manzaraya baktı, gözleri uzağa odaklandı, sonra geriye uzanıp omzunu ovuşturdu.

"Acıyor mu?"

"Hayır, sadece biraz ağrıyor."

Tabağımı ayaklarımın yanına koydum. "Omzunu ovmak ister misin?"

Gülümsedi, yüzünde kurt gibi bir ifade belirdi. "Bunu reddetmeyeceğimi biliyorsun."

Arkasından geçtim ve Cass gömleğini bir kenara attı. Omuzları kaslarla doluydu ve parmaklarımı derisine batırmak için sertçe sıkmam gerekti. İlk başta ne yaptığımı tam olarak bilmeden ellerimle dokundum, ama yine de kaslarının esnekliğini ve cildinin sıcaklığını hissetmek hoşuma gitti. Başparmaklarımı omuzlarının arkasına bastırdığımda, derin bir inilti çıkardı.

"İşte orası."

Başparmağımı orada tutup masaj yapmaya devam ettim. "Ne yaptığımı tam olarak bilmiyorum," diye itiraf ettim. "Geri bildirimin için teşekkürler."

"Harika gidiyorsun bebeğim," diye cevapladı, kumsala yaslanarak rahatladı.

Bana öyle dediğini duyunca kızardım. *Bebeğim*. Ama Cass bunu o kadar doğal, o kadar kolay söyledi ki, bana da doğru geldi.

Onu masaj yapmak da aynı şekilde doğru geliyordu. Vücudu dokunuşlarımla eridi ve gevşedi, ona iyi hissettirdiğimi bilmek beni memnun etti. Ailemizin yıllarca keyif alacağı stüdyo için çok çalışıyordu. Onun ağrılarını ve sızılarını gidermek doğru geliyordu. Derin bir nefes alıp kokusunu içime çektim ve içgüdülerime güvenerek kaslarındaki düğümleri sabit, ritmik bir şekilde ovuşturdum.

"Biliyorsun, masajı daha iyi hale getirmek için yapabileceğin bir şey var," dedi, sesi yavaş ve derindi.

Ellerimi sırtına doğru ittim, sonra arkadan göğsünü kavradım, yanağımı başının arkasına dayadım. "Şimdi tam vücut masajı mı istiyorsun? Çünkü bunun için bir takas gerekebilir."

Cass elimi sıkarak elini benimkinin üzerine koydu. "Bu ayarlanabilir. Ben de tam seni çıplak bırakmaya çalışacaktım."

Gülerek onu bıraktım ve gömleğimi bir kenara attım. Akşam serinlemeye başlamıştı ve esinti tenimi okşuyordu. "Sadece benim çıplak olmam adil değil," dedim.

Cass ayağa kalktı ve gözlerini bana dikti. Bakışları cildimi yakıyordu. Beni izlemekten bu kadar hoşlanmasını seviyordum, çünkü gözlerinde o bakış olduğunda, kendimi gerçekten seksi hissetmek çok daha kolay oluyordu. Vücudumun ince kalçalarım ve yanaklarımın kolayca pembeleşmesi gibi kötü olduğunu düşündüğüm birçok yeri vardı, ama bunlar tam da Cass'in hoşlandığı yerlerdi.

kalçalarım ve yanaklarımın çok kolay kızarması gibi, ama Cass'in hoşlandığı kısımlar tam da bunlardı.

Akşam serinliğinde sertleşen meme ucumu parmağımla okşadım. "Önce sen mi?" diye yumuşak bir nefesle sordum.

Cass kot pantolonunun fermuarını açtı, sonra pantolonunu bir kenara attı. Zaten sertleşmişti, başı morarmış, testisleri havada ağır ağır sallanıyordu. Gözlerimi onun sıkı vücudunda yukarı aşağı gezdirdim, onun aç gözlerle bana bakmasından zevk aldığım kadar bu manzaradan da zevk aldım.

Sonunda tatmin olduğumda, şortumu ve külotumu çıkarırken kalçalarımı sallayarak soyunmayı bitirdim. Onunla oynamak, dönüp ona kıcımlı göstermek ve hatta o homurdanırken kalçalarımı biraz sallamak eğlenceliydi. Onunla birlikte, daha önce hiç hissetmediğim bir özgürlük hissettim, sanki sonunda eğlenceli olabiliyormuşum gibi.

Cass verandayı geçti, elimden külotumu aldı ve beni derin bir öpücüğe boğarken onu bir kenara attı. Sonunda nefes almak için ayrılan kadar vücuduna süttümdüm.

"Bu geleneksel olarak masajın bir parçası mı?"

Cass güldü, sonra beni yanımdan tutup havada döndürdü. Ben de güldüm, bacaklarım arkada uçarken, o beni tekrar öperek yere indirdi.

"En iyi kısmı bu," dedi. "Eğer bir masaj salonuna gidersen, sonrasında çıplak döndürmeyi talep etmeyi unutma."

"Not alacağım," diye güldüm.

Cass başını yana eğdi ve aniden yüzündeki ifade değişti. "Duydun mu?"

Dinledim. İlk başta duyduğum tek ses rüzgârdı, ama bir saniye sonra altında bir gürültü de fark ettim. "Bu bir araba mı?"

Cass beni bıraktı ve giysilerinin yanına gitti. "Buradan çok araba geçer mi?"

"Hiç," dedim ve iç çamaşırlarımı almak için aceleyle yanına gittim. "Belki biri kaybolmuştur?"

Cass bacaklarını kot pantolonuna soktu, sonra bağcıkları bağlamadan botlarını giydi. "Ben gidip bakayım. Sen burada bekle." Durup yanağıma bir öpücük kondurdu, sonra ön tarafa doğru yürümeye devam etti. "Hemen dönerim," diye omzunun üzerinden bağırdı.

İç çamaşırlarımı giydim ve arkasından baktım. "Burada olacağım, bebeğim," diye cevap verdim, sırf denemek için.

Ziyaretçinin önemli biri olmadığını düşünsem de, yine de giyinmeyi bitirdim. Cass'in aceleyle boxerını bırakmış olduğunu fark ettim ve bir saniye durup onu katlayıp bankın üzerine koydum. Güneş ağaçların arkasına kayıyordu ve karanlığın gelmesine sadece birkaç dakika kaldığını fark ettim. Yine güzel ve huzurlu bir akşam olacağı benziyordu ve ben Cass'le birlikte bu mutluluğun tadını çıkarmaya hazırdım.

"Shawn!" diye fısıldadı, ağaçların arasından yüksek sesle.

"Shawn!" Verandanın kenarına adım attım. "Cass?" dedim.

"Öne gel, çabuk! Kardeşin geldi!"

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

CASS

"Lanet olsun dostum. İç çamaşırı giy. O kot pantolon pornografik."

Shawn'dan dolayı hala yarı sert olan şişkinliğimi düzeltirken içimden homurdandım. Leo oturma odasında karşımda duruyordu, yakalı gömleğinin üst düğmeleri açıktı ve bir elinde şık bir valiz sallanıyordu. Yıllardır beni güldüren yumuşak sakalı ve sinsî gülümsemesi vardı.

"İşte başlıyoruz," dedi Shawn, mutfaktan üç şişe bira ile geri dönerek. Cass'e bir şişe uzattığında, bana panik ve heyecan arasında bir ifadeyle baktı.

Leo bana, sonra da kardeşine döndü. "Vay canına," dedi gülümseyerek. "İkinizi de görmek çok güzel. Çok uzun zaman oldu."

Shawn kanepenin üstüne oturdu. "PR şirketinden nasıl izin aldın?"

"Kai ve ben dün ofise taşınmayı bitirdik. Zorlu başlangıç günlerimiz nihayet sona erdi. Birkaç gün izin hak ettiğimi düşündüm ve ikinizi birden görme fırsatını kaçıramazdım." Birasının kapağını çevirdi, sonra havaya kaldırdı. "Üç gecemiz var, çocuklar. Biraz eğlenelim."

Shawn ve ben şişelerimizi kaldırıp birbirine çarptık, ama onun da benim kadar şaşkın olduğunu anlayabiliyordum. Gülümsemesinin arkasında onu gergin gösteren bir gerginlik vardı. Beni güldürecek kadar sevimliydi.

"Hadi ama Cass," dedi Leo, koluna hafifçe vurarak. "Kardeşime bakmayı bırak. Arkada ne yaptığını görmek istiyorum."

Stüdyoya doğru yürürken kendimi içine soktuğum durumu düşünmeye çalıştım. Leo'nun Shawn ve benim birlikte olduğumuzu öğrenmesinin sonuçlarıyla uğraşmak istemiyordum. Akıllıca olan şey, sadece durmaktı.

O etrafta iken bunu yapmak, ama bu fikirden nefret ediyordum. Shawn ile olan şeyler kolay ve eğlenceliydi, inanılmaz derecede ateşli olduğunu söylemeye gerek bile yok. Leo şehre geldi diye, nasıl o düğmeyi kapatıp o heyecanı bırakabilirdim ki?

Tipik Leo, öylece ortaya çıkıp bizi şaşırtmak. Bizi belaya sokan parlak fikirlerin sahibi hep oydu. Kahretsin, içgüdülerine göre hareket edip her zaman tam gaz ileriye koşması, Leo'nun ta kendisiydi. Onun bu yönünü seviyordum ve onun enerjisiyle takılmayı seviyordum.

Keşke Shawn'la önce mastürbasyon yapacak vaktim olsaydı, madem adam bütün hafta sonu beni mavi topuklu bırakacaktı.

Leo stüdyoyu görünce çok heyecanlandı ve etrafta koşuşturup yaptığım işlere bakıp sorular sordu. Fırsatı kaçırmadım ve müzik setini açtım, sonra ilk fırsatta Shawn'a fısıldadım.

"Ona söyler miyiz?"

"Tanrım, hayır," diye fısıldadı Shawn. "Kesinlikle hayır."

Rahat bir nefes aldım. "Harika." Hızla yan tarafını sıktım, elim kalçasında biraz daha kaldı, sonra kendimi uzaklaştırdım.

"Sanırım ikiniz iyi anlaşıyorsunuz," dedi Leo, bize dönerek. Verandaya taktığım tavan lambası onu aydınlatıyordu ve ağaçlarda böcekler cıvıldıyordu.

"Anlamadım?" Shawn kısa bir duraklamadan sonra sordu.

"İkiniz de birlikte eğlendiğinizi yazmışsınız," dedi. "Muhtemelen liseden beri birbirinizi görmüyordunuz, değil mi? İşlerin yolunda gitmesine sevindim. Shawn bütün yaz boyunca burada yalnız kalsaydı çok üzülürdüm."

Shawn güldü. "Demek bunu sen planladın, ha? Son dakika telefonunda öyle gelmemişti."

İkisi arasında bakışlarımı gezdirdim. "Bir dakika, ne? Leo bana tadilat işini teklif etmeden önce sana danışmadı mı? Ben sadece senin burada olduğunu bana söylemeyi unuttuğunu sanmıştım." Shawn'ın gözlerine baktım. "Üzgünüm, Shawn. Rahatsız ettiğimi bile bilmiyordum."

Shawn elini beline koydu ve dudaklarını büzerek bana baktı, bu da beni güldürdü.

"Gördün mü, Shawn umursamıyor. Bana sorun olmadığını söyledi. Tabii, sen geldikten bir hafta sonraydı, ama yine de geçerli."

Başımın arkasını ovuşturdum ve Shawn'a bir kez daha gülümsedim. "Shawn'ın da bütün yaz boyunca burada yalnız kalmayacağına sevindim."

"Ben de," diye onayladı Shawn ve bankta oturdu.

"Evet, rahat olduğunu görebiliyorum," dedi Leo. Yanıma geldi, bel kısmından tutup boxerımı kaldırdı ve önünde sallandırdı. "Biliyorsun, heteroseksüel olman, kirli iç çamaşırlarını her yere bırakman için iyi bir mazeret değil."

Gülerek onları kapmaya çalıştım, ama Leo onları uzaklaştırdı. "Değil mi, Shawn?"

Shawn ağabeyine gözlerini devirdi. "Sen mi konuşuyorsun? İki yıl öncesine kadar kirli boxerlarını banyo zemininde sakladığından eminim."

"Ah, kardeşim, çok acımasızsın," diye güldüm.

Leo kolunu geri çekti ve ben onu durduramadan, boxerları Shawn'a fırlattı. Boxerlar doğrudan onun kucağına düştü ve gölgede olsalar bile, onları bir kenara atmaya çalışırken kızardığını görebiliyordum.

"Cidden mi, Leo?" Shawn güldü.

Leo, kardeşinin karşısındaki bankta oturdu. "Tamam, tamam. Artık Cass'in iç çamaşırlarını sana fırlatmayacağım."

"Teşekkürler," diye mırıldandım.

"Ve bana projen hakkında bilgi vermeden bu hafta sonu kurtulabileceğini sanma," diye ekledi Leo, Shawn'a. "Teleskopu ve her şeyi istiyorum." Ben biramdan bir yudum alırken bana döndü. "Shawn, çocukken bana buradaki tüm takımyıldızları gösterirdi."

"Tabii, yarın gece yıldızları izlemek için hava güzel olacak," dedi Shawn.

Leo birasını bir yudum daha içti, sonra boş şişeyi salladı. "Bir tane daha isteyen var mı?"

O, daha fazla bira almak için ağaçların arasına kaybolduğu anda, Shawn'a dönüp hızlıca bir öpücük verdim, sonra yerden boxerımı aldım. "En iyi arkadaşımın boxerımı kardeşine atmasının bu kadar karmaşık bir his yaratacağını hiç düşünmemiştim."

Shawn güldü. "En azından o hiçbir şeyin farkında değil."

"Şimdi onun ziyaretinin tadını çıkarmak için senin dudaklarını düşünmeyi bırakmam lazım."

Dudaklarını büzdü, sonra ayağa kalktı. "Senin için kolaylaştırmaya çalışacağım," diye alay etti.

Bana böyle her konuştuğunda içgüdüsel bir arzu uyandırıyordu. En son ihtiyacım olan şey, Leo'nun kardeşinin

bana verdiği her ereksiyonu işaret etmesi. Elimi saçlarımın arasına soktum, sonra yavaşça nefes verdim.

Hafta sonu biter bitmez Shawn'ı yutacaktım.

Ertesi gün öğleden sonra, Leo ve ben evin arkasındaki ormanda yürüyüşe çıktık. Ağaçlar güzel bir gölge oluşturunuyordu ve dolambaçlı patikayı takip ederken hava tatlı ve serindi.

"Monica ile hala konuşuyor musun?" diye sordu Leo, virajı dönerken.

"Pek sayılmaz," diye cevapladım. "Konuşacak pek bir şey yok, sanırım."

Günlerdir onu düşünmediğimi fark ettim, bu da beni şaşırttı.

Sanırım dikkatimi başka şeylere yöneltmek için birkaç iyi nedenim vardı. Aklını meşgul etmek için eşcinsel seks denemek gibisi yoktu.

"Eminim doğru kadın karşına çıkacaktır," dedi Leo. "Sen çok çekicisin."

Gülümsedim. "Bu konuda endişelenmiyorum." Leo su şişesinden bir yudum almak için dururken, bir sincap yolun karşısına koştı. "Erkekler sana nasıl davranıyor?"

"Her zamanki gibi çok iyi. Grindr için şükürler olsun. Hatırlarsın, lisedeyken asla seks yapamayacağıma emindim."

"Çünkü okulda eşcinsel olduğunu açıklayan tek kişi sendin."

Leo yarı gülümsedi. "Eğer başkasına sorsaydın, sen ve benim seviştüğimize yemin ederlerdi."

Omuz silkdim. "Sen ve ben takılmaya başlamadan önce herkesin benim hakkımda söylediği dedikodulardan daha iyiler. O zamanlar ben sadece şiddet suçlusuydum."

Küçük bir ağacın altında dururken, Leo ve Shawn'ın aile benzerliklerini düşündüm. İkisi de aynı gümüş rengi gözlere ve aynı yüksek ve kavisli elmacık kemiklerine sahipti. İkisi de ince ve kompakt vücutlara sahipti, ancak Leo Shawn'dan daha iri yapılıydı. Ama eski arkadaşımı tekrar düşündüğümde, ona karşı en ufak bir çekicilik hissetmedim.

Bu tuhaf bir durumdu, ama şüphe duymayacaktım. Belki de benim aletim, onunla benim berbat bir çift olacağımızı bilecek kadar akıllıydı.

"Hey, dostum," dedi. "Bu aklıma bir şey getirdi. Buraya gelirken düşünüyordum da. Shawn'a karşı bu kadar nazik davrandığın için teşekkürler."

Dişlerimi sıktım. "Nasıl yani?"

"Indiana'da. Beni bilirsin, lisede berbat bir durumdaydım. Patlamak üzereydim. Ve ona bakacak kadar akıllı başında değildim. Ama senin ona her zaman göz kulak olduğunu hatırladım. Orada olup, benim yapmam gerekeni yaptığın için teşekkür etmeliyim diye düşündüm."

Ne diyeceğimi bilemeden patıkaya tekme attım. "Evet, Leo. Sorun değil. Sen de doğru zamanda geldin."

Yürümeye devam ettik ve Leo su şişesini yanına salladı. "Evet, eşcinsel olduğunu açıkladıktan sonra. Ama ondan önce de onun yanında olmalıydım." Başını salladı. "Shawn ve ben bunu konuştuk. Ondan özür diledim. Kafam o kadar kalınmış ki, kendi kardeşimle olanları fark edemediğime inanamıyorum."

Kendi kendime güldüm. "İnan bana Leo. Shawn'da her zaman diğer insanların fark ettiğinden daha fazlası vardır."

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

SHAWN

Ertesi gün, Leo ve ben öğle yemeğinden sonra birkaç saatimizi garajda, büyükannemin eski eşyalarını karıştırarak geçirdik. Duvara dizilmiş, yıllardır açılmamış kutular vardı. Yavaş yavaş tozlarını silip, içlerini karıştırarak, tadilat bittikten sonra stüdyoyu güzelleştirecek şeyler aradık.

"Peki ya bu?" diye sordum, bir Labrador figürü çıkardım. "Annem köpekleri sever."

Leo omuz silkti. "Belki kutusuna koyalım mı?"

Beton zeminde bağdaş kurup oturdum, uzandım ve heykelciği kutuya attım. Leo ile normal kardeşlik işleri yapmak hoşuma gitmişti. Farklılıklarımız olmasına rağmen, yıllar içinde birbirimizi takdir etmeye başlamıştık ve onun da beni benim onu sevdiğim kadar sevdiğini biliyordum.

Hayatımda bu kadar farklı biri olması bana yardımcı oluyordu. Başkalarına sormadığım şeyleri Leo'ya sorabilirdim, tıpkı onun da bana duygularını diğer insanlara itiraf etmekten daha kolay itiraf edebilmesi gibi. Eşcinsel olduğumu açıkladığımda bu benim için büyük bir hediye olmuştu, ama şimdi, başka tür bir sorunumda da bana yardım edebileceğini fark ettim.

"Hey, sana söylemek istedim, bir iş teklifi aldım."

Leo, yığının üstünden bir kutu çekti. "Öyle mi?"

"Bu benim en sevdiğim iş değil, ama harika bir kadının ekibine katılacağım. Eğer uygun olursa, belki de hayatımın geri kalanında dünyayı gezme fırsatım olacak."

Leo kaşlarını çatı, sonra kutuyu bana uzattı. "Bu heyecan verici," dedi. "Gerçi hayatının geri kalanını uzakta geçireceksin kısmı pek hoşuma gitmedi."

Başımı salladım. "Haklısın. Bu çok büyük bir şey. Ama önce birkaç yıl Teksas'ta başlayacağım, yani çok uzaklaşmayacağım. Öte yandan, bu kitap yazmamı gerçekten engelleyecek." Kutuyu açtım, bir Noel çelenkini çıkardım ve kenara attım. "Kariyerimle ilgili kararları nasıl vereceğimi bilmiyorum," diye itiraf ettim.

"Kitap konusunda endişelenme," dedi, elini sallayarak konuyu geçiştirdi. "Boş zamanlarında yazmaya devam edebilirsin, ve satabilsen bile, uzun vadede geçimini sağlayamaz."

Kaşlarımı çattım, o kadar kolay olacağından emin değildim. Bu projeye kendimi adadığımı hissediyordum, ama Leo'nun da haklı olduğunu görebiliyordum. "Yani bu işi kabul etmeliyim sence?"

"Muhtemelen, tabii önce daha iyi bir teklif almazsan. Eğer sana uygun bir ekip değilse, her zaman ayrılabilirsin ve özgeçmişine biraz deneyim katmak önemlidir." Kutuların üzerine yaslandı ve beyaz tişörtündeki tozu fark ettim. "Seninle gurur duyuyorum Shawn. Derecenı tamamladın, mezun olur olmaz cazip bir teklif aldın. Çok şey başardın dostum."

Onun bunu söylediğini duyduğuma sevindim ve gülümsedim. Leo ve ben gençken sürekli kavga etsek bile, yine de her zaman onun onayını almak isterdim. "Teşekkürler," dedim. "Evet, haklı olabilirsin. Teklifi kabul etmeyi ciddi olarak düşüneneğim."

Yığının en üstündeki kutuyu açtı. "Oh, lanet olsun," diye güldü. "Bunu hatırlıyor musun?"

"Annemin Noel Baba sakalı!" diye güldüm. Biraz yıpranmış görünüyordu, saçları ipliksi ve artık o kadar beyaz değildi, ama onu her yerde tanırdım.

Leo onu yüzüne tuttu, sonra hapşırđı. "Annem için birkaç fotoğraf çekelim mi?"

Telefonumu aldım. "Poz ver."

Garajı toparlamayı bitirmişken Cass arkadan gelip durdu. Kolları kesilmiş siyah bir Slayer tişörtü giyiyordu ve teni güneşten yanmıştı. Birkaç saat önce birlikte vakit geçirmiş olsak da onu görünce heyecanlandım.

"Selam Shawn. Leo nerede?"

Evin kapısına baktım. "Bir dakika önce telefon görüşmesi için çıktı. Ben temizliği yaparım dedim."

Cass'in dudakları gülümsemeye kıvrıldı. "Bu, yalnız olduğumuz anlamına mı geliyor?"

Ellerimi şortumun ceplerine soktum, sonra kalçalarımı bir yandan diğer yana salladım. "Bir dakikalığına," dedim, sonra Cass koşarak bana sarıldığında güldüm.

Bir saniye için kendimi öpücüğe kaptırdım. Cass beni havaya kaldırıp kalçasında zıplatırken, ben onun alt dudağını ısırdım ve omuzlarını tırmaladım.

"Bunu tekrar ellerime almak için sabırsızlanıyorum," diye homurdandı ve kıcımlı kavradı.

Ben inledim, sonra ayaklarımla yere indim. Geri çekilmeden önce, parmaklarımla onun şişkinliğini okşadım. "Ben de."

Evin kapısı gürültüyle açıldı ve Cass ile ben, Leo dışarı çıkmadan hemen önce birbirimizden uzaklaştık. Leo temiz bir tişört giymişti ve bir elinde kahve fincanı tutuyordu. "Leo, tam da seni aramaya çıkıyordum."

Cass ve ben birbirimize baktık. Ona neredeyse hiç dokunmamıştım ve şimdi aramızda yine bu mesafe vardı. Acı vericiydi, ama en azından birkaç yıl boyunca ona dokunmamam gerektiğinde bunu yapmaya alışmıştım.

"Nasıl gidiyor?" diye sordu Cass.

"İyi. Müşterilerimizden birini, kocasından ayrıldıktan bir ay sonra yeni erkek arkadaşıyla kamuoyuna çıkmasının kötü bir izlenim yaratacağına ikna etmek zorunda kaldım."

"Tabii ki," diye güldüm.

Leo alnına dokundu. "Bazen insanlara bununla tekrar düşünmeye başlamaları için yalvarmak zorunda kalırsın."

"Bu gece ne yapacaksın?" diye sordu Cass. "Şehirdeki son gecen için özel bir planın var mı?"

"Ben mi?" Leo masumca sordu. "Ben kolay biriyim."

Cass ve ben güldük. "Tabii ya," dedim. "Pittsburgh'da olsaydık, ikimizi de lüks bir yemeğe ya da özel bir kulübe sürüklemeye çalışırdın."

"Tanrıya şükür değiliz," diye mırıldandı Cass. "O berbat dans müziğinden nefret ediyorum."

Leo kahve fincanıyla bana işaret etti. "Yine de seni kulüplere sürüklemekten vazgeçeceğimi sanma. Sana bir erkek arkadaş bulana kadar, seni yatırmak benim kutsal görevim."

Cass'e baktım, gülümsememek için yanağımın içini ısırdım. "Lütfen en iyi arkadaşına, seks hayatımı onun kutsal görevi haline getirmediğimi söyle."

Leo başını salladı. "Maalesef bu konuda seçeneğin yoktu Shawn. Kardeş tanrılar çoktan karar verdiler." Kıkırdadı, sonra fincanından bir yudum aldı. "En azından artık Cass'e aşık değilsin."

Havayı yuttum. "Leo!"

"Ne, Cass umursamıyor, değil mi Cass?"

Hafifçe dehşete kapılarak ona döndüm, ama Cass'in yüzünde geniş, dişli bir gülümseme vardı. "Evet, Shawn, umurumda değil."

"Hayatının en büyük aşkı," diye devam etti Leo. "Bir keresinde banyo aynasına senin adını fısıldarken yakaladım."

"Leo!" diye tısladım. "Kes şunu!"

"Bir keresinde seninle aynı saç kesimini yaptırmaya çalıştı. Kafasına hiç yakışmadı."

"Leo!"

"Bu milyon yıl önceydi," diye güldü Leo. "Çocukken hepimizin tuhaf hayranlıkları olur. Bu konuda utangaç davranmana gerek yok, Shawn."

Yanaklarım yandı. Tabii ki Leo şimdi bunu gündeme getirecek bir yol bulacaktı. Kardeşimin beni küçük düşürmeden bir hafta sonu geçeceğini düşünürsem aptal olurdum.

Cass omzumu okşadı. "Evet, Shawn," dedi, yüzünde komik bir gülümsemeyle. "Utangaç olmana gerek yok."

Neyse ki, Leo'nun cebinden telefonu çaldı ve kardeşim çıplak bebek fotoğraflarını çıkarmadan önce bizi kesintiye uğrattı. "Kahretsin, cevap vermem lazım," diye mırıldandı ve eve geri döndü. "Senatör. Senatör! Lütfen erkek arkadaşınızı telefona verin."

Kapı kapandı ve ben gözlerimi bahçeye çevirdim. "Güzel bir gün," dedim. "Sence dışarı 24 derece falan mı?"

Cass güldü ve arkamdan beni yakalayıp sıkıca sarıldı. "Bana aşıkтын," diye kulağıma yumuşak bir sesle fısıldadı.

"Belki birazcık," diye fısıldadım. Kucaklaması o kadar sıcak ve sıkıydı ki, ben de ona sokulmak zorunda kaldım. "O zamanlar oldukça çekiciydin."

Cass kalçalarımı okşadı. "O

zamanlar mı?" Güldüm. "Sakıncası yok mu?"

"Takılmak mı? Çok seksi! Sadece bana daha önce söylemediğin için kızgınlım."

Elimi geriye doğru uzattım ve tişörtünün kenarını buldum, o beni tutarken onu çekiştirdim. "Sanırım sen seksi buluyorsan..."

"Mastürbasyon yaparken beni düşündün mü?"

Durdum, kalbi sırtımda atıyordu. "En azından birkaç kez."

Elini karnıma koydu ve tişörtümün altına soktu. "Sen benim için azgın bir ergendin," diye kulağıma fısıldadı.

Gülerek geri çekildim. "Bunu fark etmediğine inanamıyorum."

Cass memnuniyetle homurdandı. "Şimdi fark ettim."

Kapı tekrar sallandı ve ben öne atladım. Penisim kot pantolonumun içinde sertleşmişti ve kendimi düzeltirken Leo'dan uzaklaşmak için yana dönmek zorunda kaldım.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu Cass, ellerini şişkinliğinin üzerine koyarak.

"Asla kocanı, özellikle de yeniden seçilme kampanyası sırasında, gelecek vaat eden bir sosyal medya yıldızı için terk etme."

Cass başını salladı. "Bu hatayı asla yapmayacağımı rahatlıkla söyleyebilirim." Leo telefonunu salladı. "Annemin cevap yazdığını gördüm," dedi.

Kendi telefonumu aldım ve mesajı açtım. Annem ve birkaç arkadaşı, başka bir müze gezisi için otobüste birlikte oturmuş, el sallayıp gülümsüyorlardı. Ancak annem bir filtre eklemişti, bu yüzden hepsinin boynuzları ve Rudolph burnu vardı.

Cass omzumun üzerinden baktı. "Çok sevimli."

Geriye doğru kaydurdım, sonra ona Noel Baba sakalı olan fotoğrafları gösterdim. "Her Noel arifesinde bizim için Noel Baba gibi giyinirdi," diye açıkladım.

"Shawn on iki yaşına gelene kadar," diye güldü Leo. "Artık çok büyüdüğümüzü söyleyerek ona yalvardık, o yüzden ondan sonra sadece Noel Baba şapkası taktı."

Cass güldü. "Vay canına, anneniz çok iyiydi, değil mi? Hatırlıyorum, ne zaman başımız belaya girse, ne olduğunu merak ederek hemen ortaya çıkardı. Hafta içi akşamları sarhoş olarak yemeğe giderdim, ama ailem farkına bile varmazdı."

"Akşam yemeği için eve geldikleri gecelerde," diye ekledi Leo.

Cass başını salladı. "İşlerinde yaşıyorlardı, ama annen de tembel değildi."

"Bekar anneler harikadır," diye onayladım. "Ve bizimki gerçekten çok özel biriydi."

Gözlerimi Cass'ten ayırmadım. Gözlerinde yine o hüzünlü ifade vardı ve keşke uzanıp elini tutabilseydim diye düşündüm. Bu konuşma, onun ailesi hakkında benim ailem hakkında bildiğim kadar çok şey bilmediğimi hatırlattı ve kendime daha sonra ona daha fazla soru soracağıma söz verdim. Yazın başında yaptığı gibi yine erteleyebilir, ama artık daha yakın olduğumuza göre, en azından ona bu konuyu konuşma fırsatı vermek istedim.

"Ne dersiniz çocuklar?" diye sordu Leo. "Izgara ateşlemeye yardım eder misiniz?"

Hepimiz kabul ettik ve içeri girmeye başladık, ama Cass omzumu tutarak beni kısa bir süre durdurdu.

"Ne?" diye fısıldayarak ona döndüm. Gözlerinde o kurt gibi bakış vardı ve bu bakış içimi ürpertti.

"Leo'nun gitmesini beklemek istemiyorum," diye fısıldadı. "Bu gece senin aşk hayallerini gerçekleştirmek istiyorum."

Hızla başımı salladım. "O kanepede uyuyor. Nasıl yapabilirim bilmiyorum..."

"Hey!" Leo kapıyı tekrar açtı ve kafasını dışarı çıkardı. "Hadi. Bütün bu eşyaları taşımak için yardıma ihtiyacım var."

"Tamam, geliyorum!"

"Bu gece mi?" diye fısıldadı Cass.

Dudaklarımı ısırdım ve başımı salladım. "Bu gece."

ON ALTI. BÖLÜM

CASS

"CASS," diye tısladı Shawn. "Cass!"

Yatakta dik oturdum. "Girin!" diye fısıldadım.

Gece yarısına kadar uyumamıştık ve yarım saat boyunca yatakta uzanmış Shawn'ı düşünüyordum. Leo kanepede dönüp dururken, ona nasıl ulaşacağımı bilemiyordum, ama Shawn'ın bunu ilk önce fark etmesi beni şaşırtmadı.

Kapıyı sessizce kapattı ve yatağa gizlice yaklaştı. "Leo ile sekiz yıl boyunca aynı odayı paylaştım. Onu uyandırmadan bütün gece dans edebilirim," diye fısıldadı.

Shawn, bacaklarımın hemen yanına, yatağa oturduğunda içimden güldüm. Dışarıda birçok kez ve kanepede birkaç kez birlikte mastürbasyon yapmıştık, ama yatak odalarımızda hiç yapmamıştık. Bu, yeni bir şekilde samimi bir andı ve ona baktığımda farklı bir tür açlık hissettim.

Yatağımda bir erkeğin olmasını kesinlikle sevdiğimi anladım. Özellikle de bu erkeği.

Kolumu Shawn'ın omzuna doladım, sonra onu öpmek için kendime çektim. Ben boxer giyiyordum, o ise kısa boxer şort ve bol bir tişört giyiyordu. Gözlüklerini çıkarıp komodinin üzerine koydu. Vücutlarımızı birbirine bastırdık ve o bana karşı kıvrandı, ben arkama yaslanıp bir elim çarşafın üzerinde, diğer elim onun belindeyken boynumu öptü.

"Siktir," diye inledim. "Her gün seninle sevişmeye çok alışmışım. Sana bakarken bile taşaklarım ağrıyor."

Shawn yüksek sesle güldü, sonra ellerini ağzına götürerek gülüşünü bastırdı. İkimiz de gergin bir saniye boyunca kapıya baktık, sonra nefesimizi tutarak güldük.

"Ne bu kadar komik?" diye sordum.

"Sadece ara sıra, senin heteroseksüel bir erkek olduğunu hatırlatan şeyler söylüyorsun."

"Ne, eşcinsel erkeklerin testisleri ağrımaz mı diyorsun?" Belinden tutup sıktım. "Eğer biseksüelsen, bu bundan sonra sadece bir testisim ağrıyacak mı demek oluyor?"

Shawn güldü ve dizlerini kalçalarımaya dayayarak kucağıma oturdu. "Umarım testislerin ağrıyıyordu," diye güldü, sonra elini uzattı ve boxerımın üzerinden testislerimi avuçladı. "Sana çok bağlandım."

Onun bileğini tutup elini orada tuttum. Testislerim kömür gibi sıcak bir şekilde zonkluyordu ve bu his yüzünden içimden inledim. "Eskiden ne düşünürdün?" diye fısıldadım. "Bana aşık olduğun zamanlarda."

Shawn alt dudağını yaladı, sonra avucunu testislerime sürttü. "Okuldan sonra beni eve bıraktığın ve içeri girdiğimizde sana oral seks yaptığım bir fantezim vardı."

Kalçalarımı kaldırdım, kaslarımda başka bir arzu dalgası yayıldı. "O güzel dudaklarınla mı?" diye sordum, sonra elimi onun elinin üzerine koyup boxerımı indirdim.

Shawn beni eline aldı ve acı dolu, hevesli bir bakışla bana baktı. Hafifçe aralanmış, mükemmel kıvrımlı dudaklarını izledim. Bütün bu zaman boyunca bana aşık olması beni çok tahrik etti. Ben hiçbir şeyden habersizdim; onu dikkate alacak kadar bile tanıımıyordum. Ama Shawn biliyordu ve bunun arkasında yıllarca biriken bir şey olduğunu bilmek, ona karşı hissettiğim yoğun çekiciliği daha da güçlendirdi.

Shawn ereksiyonunu ovuşturdu, boxer şortunu gerdi. "Yapabilir miyim?" diye fısıldadı.

Penisimi yumrukladım, zıplatarak. Kalın ve serttim, ve penisimin üzerinde uzanan mavi damar zonkluyordu. "Tabii ki."

Shawn öne eğildi, sonra dudaklarını penisimin etrafına doladı. Nefesi penisimin başını sıcak bir şekilde okşuyordu ve dudakları yumuşak, ıslak bir mühür gibi kapanarak penisimi çekip kaydırıyordu. Derin bir memnuniyetle inledim ve başının arkasını tutup parmaklarımı saçlarına doladım.

Dudaklarını geri çekti ve gözlerini bana çevirdi. "İyi mi?" "Tabii ki iyi," diye inledim ve Shawn öne doğru eğildi, beni susturmak için gülerken elini

ağzımı kapattı ve beni susturmak için güldü.

Onun kışını yakaladım ve onu kendime sıkıca çektim. "Tabii ki iyi," diye fısıldadım.

Shawn kıkırdadı, sonra vücudumun aşağısına doğru sürünerek, yol boyunca öpüp yaladı. Dudakları o kadar yumuşak ve sıcaktı ki, penisim buna tepki olarak kalınlaştı.

Parmaklarımla saçlarını okşadım. "O dudaklara takıntılıyım."

"Öyle mi?" Shawn, penisini avuçladı, nefesi başımın üstünde sıcak bir şekilde hissediliyordu. "Senin penisini gerçekten çok seviyorum."

Shawn dilini yarıklarımın üzerinde gezdirdi, onu bekleyen kalın ön sıvı damlasını yaladı. Çenemi sıktım, iniltiyi bastırarak kalçalarımı yatağa doğru ittim.

Ağız sıcak ve sıkıydı, dili penisimin kenarını yalıyordu. Shawn'a baktığımda, arzusu kafatasımdan aşağıya doğru akıyordu. Havada sallanan kıcının kıvrımlarını ve parmaklarımla arasında yumuşak olan saçlarının buklelerini gördüm. Sürekli inliyor ve dudaklarını geri çekerek beni ne kadar istediğini fısıldıyordu.

"Tadı çok güzel," diye inledi, sonra beni tekrar yuttu.

Daha fazlasını hissetmek için çaresizce kalçalarımı ittim. Shawn daha yüksek sesle inledi, sonra beni boğazının arkasına aldı. Eli, vücuduma sıkıca yapışmış testislerimi buldu ve onları yuvarlamaya başladığında, orgazmın eşiğine geldim.

Odanın dışında Leo yüksek sesle esnedi. İki elimle çarşafı tuttum, dişlerimi sıktım ve Shawn ile ben hareketsiz kaldık. Penisimin tabanını sıkı bir yumrukla tuttu ve ağız sadece birkaç santim uzaktayken nefesi penisimin başını okşadı.

"Bebeğim," diye fısıldadım, olabildiğince sessizce, orgazmım zonkluyordu. "Bebeğim!"

Shawn bana baktı, sonra dudaklarının önündeki penise baktı ve yavaşça beni bıraktı.

Yastığa yaslanarak nefes nefese kaldım, Leo'nun mutfığa yürüdüğünü, lavaboyu açtığını ve sonra banyoya gittiğini dinledim. Shawn, kardeşi kapı açıkken işerken elini gözlerine kapattı ve ikimiz de nefesimizi tuttuk, ayak sesleri kanepeye geri döndüğünde.

Shawn, benim sikime, ihtiyaçla baktı, sonra bana.

"Shawn," diye fısıldadım, gergin bir şekilde. "O hala uyanık."

Ama penisim karın kaslarıma sürtünüyor, ön sıvı damlıyordu. Shawn ona bakmaya devam etti, elleri kalçalarımda, tekrar yakına eğildi.

"Şşş," diye fısıldadı, parmağını dudaklarının üzerine koyarak.

Gözlerim geriye devrildi, o beni dudaklarının arasına aldı ve diliyle beni tahrik etti. Tüm kaslarım titriyordu, testislerimden arzu dalgaları yayılıyordu,

ağırlaşmıştı. Shawn dudaklarını penisimin etrafına sıkıştırıp mükemmel bir emişle yukarı aşağı hareket ettirirken parmağımı ısırdım.

Ağzım sessiz bir çığlıkla açıldı ve sonunda, Shawn'ın boğazının arkasına bir itmeyle yükümü boşalttım. Shawn beni sessiz, ıslak inlemelerle yutarken, tüm kaslarım titreyerek içimden fırladı.

Başının arkasını tuttum ve ağzına boşalmayı bitirdim. Shawn dudaklarını geri çekti ve sersemlemiş, ağzı açık gülümsemesi, benim yükümü yuttuğunu gösterdi.

Nefesimi tuttum, sonra onu göğsüme çekip kulağına fısıldadım: "Bu harikaydı."

O inledi ve bana yakın bir şekilde kıvrıldı. "Evet, öyleydi."

Onu tamamen hissetmek için elimi uzatıp kıcını sıktım. "Peki o fantezide başka ne oldu?" diye fısıldadım.

Göğsüme gülerek, "Şu anda yapabileceğimiz bir şey yok. Leo'nun hâlâ dönüp durduğunu duyabiliyorum," dedi.

Başının yanını okşadım. "O orgazm sırasında sessiz kalabiliyorsam," diye fısıldadım, "sen de bu sefer sessiz kalabilirsin."

Shawn'ı omuzlarından tutup döndürdüm ve sırt üstü yatak üzerine yatırdım. Nefesini tuttu ve dudağını ısırdı. "Cass," diye fısıldadı.

Boxer şortunun bel kısmını tuttum ve aşağı çektim. Shawn'a oral seks yapmayı ya da bunun benim için nasıl bir his olacağını önceden düşünmemiştim, ama o kadar harika bir oral seks yaptıktan sonra, birdenbire yapabileceğim tek şey buymuş gibi geldi. Tüm evren o yönde işaret ediyordu ve ben de seve seve uydum.

"Çok güzel," diye fısıldadım, sert pembe penisini elime alıp parmaklarımı yavaşça etrafına doladım. Mükemmel uyuyordu, sıkıp okşamak için çok hoş bir şekilde kıvrılıyordu. Shawn'la oynamak, onu kıvrandırmak ve iniltisini dinlemek ne kadar eğlenceli olduğunu zaten biliyordum. Artık ağzımla neler yapabileceğimi de öğrenmenin zamanı gelmişti.

"Oh Cass, oh Cass," diye inledi Shawn, sonra yüzüne bir yastık çekti. Dilimi onun şaftında gezdirerek tadına baktım. Ter gibi tatlı ve tuzluydu ve onun güzel ucuna ulaştığımda, onu yutmaktan başka bir şey istemiyordum.

Shawn, penisi dudaklarımın arasına kayarken inledi. Onu içime almak için çenemi indirdim ve elimi uzattım, göğsünü okşadım. Shawn

beni sıkıca tuttu ve sanki elektrikle dolu bir devre gibiydik.

Penisim yarı sert ve hala hassastı. Shawn'ı yutarken, emip yalarken kendimi avuçladım. Tüm içgüdülerim devreye girdi ve ona ağızımla nasıl dokunmam gerektiğini söyledi, Shawn da beni ön sıvı akıntısıyla ödüllendirdi.

Yastığın arkasından düşük bir inilti çıkardı, sonra yastığı bir kenara attı. Yukarı baktım ve yüzünü gördüm, acı verici bir şekilde açık, tam da başı boğazımın arkasına ulaştığı anda. Shawn'ın tüm vücudu titremeye ve seğirmeye başladı ve penisi ağızımda zonkladı, tuzlu bir sperm akıntısı fişkırdı.

Yuttum ve sonra tekrar yuttum. Boğazımda sıcaktı ve kazandığım her damlayı istedim.

Shawn'ın penisini bıraktım ve hala sert olan penis karın kaslarına çarptı. Yüzü pembe ve terliydi ve onu hiç bu kadar mutlu görmemiştim.

Üstüne çıktım. "İlk kez penis emmem nasıldı?" diye kulağına fısıldadım.

Shawn seğirdi. "Bir profesyonel gibi," diye fısıldadı, dudakları kulağımı okşadı.

Gülerek yanına uzandım. Shawn yanına döndü ve elini göğsüme, tam kalbimin üzerine koydu.

"Bir dakika kalmaya ne dersin?" diye fısıldadım. "Leo'nun tekrar uykuya daldığından emin olana kadar bekle."

Shawn başını salladı. "Tabii," dedi.

Onu kollarımda tutmanın verdiği o güzel hissi veda etmek zorunda kalmayacağım için rahatlamış bir şekilde başımı salladım. Birkaç dakika birlikte olmak bile güzel olur, diye düşündüm ve yorgun gözlerimi kapattım.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

SHAWN

Ertesi sabah, birdenbire uyandım. Cass'in kolu omzumun etrafına dolanmıştı ve ayaklarımız yatak ucunda birbirine dolanmıştı. Bir saniye düşündüm ve önceki geceyi hatırladım, uykuya dalmış olmalıyız.

Kahretsin. Onunla birlikte olmak çok, çok güzeldi. Çarşaflarda onun kokusunu alabiliyordum ve nefesinin sıcaklığı ensemde hissediliyordu. Bu beni sakinleştirdi, onun dokunuşuna ve onunla birlikteyken hissettiğim güven duygusuna bağladı.

Ama bu, kalabileceğim anlamına gelmiyordu. Koluna hafifçe öptüm, gözlüğümü aldım, yataktan çıktım ve mutfığa süzıldüm. Sadece bir dakika orada kaldım, su içip uyanmaya çalışırken pencereden dışarı baktım, ta ki banyoda sifonun sesini duyana kadar.

"Oh, merhaba," dedi Leo, dışarı çıkarken. "Günaydın."

Yakalanmış gibi bir saniye baktım, sonra yavaşça nefes verdim.

O kadar yıl geçmesine rağmen, Leo'nun etrafında gizlice dolaşmakta gerçekten çok iyiydim. "Günaydın," dedim. "Erken kalkmışsın."

Leo parmak uçlarında durarak tezgahın üzerinden baktı. "Külotun çok şirin."

Gülünce yanaklarım ısındı. Bariz nedenlerden dolayı, vücudumu güzel gösteren iç çamaşırları seçmiştim. Kadehimi havaya kaldırıp salladım. "Sadece su almaya gitmiştim. Bir dakika sonra aşağı inerim, sen gitmeden önce kahvaltı hazırlayabiliriz."

"Nefis, kahvaltı," dedi Cass, yatak odasından boxer şortu ve daha önce sadece birkaç kez gördüğüm gri bornozuyla çıktı. "Omlet yapayım mı?"

Leo güldü. "Oh, artık omlet mi yapıyorsun?"

Cass, Leo'nun yanından geçerken kafasının arkasına bir itti. "Ziyarete gelseydin, bunu bilirdin."

Cass bana yanlış bir şekilde bakmadan ve ben yine ereksiyonla kalmadan önce, kendimi toparlamak ve bir pantolon giymek için yukarı koştum. Sabah çok güzeldi, dışarıda kuşlar cıvıldıyordu ve pencereden dışarı baktığımda, çimlerde sabah çiyinin parladığını gördüm. Nedense, bu bana çocukken bu evde geçirdiğim zamanları hatırlattı ve Leo'nun gideceği için üzüldüm.

Aşağı indiğimde, çocuklar kahvaltı hazırlarken mutfakı alt üst etmişlerdi. Leo, tişörtünün kollarını sıvamış, doğaçlama waffle yapmaya çalışırken havaya un bulutları saçıyordu. Birkaç fincan kahvenin yanında bir karton yumurta duruyordu ve Cass çöp tenekesinin başında durmuş çileklerin yeşil kısımlarını kesiyordu.

İkisini birlikte görmek güzeldi. Onların arkadaşlığının benim için ne kadar önemli olduğunu hatırladım. Leo ile kavga ettiğimizde bile, Cass ile geçirdiğim zamanlarda onunla hala bir bağım olduğunu hissediyordum.

Hepimiz kahvaltı için çok fazla yedikten sonra, tabakları topladım. "Ben temizlerim," dedim. "Sen eşyalarını topla, Leo."

"Tamam." Telefonuna baktı. "Gitmeden önce bir telefon etmeliyim." Kupasından bir yudum aldı, sonra telefonu ile birlikte masaya koydu. "Bu arada Cass, neredeyse unutuyordum."

Cass tezgaha yaslandı. "Neyi unuttun?"

"Geçen hafta müzik menajeri olan bir arkadaşım ile konuşuyordum. Sana ve Twice Shattered'a olanları anlattım. O da, farklı bir yöne gitse bile, şimdi onların başarısından yararlanmak için harika bir zaman olduğunu söyledi."

Cass kaşlarını çatı. "Neyden yararlanmak? Bu ne demek oluyor?"

Lavabonun tahliye tapasını taktım, sonra sıcak suyu açtım. Leo'nun ne demek istediğini çok iyi anlıyordum ve Cass'in bundan nefret edeceğinden emindim.

"Seni temsil edeceğini söyledi. Her zaman yeni bir davulcu veya turne için yedek aranan birkaç büyük plak şirketi vardır."

Cass iç geçirdi ve parmak eklemlerini tezgahın üzerine vurdu. "Leo..."

"Ne?" diye sordu Leo. "Bu büyük bir fırsat. Twice Shattered ile turneye çıkmak istemersen bile, belki turneye çıkmak istediğin başka bir grup vardır."

"Ben halimden memnunum," dedi Cass yorgun bir sesle. "Geçimimi sağlama şeklimde bir sorun yok Leo."

"Doğru," diye ısrar etti Leo, "ama arkadaşım ile konuşabilirsin. Sadece konuşmak için senden para almaz ve belki daha fazla bilgi edindiğinde..."

"Leo," diye araya girdim. "İstemediğini söyledi."

Leo kaşlarını çatı ve bana baktı. "Olamaz," dedi. "İkiniz bana karşı ittifak mı kuruyorsunuz? Birbirinize çok alıştığınızı biliyordum. Sizi aynı eve yerleştirmemeliydim."

Cass bana rahatlamış bir gülümseme attı, sonra Leo'ya sırtıtarak baktı. "Evet," dedi kendini beğenmiş bir şekilde. "Shawn ve ben sana karşı takım oluşturduk." Ayağa kalktı, sonra kolunu omzuma attı ve beni sıkıca sarıldı. "Öyle değil mi, Shawn?"

Titrememi durdurmak için yutkundum. "Doğru," dedim, sonra cümlemi bitirirken bir kahkaha attım. "Biz bir takımız."

Leo gözlerini devirdi. "Tamam, tuhaf adam. Peki. Bir daha bu konuyu açmayacağım."

Cass beni hafifçe sıktı, sonra uzaklaştı. "Teşekkürler. Hadi gel. Arabayı yüklemene yardım edeyim."

Leo gittikten sonra, nihayet duşa girme fırsatı buldum. Daha fazla uyumak istedim, ama içtiğim kahve beni uyanık tuttu ve önceki geceyi düşünmeden edemedim.

Cass'in bana oral seks yapmasını beklemiyordum, ama yaptığında, hemen doğru olduğunu hissettim. Beni ağzında çok dikkatli bir şekilde tuttu, öptü ve omurgamdan aşağı titremeye neden olacak şekilde emdi. Banyoda kendimi kurularken, dilini kullanarak orgazmımı nasıl tahrik ettiğini hatırladım ve dengemi sağlamak için lavaboya yaslanmak zorunda kaldım.

Daha sonra, kolumun altında bir kitapla aşağı indim ve Cass'i oturma odasındaki kanepede telefonuyla oynarken buldum. Leo yoktu, ben de yanına oturup bacaklarımı onun kucağına attım.

"Selam," dedi Cass gülerek ve telefonunu sehpaye attı. "Stüdyoya gitmek üzereydim. Bu hafta fırtına gelmeden önce olukları asmak istiyorum." Elini dizime koydu ve gıdıkladı. "Tabii beni oyalayacaksan başka."

Gülümsedim. Onun da benim kadar azgın görünmesine sevindim. Cass benimle birlikte olmak istediği sürece, kendimden şüphe duymamak oldukça kolaydı.

"Olukları takmalısın," dedim. "Bugün gerçekten biraz kitap okumak istiyorum."

Cass elini saçlarında gezdirdi. "İyi fikir. Bu arada, bu sabah beni savunduğun için teşekkürler."

"Seni savunmak mı?" Kaşlarımı kaldırdım.

"Leo bana bir ajan dayatmaya çalışırken. Yine. Sen bir şey söylemeseydin, o da devam edecekti."

"Ah, tabii," diye gülümsedim. "Yardımcı olabildiğime sevindim." Cass'ın kucağına bacaklarımı uzattım, onun için bir fark yaratabildiğime sevindim. "Bu aklıma bir şeyi getirdi. Leo'yla birkaç kez ailen hakkında konuşmuştun. Yakın olmadığınızı biliyordum, ama gerçekten aile yemeğini kaçırırlardı mı?"

Cass güldü. "Buna aile yemeği demek doğru olmaz herhalde. Onlarla birlikte yemek yediğimden çok, tek başıma yemek yediğim zamanlar daha fazlaydı."

"Bu çok kötü," dedim. "Bunu bilmiyordum."

Başını salladı, eli bacağımı okşuyordu. "O kadar da kötü değil. Tanıdığım birçok insan çok daha kötü durumdaydı. Başımı sokacak bir evim, on altı yaşında bir arabam, hatta kendi davul setim vardı. Bunlardan şikayet edemem."

Düşünerek ağzımı büzdüm. "Sanırım öyle. Ama araba ve davul seti, anne babayla aynı şey değil."

Cass bir dakika öylece oturdu, gözleri odanın öbür ucuna bakıyordu. Yüzünde bir bulutun geçtiğini gördüm, yüz hatlarını yumuşatıp aşağı doğru çekti.

"Biliyor musun, Leo ve ben başımızı belaya sokmaya başladığımızda bile umursamadılar. O zamanlar bunun en iyisi olduğunu düşünüyordum. Leo okuldan sonra bize gelirdi, takılır, bira içer, davul çalardık ve kimse bizi rahatsız etmezdi. Onun yaşadığı onca zorluk, eşcinsel olduğunu açıkladığı için uğradığı tacizler varken, bunun en iyi şey olduğunu düşünüyordum. Zengin ailem bize kendimiz olmak için ihtiyacımız olan tüm alanı veriyordu sanki. Ama onların umursamadığını fark ettiğimde, sonunda onlardan bir tepki alabileceğimi düşünerek giderek daha fazla yaramazlık yapmaya başladım. Arabamı kazaya karıştırmadığım ve okuldan atılmadığım için şanslıyım, ama başıma gelen her sorunda, onlar yine de parayla hallettiler."

Oturup elimi koluna koydum. "Bu çok kötü," dedim yine, onların davranışlarından dolayı incinmesinin normal olduğunu anlamasını sağlamak için.

Cass omuz silkti, sonra bana doğru eğildi. "Muhtemelen en başından beri ebeveyn olmamalıydılar. Ben ayrıldıktan ve kariyerleri gerçekten yükselmeye başladıktan sonra çok daha mutlu oldular. Uzun zaman önce benim onların beklentilerini karşılayamayacağımı fark ettiler ve sanırım beni silip hayatlarına devam etmek daha kolaydı." Hafifçe başını salladı. "Tüm bu olanlar beni bağımsız yaptı. Kendimden sorumlu olduğumu ve başkalarını mutlu etmek için hayatımı boşa harcamayacağımı öğretti. Kendimi seviyorum ve bunu hiçbir şey için değiştirmezdin."

Sessizce mırıldandım, onun böyle tek başına olduğunu düşünmek kalbimi acıtıyordu. Yalnızlık ve dışlanmışlık hissini çok iyi bilirdim ve Cass'in de aynı acıyı yaşamasından nefret ediyordum. "Ben de seni olduğun gibi seviyorum. Keşke ailen de berbat olmasaydı."

Cass güldü ve başımın arkasını okşadı, omurgamdan küçük titremeler geçti. "Bu kadar yeter. Seni işinden alıkoyuyorum."

Kanepenin kolunda duran kitabın kapağını parmaklarımla okşadım. "Sorun değil. Bu işi kabul edersem, zaten bitirebileceğimden emin değilim."

Cass ayağa kalkarken bacaklarımı kucağından indirdi. "O zaman işi kabul etme," dedi düz bir sesle.

Başımı yana eğdim, bu kadar kendinden emin konuşmasına şaşırmıştım. "Leo'nun da dediği gibi, tek bir kitap yazmak bir kariyer sayılmaz."

Cass güldü. "Az önce anlaşılmamış mıydık? Leo kariyerine fazla takıntılı. Senin içinde harika bir kitap olduğunu biliyorum, Shawn. Korkma ve gerçekten istemediğin bir işe razı olma."

"Keşke ben de o kadar kendime güvenebilseydim," dedim, parmaklarımla kitap kapağına vurarak. Hayalimdeki şeyi, geleceğim için ciddi bir planmış gibi görmek imkansız görünüyordu. Yaz, sadece bir sapma, yetişkin sorumluluklarımla yüzleşmeden önce kendimi şımartmak için bir yol olacaktı. Ama Cass'in cesaretlendirici sözlerini duyunca, daha fazlasının mümkün olduğuna inanmak biraz daha kolay geldi.

"Şuna ne dersin," dedi Cass. "Kendine bir hedef belirle, sen bunu başardığında ben de sana bir ödül vereyim. Belki birkaç hafta içinde eski profesörüne yazdıklarını gösterir ya da bir yayınevine gönderirsin?"

Hızla başımı salladım. "Dr. Freeman'a kitap yazdığımı bile söylemedim," diye açıkladım. "Onun zamanını boşa harcamak istemiyorum."

Cass kaşlarını kaldırdı. "Onun zamanını boşa harcamak mı? Hayır, tabii ki hayır. Onu ilk okuyan şanslı kişi o olacak, Shawn."

Titrek bir kahkaha attım. "Ödül mü?" diye sordum yumuşak bir sesle.

Cass sırıttı. "Motivasyonunu korumana yardımcı olacaksa, gerçekten iyi bir ödül vereceğim. Sadece hazır olduğunda bana da birkaç alıntı okuyacağına söz vermelisin."

Kafamda çalışma programımı gözden geçirdim. Zor olacaktı, ama birkaç hafta içinde Dr. Freeman'a bazı bölümleri göndermek kesinlikle mümkündü ve zaten ona iş konusunda bir karar vermem gerekiyordu. Ayrıca, bu alanda çalışan birinin objektif görüşüne ihtiyacım olduğu bir noktaya gelmiştim. Eğer ona bir göz atmaya açık olsaydı, o mükemmel kişi olurdu.

Cass'e bakarak, ona da benzer bir şey sunabilmeyi diledim. Kendi geleceği ve davulculuk kariyeri hakkında birçok sorusu olduğunu biliyordum ve ona bu konularda yardımcı olacak kişi olmak istiyordum. Onu cesaretlendirmek, birlikte fikirler üretmek ve işler yolunda gitmediğinde yanında olmak istiyordum.

Ama bunlar erkek arkadaşın yapacağı şeylerdi, birine gerçek bir bağlılık gösterdikten sonra yapacağın türden şeyler. Ve eğlenceli bir yaz ilişkisi ile gerçek bir ilişkinin aynı şey olmadığını kendime tekrar hatırlattım.

"Tamam," dedim ve keskin bir şekilde başımı salladım. "Anlaştık. Teşekkürler, Cass."

Bana sırtıarak baktı. "Güzel. Şimdi yazını bitir. Hala bol bol eğlence molası istiyorum."

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

CASS

Leo ayrıldıktan sonraki haftalar, evdeki hayat rüya gibiydi. Yaz ısındı ve ben, günün erken saatlerinde ve akşamları, hava hala serin olduğunda çalışmaya alıştım. Öğleden sonra, Shawn ile paylaşmak için büyük bir öğle yemeği hazırlardım ve ikimiz uzun bir mola verirdik. Neredeyse her zaman, onu soyup, güzel vücuduyla oynamak ve dudaklarından yeni inlemeler ve iniltiler çıkarmak için yeni yollar bulurdum.

Paylaştığımız ritim, mükemmel bir gitaristle birlikte davul çalmak gibi kolay ve istikrarlıydı. Birbirimizin yanına tam olarak uyum sağladık. Kitabını yazarken ona destek olmaktan özellikle mutluydum. Monica, Leo ve hayatımdaki diğer herkes gruptan ayrılma kararımı sorgularken, bana inanan ve kendim için doğru kararı vereceğime güvenen ilk kişi oydu ve ben de ona aynısını vermek istedim.

Shawn bunu yapmayı çok iyi biliyordu, beni olduğum gibi görüyor ve bunun için yargılamıyordu. Tıpkı ailem gibi. Elbette, Shawn bana söylemeden önce onların berbat insanlar olduğunu biliyordum. Bu gerçeği çok uzun zaman önce kabullenmiştim. Ama kimse onun gibi gözlerimin içine bakıp bana daha iyisini hak ettiğimi söylememişti ve günler geçtikçe bunun ne kadar önemli olduğunu anladım.

Stüdyodaki eski yalıtımı söküp çöp torbalarına doldurmak, kamyonetin kasasında yeni döşemeyle şehirden geri dönmek, o tuhaf uzay seslerine eşlik ederek davul çalmak... Ne yaparsam yapayım, hepsi Shawn ve benim o yaz yaşadığımız hayatın bir parçası gibiydi. Günün sonunda birlikte akşam yemeği hazırlayacağımızı ve yıldızlar çıktığında o gece hayal gücünü cezbeden her şeyi bana göstereceğini biliyordum.

Bir gece bana Jüpter'i gösterdi, o kadar parlaktı ki dev gezegenin etrafındaki mavi ve beyaz şeritleri ve etrafını çevreleyen büyük beyaz halkaları görebiliyordum. Dolunaylı bir gecede, saatlerce teleskopu birbirimize uzatıp gri dağlara ve kraterlere bakarak hayat hakkında sohbet ettik.

Onun da benim onun yanında hissettiğim kadar iyi hissetmesini istemem çok doğal bir şeydi. O bulaşıkları yıkarken kollarımı beline dolamaya ve onu sık sık benim yatağında yatmaya davet etmeye başlamıştım. Ona dokunmaya bağımlıydım ve onun vücudunu benimkine bastırma şekli, Shawn'ın da bunu en az benim kadar sevdiğini bilmemi sağlıyordu.

Yine de tüm bunların benim için ne anlama geldiğini merak etmeye başladım. Monica ile ilişkim diğer tüm ilişkilerim gibi olmuştu: harika seks ve eğlenceli gecelerle başlamış, sonra eski bir motor gibi gazı bitmiş gibi sönmüştü. Ama yeni bir kız arkadaşım ile çıkmaya başladığım ilk günlerde bile hiç sevgi dolu biri olmamıştım. Elbette, kendi tarzımda tatlıydım ve birlikte olduğum insanlara değer verdiğimi göstermeye çalışırdım. Ama Shawn'la birlikteyken, evin arkasındaki patikalarda yürürken elimi onun arka cebine sokmak ve her sabah göğsüne öpücükler kondurarak onu uyandırmak istiyordum.

Bunun nedeni Shawn'ın erkek olması mıydı, yoksa sadece Shawn'ın Shawn olması mıydı? O yabancı adamla öpüştüğüm sarhoş olduğum gece dışında, daha önce hiçbir erkeğe ilgi duymamıştım. Kadınlarla olan ilişkilerimin gerçek olduğuna ve cinsel çekiciliğin var olduğuna bir an bile şüphe duymadım. Onunla her şey çok farklıydı, sanki dokunmak bile tüm vücudumu ateşlemek için yeterliydi.

Başka biriyle sevişiyor olsaydım, hemen Leo'yu arardım. O bana ihtiyacım olan açık sözlü tavsiyeleri verebilirdi. Ancak bu seçenek ortadan kalktığına göre, yeni biseksüelliğimi kendi başıma keşfetmek zorundaydım.

En azından o yaz için, Shawn ve benim birbirimize geri dönmüş olmamızdan mutlu olarak, her şeyi olduğu gibi bırakabilirdim. Aylarca yalnız kalacağımı, ayrılığın acısını yaşayacağımı ve geceleri çok fazla bira içeceğimi düşündükten sonra, çok daha iyi bir şey elde etmişim.

Shawn'ın teslim tarihi olan gece, banyoda durup aynada kendime baktım. Tıraşım iyiydi, çenemde sadece hafif bir gölge vardı ve saçlarım da sevdiğim şekilde arkaya doğru uzanıyordu. Yüzüme biraz su sıçrattım, aynaya dişlerimi gösterdim ve başımı salladım.

Bir şişe şarap ve birkaç kadeh aldım, sonra yukarı çıktım. Shawn masasında oturmuş, klavyesine eğilmiş, kaşlarını çatmış bir şekilde yazıyordu. Bir dakika orada durup onu izledim. Kulaklarından kıvılcımlar çıkıyor gibiydi, o kadar odaklanmıştı ki, bu beni etkilediği kadar vücuduma bir arzu dalgası da gönderdi.

"Selam," dedim, büyüü bozarak.

Shawn bana açık bir gülümsemeyle döndü. Eski NASA tişörtünü giyiyordu ve gözlerime bakarken gözlüklerini düzeltti. "Oh, hey. Akşam yemeği vakti mi geldi?"

"Henüz değil." Şarap şişesini kaldırdım. "Ama bu öğleden sonra işini bitirebileceğini söylemiştin, o yüzden..."

Shawn güldü, kolunu sandalyenin arkasına attı. "İki saat önce bitirdim. Dr. Freeman'a yazdığım e-postayı tekrar tekrar yazıp duruyorum. Muhtemelen gerçekten vakti yoktur..."

"Hey," diye sözünü kestim. "Bu anlaşmanın bir parçası. Ödül istiyor musun, istemiyor musun?" Shawn yarı gülümsedi. "Evet, gerçekten ödül istiyorum."

"Güzel," diye gülerек sesimi alçaltım. "O zaman şu lanet e-postayı gönder."

Shawn dizüstü bilgisayara döndü ve bir dakika boyunca hızlıca yazdı, sonra gözlerini başka yere çevirdi ve gönder tuşuna bastı.

"Şuna bak," diye güldüm. "Sadece bir kez sert sesimi kullanmam gerekti." Gözlerimi ona dikerek baktım. "Bunu bilmek güzel."

Shawn ayağa kalktı ve ona uzattığım bardağı aldı. "Sesinin seksi olduğunu fark etmediysen," diye alay etti, "dikkatini vermemişsin demektir."

Onun bardağına biraz şarap döktüm, sonra kendiminkine. "Tebrikler," dedim. "Çok çalıştın dostum."

Kadehlerimizi tokuşturduk. "Yardımanın ve tüm öğle yemekleri için teşekkürler." Birkaç kez gözlerini kırıştırdı ve bana baktı. "Bu arada, ödülümün ne olduğunu ne zaman öğreneceğim?"

"İki bölüm var," dedim. Şortumun arka cebine uzandım ve bir kağıt parçası çıkardım. Kağıdı açarak Shawn'a uzattım. "Bu ilk bölüm."

Shawn kağıda bakarken gözlüklerini düzeltti. "Atlanta Grant mı? Bu bir otel rezervasyonu mu?"

"İki gece," dedim, topuklarımın üzerinde zıplayarak. "Kafanı boşaltmak için küçük bir seyahate ihtiyacın olabileceğini düşündüm. Ayrıca senin hayatını daha yakından görmek için meraklanmaya başlamıştım. Bana en sevdiğin yerleri gösterebilir, arkadaşın Audrey ile tanıştıracabilirsin diye düşündüm. Onu birkaç kez özlediğinden bahsetmiştin."

Shawn hafifçe başını salladı. Yüzündeki ifadeyi okumakta zorlanıyordum. Dudakları hafifçe aralanmıştı ve dilinin pembe renginin dişlerinin arasından geçtiğini gördüm. Gözlüklerinin arkasından, sanki bir şeyi anlamaya çalışır gibi gözlerini kısmıştı.

"En sevdiğim yerleri görmek ister misin?" diye sordu.

"Tabii," diye cevapladım, birden ödülü mahvettiğim için endişelenerek. "Eğer sana eğlenceli geliyorsa. Yol yaklaşık beş buçuk saat sürüyor, ama tüm yol boyunca manzara çok güzel. Sen rahatına bak. Ben bizi oraya götürürüm." Dişlerimin arkasını yaladım. "Eğlenceli geliyor mu?"

Shawn kağıdı masasına bıraktı ve bana büyük bir gülümsemeyle döndü. "Evet," dedi çabucak. "Evet, tabii ki Cass. Harika olur."

Bir nefes verdim. "Oh, iyi. Kahretsin, hayal kırıklığına uğradığını sandım."

"Hayır, hiç de değil. Sadece... sana ne göstereceğimi tam olarak bilmiyorum. Kulüplere gitmedim, turistik yerleri gezmedim, öyle şeyler yapmadım."

Gülerek, "Oradaki hayatının nasıl olduğunu biliyorum Shawn. Şehre geldiğimiz anda farklı birine dönüşmeni beklediğimi mi sanıyorsun?" dedim.

Shawn kızardı ve ben de vücudumun ısındığını hissettim. "Hayır," dedi. "Teşekkürler, Cass. Bu mükemmel."

"Yarın sabah yola çıkıp öğleden sonra oraya varacağız. Audrey'e haber verip geleceğimizi söylesene."

"Tabii. Ama Cass, ikinci bir bölüm olduğunu söylememiş miydin?"

"Oh evet." Onu baştan aşağı süzdüm, gözlerimi vücudunda gezdirerek zamanımı aldım. Shawn hala kızararak bana baktı ve şarabından büyük bir yudum aldı. "İkinci kısım daha da heyecan verici," dedim, sesim hırıltılı bir şekilde yankılandı.

Bu fikir bir hafta önce aklıma gelmişti ve ne zaman duşta mastürbasyon yapsam ya da azgın bir rüyadan uyanmış olsam, aklım hemen

geri dönüyordu. Bunu yapmak istediğimi biliyordum, ama yine de cesaretimi toplamam biraz zaman almıştı.

Dudaklarımı Shawn'ın kulağına yaklaştırdım ve o da vücuduma titreyerek karşılık verdi. "O otel odasına girdiğimiz anda, sen bana gelmem için yalvarana kadar kıcını yalayacağım."

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

SHAWN

DOĞAL OLARAK, Atlanta'ya giden kamyon yolculuğunun tamamını Cass'in kıcıımı yalamasını düşünerek geçirdim. Daha önce hiç aklımdan geçmemiş bir fanteziydi, ama şimdi kulağıma fısıldadığı için, kamyonda vızıldayan bir elektrik akımı gibi, tek düşünebildiğim şey buydu.

Neyse ki, beni oyalayacak güzel bir sabah ve öğleden sonra vardı. Otoyol bizi, canlı yeşilliklerle dolu, dolambaçlı dağlardan geçirdi. Kamyonetin camları aralıkken Cass, stüdyo müzisyeni olmanın ne demek olduğunu açıkladı ve bana davulcu James Gadson'dan bahsetti. Bana, The Temptations'tan Beck'e kadar, bu adamın yer aldığı şarkıları dinletti. Müzik tarihine dair bu turdan memnuniyetle başımı sallayarak dinledim. Cass'in bütün yaz boyunca çaldığı müziğe dikkat ederek, daha önce hiç yapmadığım bir şekilde iyi bir perküsyon partiyonunu takdir etmeyi öğreniyordum.

Georgia sınırına yakın bir yerde, cesaretimi toplayıp kitabımdan bazı yeni bölümleri ona okudum. Dikkatle dinledi, doğru anlarda başını sallayıp gülümsedi, sonra bana birkaç akıllıca soru sordu. Takdir eden bir dinleyicinin verdiği tatmin beni heyecanlandırdı ve onun soruları birkaç yeni düşünceyi ortaya çıkardığında, ona kitabı daha önce okumadığım için kendime kızdım.

Parkın karşısındaki büyük taş binadan oluşan otele vardığımızda kalbim küt küt attı. Cass'in beni bir yere götüreceğini, hele ki bir otele götüreceğini hiç hayal etmemiştim. Ama arabayı park ederken bana attığı pis bakıştan, planlarımızı unutmadığını anladım.

Koltuğun üzerinden eğildim ve elimi göğsüne koydum. "Tatil için teşekkür ederim," diye fısıldadım.

Lobi şık ve minimalist bir tasarıma sahipti, büyük cam duvarlar ve etrafa dağılmış kısa deri banklar vardı. Cass check-in yaparken ben arkasında durup, resepsiyondaki çalışanın bizi anlamaya çalışmasını izledim. Muhtemelen bir çift gibi görünüyorduk, fark ettim, ve en azından o hafta sonu için, bir nevi öyleydik.

Asansörde yalnız kaldığımızda, Cass çantaları ayaklarının dibine bıraktı ve beni aynalı duvara doğru itti. "Siktir," diye homurdandı, sonra bileğimi tutup elimi sert sikine bastırdı. "Sadece seni yalamayı düşündüğümde ne kadar sert olduğuma bak."

Nefesim kesildi, şortumun içindeki penisim seğirdi. "Bunu bu kadar çok istediğini bilmiyordum."

"Ben de bilmiyordum," diye boynuma gülerek dedi.

Asansör çaldı ve ikimiz de geri atlادık, sonra kat boş olduğu için güldük. Aceleyle öne geçtim ve kapının önünde anahtarlığı salladım, sonra Cass çantaları içeri getirirken kapıyı açık tuttum. Oda, bir duvara yaslanmış büyük bir yatak, şöminenin yanında duran birkaç bordo kanepe ve ağaçların üzerinde yükselen şehir merkezine bakan pencerelerle büyük bir açık alandı.

"Mükemmel," dedim, her şeyi içime sindirerek.

Gözlerimi kapattım ve Cass ile benim için ne olursa olsun bu hafta sonunu unutmayaçığıma kendime söz verdim.

O benim yanımı tuttuğunda gözlerim birden açıldı, sonra beni havaya kaldırdı ve ikimizi yatağı attı. Gülerek ona bir öpücük verdim ve yuvarlanırken elleri uyluklarımı keşfetti ve kot şortumun altına girerek beni tahrik etti.

"Dur," diye nefes nefese, dudaklarımı ondan ayırdım. Penisim külotuma baskı yaparken ağrıyordu, ama Cass'in kıcımlı keşfetmesinden utanıyordum, ki bunu ben bile neredeyse hiç yapmamıştım. "Sadece duşu girip yolun yorgunluğunu atmak istiyorum."

Cass kaşlarını kaldırdı. "Biraz eşlik etmemi ister misin?"

Kızardım ve yüzümü çevirdim. "Sen aşağı inmeden önce yıkanacağım," diye mırıldandım.

"Tamam. Biraz eşlik etmemi ister misin?" diye tekrarladı.

Ona bakarken gülmemi zor tuttum. Saçları geriye atılmıştı ve yüzünde açık, hevesli bir ifade vardı.

Kahretsin, böyle bir şeye nasıl direnebilirdim ki? Ne zaman utanarak saklanmak istesem, Cass beni geri çekmenin bir yolunu buluyordu.

"Tamam," dedim, banyoya doğru giderken kalçalarımı sallayarak. "Hadi duşa girelim."

Bir dakika sonra, Cass beni soyup titretmişti, üç duş başlığından sıcak su üzerime fışkırıyordu. Giysilerini tekmeledi ve bana katıldı. Arkamdan beni kucaklamasına izin verdim ve kalçalarımı onun kalın ve ağır sikine doğru salladım.

"Siktir," diye fısıldadı Cass kulağıma. Sert ellerini göğsümde gezdirdi, meme uçlarımı okşadı ve çimdikledi, ben de kollarında titredim. "Benim için güzel ve temiz hissetmek ister misin, bebeğim?"

Yine titredim. Bana öyle seslendiğini duymak bile her zaman arzumu ateşliyordu. "Uh-huh," dedim, gözlerim sıkı kapalıyken su yüzüme çarptı ve cildimden aşağı damladı.

Cass küçük sabunu aldı, kağıdını yırttı ve bir kenara attı. "Tatlı olduğunu biliyorum," dedi, önümde köpük oluştururken, penisi kıcıma sertleşiyordu. "Boynun tatlı," dedi ve boynumu öptü. "Ve ağzın tatlı," dedi ve beni öpmek için yüzümü geri çekti.

"Ve bu," diye fısıldadı, sert penisini avucunda sıkarken, köpükle kayganlaşmış yumruğunu sallayarak, "çok, çok tatlı."

Ben inledim ve ona doğru bastırdım, buharlı duşta sessiz kaldım. Cass ellerini geri çekti, kalçamı okşadı ve penisimi karın kaslarıma sertçe bastırdı. Kalçalarımı okşadı ve onları yavaşça masaj yaptı, sonra parmaklarını kıcıma kaydırarak sabunladı.

Dokunuşu deliğimi ısıttı ve kaslarımın gerildiğini ve sıkıldığını hissettim. Daha önce anal sekse hiç ilgi duymamıştım, ama şimdi Cass'in bana verdiği iyi his içimde kömür gibi yanıyordu ve onu orada hissetmem gerekiyordu.

Kalçalarımı geriye doğru ittim ve Cass'in parmakları daireler çizerek kıcımın kenarını okşadı. "Güzel," dedi, parmaklarıyla kalçalarımı ayırarak. "Güzel ve temiz."

Su sırtımdan aşağı akıp yere sıçradı, köpüğü yıkadı. Cass dizlerinin üzerine çöktüğünde, ben öne doğru düştüm ve kendimi tutmak için fayans duvara vurdum. Ağzı deliğimden sadece birkaç santim uzaktaydı ve ben, o mesafeyi kapatması için çaresizce inledim.

"İstiyorum," diye inledim. "Lütfen, Cass."

"Sen çok güzelsin," diye cevapladı Cass. Elleriyle yanaklarımı ayırdı ve ben, o benim kık deliğimi bulup dilini etrafında dolaştırırken nefesimi tuttum.

Dilinin hareketleri anında zevk verdi. Islak ve sıcaktı, sert ve yumuşaktı, tüm bu hisler beni sarstı. Cass beni yalarken ve dilini sokarken inledi, anüsüm gerilip onu içine alana kadar itti.

"Oh, lanet olsun, oh, lanet olsun," diye inledim, yüzüm fayanslara yaslanmış halde. Penisim sızıyordu ve kendimi tatmin etmek için aşağı uzandım, boşalmak için inleyerek.

Cass'in eli bileğimi buldu. "Henüz değil," diye homurdandı, sonra kalçalarımı daha da ayırdı ve içime girdi.

Artık kelime kuramayacak kadar yüksek sesle inledim. Cass'in dili beni daha da genişletti ve deliğim onu içine çekmeye çalışarak kasıldı. Benim hiç hissetmediğim yerlerimi hissediyordu ve bana tamamen yeni ve beklenmedik hisler yaşıtıyordu. Sakalları hassas tenimi sıcak bir sürtünmeyle kazıyordu ve ben kalçalarımı geriye doğru iterek daha fazlasını isteyerek inledim.

Dakikalar geçti, Cass kıvrımlarımı yalarken ve deliğimi yalarken gözlerim titriyordu. Penisim sertçe seğirdi, ön sıvı fişkırdı ve sonunda daha fazla dayanamayarak ona istediğini verdim.

"Lütfen," diye istedim. "Lütfen Cass, boşalmak istiyorum."

Yanağımı sertçe sıktı, omurgamdan bir titreme geçti, sonra penisimi kavradı. Deliğim onu o kadar sert çekti ki, ilk başta boşaldığımı bile fark etmedim. Sadece ihtiyaç, arzu ve rahatlama ile doluydu, hepsi birden ve hepsi Cass'ten geliyordu. Yüzü kıcıma gömülü ve yumruğu penisimi kavrayan halde, yapışkan sperm fişkırttım, sonra duş duvarına yığıldım, çılgınca mutluydum.

Akşam yemeği için hazırlanmak için acele etmemiz gerekti ama yine de Audrey ile buluşmak için pizzacıya zamanında yetişebildik. Burası en sevdiğimiz restorandı, önemli bir sınavı geçtikten sonra beni götürdüğü ve son kız arkadaşından ayrıldıktan sonra onu götürdüğüm yerdı. Rahat ve küçüktü ama büyük bir arka verandası ve ikimizin de şimdiye kadar tattığı en iyi sosu vardı.

"Siktir," diye inledi Cass. Ağzından tuttuğu dilime kadar uzanan bir peynir ipi vardı. "Çok güzel."

"Pizza malzemeleri konusunda iyi bir zevki var," dedi Audrey onaylayarak. Saçları omuzlarına dalgalar halinde dökülüyor, açık renkli

mor sundressinin üstünden akıyordu. "Siyah zeytin ve ananası birlikte seven tek kişi benim sanıyordum."

Cass diliminden bir büyük ısırık daha aldı. "Teşekkürler," dedi ağzı dolu halde.

İkisine de kaşlarını çatıttım. "Kişisel pizza seçenekleri olmasına sevindim." Küçük tepsimi çevirdim, sonra bir dilim daha sebzeli pizzadan kopardım. "Ama senin o iğrenç pizzayı yemeni izlemek Atlanta'yı özlememi sağlıyor, Audrey."

"Burayı seviyor musun?" diye sordu Cass. "Birkaç kez konser vermek için buraya geldim. Güzel bir yer gibi görünüyor."

"Trafikte sürekli beklemek hoşuma gitmiyor ama bunun dışında her şey oldukça iyi. Çalıştığım kütüphaneyi çok seviyorum ve tabii ki yemekler de harika."

"Şehirden ayrılmadan önce kesinlikle barbekü yapacağım," dedi Cass başını sallayarak.

Audrey sandalyesine yaslandı. "Shawn'ın yanımda olmamasını özledim, onun dışında her şey mükemmel. Onu bütün yaz boyunca yanında tuttuğun için neredeyse kıskançlık duyacağım Cass, ama onun seks yapmasından çok mutluyum."

Parmağımı havada salladım. "Hayır," dedim. "Öyle bir şey yok. Seni gördüğüme ne kadar mutlu olduğumun önemi yok. Yine de utanç verici konuşmaları başlamadan kesiyorum."

Cass bir yudum bira içti. "Hadi ama. Benim daha utanç verici hikayelerim var. Ergenlik yıllarının garip anlarını geçemezsin."

Audrey öne eğildi. "Devasa bir saç kıvrımı, sürekli düşen gözlükler, gün boyu eşcinsel gibi davranmak. Doğru mu?"

"Koridorda aceleyle yürürken ayaklarını çok sevimli bir şekilde sürüklerdi. Ayakkabıları her zaman bağlanmamış olduğu için, nasıl takılıp düşmediğini bilmiyorum." Bir parça pizza daha aldı. "Eh, bazen takılıp düşerdi."

"Tamam, tamam," dedim. "Sizin hakkınızda da bolca malzeme topladığımı unutmayalım."

Cass ve Audrey endişeli bir bakış değiştirdiler. "Şimdilik güvende," diye mırıldandı Audrey, sonra masanın karşısından bana göz kırptı.

Alay edilmesini hiç umursamadım. Aslında, beni o kadar iyi tanıyan ve bu tür şakalar yapabilen birkaç kişi olması oldukça hoştu ve bu, Cass ile bu kadar kısa sürede ne kadar yakınlaştığımı bana bir kez daha hatırlattı.

"Cass," dedi Audrey, "Bu hafta sonu Atlanta'ya gelmenin nedenlerinden biri yarın akşamki gösteriyi izlemektir, değil mi?"

"Konseri mi?"

"Twice Shattered," diye cevapladı. "Buraya çok uzak olmayan bir yerde çalışıyorlar. Bandodan ayrıldığını biliyorum, ama konserin duyurusunu gördüğümde, bunun bu seyahatle bir ilgisi olduğunu düşündüm."

Cass'e döndüm, o da benim kadar şaşırmış görünüyordu. "Hayır, onlarla pek iletişim halinde değilim," dedi, sesi alçaldı.

Ayağımı masanın altına soktum ve spor ayakkabımın burnuyla onun botuna dokunarak orada olduğumu belli ettim. Cass'in gruptan ayrıldığını memnun olduğunu söylediğinde ona inandım, ama eski grup arkadaşları veya bunun gibi konulardan hiç bahsetmedi, birkaç kez kırgın olmadığını ısrarla söylediği dışında. Bu hikayenin daha fazlası olabilir ve eski çevresinde bulunmak onu rahatsız ediyorsa buna şaşırmazdım.

Cass konsantre olmak için kaşlarını çattı, sonra bana döndü. "Grubu izlemeye gelmek ister misin?"

Soruya şaşıarak gözlerimi kırpıttım. Tabii ki merak ediyordum. Cass'in davulda olduğu halini görmekle aynı olmayacağını biliyordum, ama yine de bu onun hayatının bir parçasıydı. "Tabii, sen istersen," dedim temkinli bir şekilde.

Cass başını salladı. "Onları bir daha ne zaman görebileceğimizi söylemek zor. Ve bir telefonla biletleri alabilirim." Audrey'e döndü. "Üç mü?"

Audrey bana baktı. "Tabii. Yani, randevunuza katılmamın sakıncası yoksa."

Ağzımı açıp itiraz etmek istedim, kalbim açıkça aksini haykırırsa da bunun bir randevu olmadığını söyledim, ama Cass çok hızlı konuştu. "Seni görmek için üç eyalet geçtik, değil mi? Bu randevuyu daha iyi hale getirecek hiçbir şey yok."

YİRMİNCİ BÖLÜM

CASS

SHAWN ve ben öğleden sonranın çoğunu yatakta geçirdik, ki bu benim için sorun değildi. Yumuşak çarşafın altında birbirimize sarılarak uyandığımızda, ellerimi ondan uzak tutamadım. Birbirimizi okşadık ve Shawn dudaklarını vücudumda gezdirerek onları şişirip kızarttı, ben de genellikle dilimi onun deliğine gömerek onu orgazm üstüne orgazm ettim.

Kendimi çok iyi hissediyordum. Gezi planladığım gibi gidiyordu ve Audrey ile kolayca anlaştık. Kişiliği bana Shawn'ı hatırlattı, tatlı ama altında bir parça küstahlık vardı. Shawn ve ben o öğleden sonra geç saatlerde eski okulunu ve eski dairesini görmek için arabayla dolaştığımızda, bu geziden istediğim tüm tatmini elde ettim, yeniden bir araya gelmeden önceki dünyasına bir göz attım.

Yine de, konser salonuna vardığımızda, Audrey ile kamyonetin içinde sıkışıp kaldığımızda, kafamın arkasında bir şüphe belirdi. Twice Shattered'ın Atlanta'da konser vermesi, konseri kaçırmak için çok büyük bir tesadüftü ve Audrey'nin bizi davet etme şekli ve Shawn'ın benden cevap beklemesi, doğru olanın bu olduğunu düşündürdü.

Ya da belki de gruptan saklanmanın çok daha kötü hissettireceğini biliyordum, sanki hayır demek benim için bir tür başarısızlık olacakmış gibi. Shawn, Twice Shattered ile davul çaldığımı duymayı ne kadar istediğini birkaç kez söylemişti ve bu fırsat kaçmış olsa da, bu yakın zamanda elde edebileceğimiz en yakın şeydi.

Sonuçta, onu hayal kırıklığına uğratmak zor oldu.

Mekan dışarıdan bakıldığında, çizgili pencereleri ve tuğla duvarlarıyla dönüştürülmüş bir depo gibi görünüyordu. Birkaç dövmeli adam kapıda durmuş

kapıda durmuş, biz yaklaşırken bize ters ters bakıyorlardı. Onlarla göz teması kurmadan başımı geriye doğru salladım, sonra Shawn ve Audrey için ağır metal kapıyı açtım ve bir anda gürültülü gitar sesleri kulaklarımızı sağır etti.

"Çok gürültülü!" dedi Audrey, müziğin sesini bastırmak için sesini yükselterek.

Cebimden bir çift kulak tıkacı çıkardım ve ikisine de verdim. "Alın."

Audrey, beyaz puantiyeli siyah bir elbise giyyordu ve açık, geniş gülümsemesi tüm o somurtkan yüzlerin arasında biraz sırtıyor olsa da, kalabalığa az çok uyum sağlamıştı. Shawn, konsere gidecek hiçbir şeyi olmadığını söylüyordu, ben ona en punk olanın her zamanki kıyafetlerini giyip umursamamak olduğunu söylemeye çalışsam da. Sonunda, benim de beğendiğim, dar kesim siyah bir kot pantolon ve benim eski Faith No More konser tişörtümü giymeye karar verdi. Tişörtün kolları ve alt kısmı düzensiz bir şekilde kesilmişti ve genellikle belimin hemen üstünde dururdu, ama Shawn'da omuzlarından gevşekçe sarkarak uyluklarının üst kısmına kadar uzanıyordu.

Siktir, aslında çok yakışmıştı. Onu benim tişörtümle görmek, sanki onu tüm o insanların önünde sahipleniyormuşum gibi hissettirdi. Benim içinde bulunduğum müzik camiası oldukça hoşgörülüydü ve öyle olmasaydı bile Shawn'ı oraya götürmek bana garip gelmezdi. Leo lisede eşcinsel olduğunu açıkladığında, bu tür konularda hissettiğim tüm endişelerim ortadan kalktı.

Ama yine de, Twice Shattered'ın konserine hiç birlikte olduğum bir erkeği götürmemiştim ve bu deneyim beni biraz başımı döndürdü.

Sahnedeki grup performansını bitirdi ve ben de sessizliğin ardından Shawn ve Audrey'e döndüm. "Bir şeyler içer miyiz?"

"Bir sürahi alayım," dedi Audrey neşeyle. "Bilet için teşekkür etmek için."

"Bir mesaj yeterdi," dedim gülümseyerek.

Audrey bara doğru kaybolduğunda, Shawn ve ben bir kabine oturdu. Sahne arka duvarı kaplıyordu ve önündeki açık alan yarısı insanlarla dolmuştu. Ancak arkadaki kabinler ve masalar oldukça sessizdi.

Kolumu koltuğun üzerine attım ve kalabalığa bakarak, bu kalabalığın bende uyandırdığı tüm duyguları sıralamaya çalıştım.

Shawn yanıma oturdu ve ben kolumu onun omzuna attım. "Eski grup arkadaşlarını görüyor musun?" diye sordu.

"Hayır. İstersem konserden sonra sahne arkasına uğramamı söylediler. Eskiden sahneye çıkıp hayranlarla takılırdık, ama sanırım artık bunu yapmıyorlar

artık yapmıyorlar." Kabinde döndüm ve elimi onun başının arkasındaki saçlarından geçirerek ona döndüm. "Konserden sonra ne olacağını göreceğiz, ama hepimiz istersek, belki seni tanıştırebilirim."

Shawn gözlerini kırptı. "Tabii, sen istersen," diye cevapladı bir süre sonra. Kıkırdadım. "Neden olmasın ki?"

"Bilmiyorum. Ama söyleyecek hiçbir şeyim olmayacak. Ya onlara iltifat etmeye çalışırsam ve yanlış anlaşılırsa ya da senin hakkında söylememem gereken bir şey söylersem?"

Sanki dışarı çıkmak için giyinirkenki gibiydik. Shawn gerginliğini belli ediyordu, bu da onu rahatlatmak benim görevimdi. "Ne derseniz deyin, mükemmel olacaktır," diye onu teselli ettim. "Ve gerçekten ne diyeceğinizi bilemezseniz, şunu yapın." Gözlerimi yarı kapattım, sonra uzaklara bakarak hem sıkılmış hem de sinirliymiş gibi davrandım.

"Ne demek o?" Shawn güldü.

Gözlerimi arka duvara odaklamadan baktım. "Buralarda, sessizce durup bu ifadeyi takınmak sosyal olarak kabul edilebilir bir şeydir."

Shawn tekrar güldü, sonra yüz kaslarını gevşeterek bu ifadeyi taklit etti. Biraz sarhoş ve huysuz görünüyordu.

"Vay canına." Audrey dolu bir sürahi ve birkaç bardak masaya koydu. "Cass, onu kızdırmak için ne dedin?"

Shawn ona döndü ama ifadesini değiştirmede. "Ben sadece gösteri için buradayım dostum," dedi yavaşça.

Audrey ona bakarak gülmeye başladı. "Tamam, Shawn. Biranı iç."

Omzunu ovuşturdum, sonra Audrey bardakları doldururken onu kendime yaklaştırdım. Twice Shattered konserinde bir erkeğe sevgi gösterme konusunda hissettiğim tüm güvensizliklerim çoktan uçup gitmişti. Grup benim geçmişimin bir parçasıydı, ama bu hafta sonu Shawn için bir sürpriz olmalıydı. Tek endişelenmem gereken şey, onun rahat hissedip hissetmediği idi.

Sürahiyi bitirdiğimizde ışıklar titredi ve Twice Shattered sahneye çıktı. Etrafa baktığımda kalabalığın önemli ölçüde arttığını fark ettim ve arkadaki yerimizden salon kalabalık görünüyordu. Burası eski mekanlarımızdan kesinlikle bir adım öndeydi ve grubun sadece bu akşamdan alacağı payı düşünmemeye çalıştım.

"Öne geçmek ister misin?" diye sordu Shawn.

Lead gitarist Mario, alkışlayan kalabalığın arasında yankılanan bir akor çaldı. Öne doğru baktım, ama davulcu tanıdık gelmedi, stüdyonun seçtiği belli olan soluk dövmeli yaşlı bir adamdı.

"Önce buradan izleyelim," diye cevap verdim, henüz hazır değildim.

Ve sonra, hayal edebileceğim en harika şey oldu. June, Mario'ya mikrofon başında katıldı, yeni albümlerinden çalacaklarını duyurdular ve Twice Shattered, şimdiye kadar dinlediğim en berbat, sulandırılmış, karakterden yoksun şarkıyı çalmaya başladı.

Ağzım açık kaldı. Müzik, radyoda çalınacak kadar pop bir havaya sahip olacaktı, ama zayıf metal ile kötü pop punk'ın çarpışması gibi geliyordu. Mario ve June, benim anlayamadığım sözleri haykırırken, davulcu sabit ve sıkıcı bir ritim çalıyordu ve seyirciler ön tarafta moshing yapıyordu.

Koltuğun arkasında biraz yükselip seyircileri gözetledim. Kalabalığın değiştiğini fark ettim, eskiden buraya gelen yaşlılar büyük ölçüde yerlerini zengin üniversite öğrencilerine benzeyen insanlara bırakmıştı.

"Ne oldu?" diye sordu Audrey, kaşlarını kaldırarak.

Koltuğa geri çöktüm, ama açıklamaya fırsat bulamadan gülmeye başladım. Farkında bile olmadığım bir gerginlik birdenbire yok oldu ve içimi bir rahatlama kapladı. Twice Shattered artık eskisi gibi bir grup değildi. Korktuğum gibi, stüdyoya satılmış ve tüm sound'larını değiştirmişlerdi.

Ve en kötüsü de davulcuydu. Stil yok, parlaklık yok, doğaçlama yok. Sadece ofisteki bir takım elbiseli adamın karar verdiği sıkıcı bir ritim.

Shawn'a döndüm, başının arkasını tuttum ve onu öpmeye başladım. Yumuşak dudağını dişlerimle çektim, sonra alnımı alnına bastırdım.

"Vay canına," diye güldü, sonunda geri çekildiğimde. "Eski grubu dinlemeyi seviyorsun galiba?"

"Tabii ki hayır," diye güldüm, o kadar mutluydum ki inanamıyordum.

"Berbatlar."

"Vay canına." Shawn titrek bir nefes verdi. "Sadece ben mi nefret ediyorum sanıyordum." "Evet, ben de," Audrey güldü. "Bu tür müzik hakkında hiçbir şey bilmiyorum bu tür müzik hakkında hiçbir şey bilmiyorum."

Kulağıma dokundum. "Yeterince biliyorsun."

Aniden, eski endişelerimin hiçbirisi artık önemli değilmiş gibi geldi. Ayrılmakla doğru kararı verdiğimi biliyordum. Hâlâ geleceğimi belirlemem gerekebilirdi, ama Twice Shattered'ın nefret ettiğim türde müzik çaldığını duyunca, sonunda geçmişi geride bırakmanın mümkün olduğunu hissettim.

Siktir, ne kadar da iyi hissettiriyordu. Shawn'la Kentucky'den uzaklaşıp güzel bir hafta sonu geçirdiğim için gurur duydum. Hayatımda ilk kez, her şey gerçekten doğru yönde ilerliyor gibi görünüyordu.

Biranın geri kalanını içtim, sonra sahneye doğru başımı salladım. "Hadi."

"Öne mi?" diye sordu Shawn. "Ama az önce onlardan nefret ettiğini söylemiştin."

"Evet," dedim. "Ama yine de metal konserde dans ederken ne kadar sevimli göründüğünü görmek istiyorum. Hazır mısın, Audrey?"

Audrey gülümsedi ve bira bardağını bir dikişte bitirdi. "Tabii ki."

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

SHAWN

CASS BENİ TEKRAR ONA AŞIK ETMEYE ÇALIŞIYORDUysa, bu konuda çok başarılıydı.

Birlikte sahnede zıplarken, ellerimi tutup kollarımı sallıyor, ileri geri sallanırken kalçasını benimkine çarpıyordu. Saçları bir yandan diğer yana uçuyor, yumruklarını sallarken kasları şişiyordu. Yanımızda Audrey gülerек dans ediyordu. Dirseklerini sallayıp elbisesini savuruyor, ayaklarını müziğin ritmine göre sallıyordu.

Tabii, şarkının aslında berbat olduğunu anlayabiliyordum. Cass'in en sevdiği grupları birkaç ay dinledikten sonra, farkı anlamak zor değildi. Ama yine de o ikisiyle dans etmek çok eğlenceliydi ve Cass kalabalığın önünde bana her dokunduğunda tüylerim diken diken oluyordu.

[illegible]

Çoğu yerde kendimi ait hissetmemiştim ve Twice Shattered konserinde de hala rahat hissetmediğimi biliyordum. Ama Cass'in bana kefil olmasıyla, sanki bir tür geçiş izni verilmiş gibi hissettim.

Bunu itiraf etmek utanç verici, biraz çocukça geliyordu, ama kendimi havalı hissediyordum. Buna alışık değildim, ama yine de bu hissi korumaya çalıştım, ağır davul ritimleri beni derinden sarsarken özgüvenim artıyordu.

Herkesin bazen havalı hissetmesi gerekir diye düşündüm.

Cass, şarkı zil sesiyle biterken terli saçlarını yüzünden itti. "Nasılsınız?" diye sordu sessizlikte.

Audrey nefesini toplayarak, terli ve sırtarak cevap verdi. "İyiyiz. Ama tuvalete gitmem lazım."

Cass başını salladı. "Bize su alayım. Arkadaşıma eşlik etmek ister misin, Shawn?" Barın karşısına doğru başını salladı. "Sıra kısa değil."

"Tabii," diye cevap verdim, gözlüklerimi düzelterek. "Burada buluşuruz."

Cass, uzaklaşmadan önce yanağıma hızlıca bir öpücük kondurdu. Sakallarının cildimi sıyırması beni bayağı heyecanlandırdı. Kalabalığın içinden geçerken Audrey elimi tutup sıkıca sıktı.

"Görünüşe göre davulcun sana oldukça düşkün. Onun bu kadar sevimli olduğunu bana söylememiştin."

Ben de onun elini sıktım. "Utangaç biri değil, ama kesinlikle şaşırdım. Özellikle konserde. Eski grubunun önünde bana daha az dokunacağını düşünmüştüm." Deri yelekler ve kot pantolonlar giymiş bir grup kadının etrafından dolaştık. "Sanırım Cass, başkalarının onun hakkında ne düşündüğünü umursamadığını söylerken ciddi olduğunu anlamalıyım."

"Onun için ne kadar değerli olduğun konusunda hiç şüphe yok ama."

Sıraya vardık. İnsanlar tuğla duvara omuz omuza dizilmişti ve ben Audrey'in kulağına eğilip konuşmak için spor ayakkabımı geriye doğru ittim. "Ne demek istiyorsun?"

Audrey kulağıma dönerek müziğin sesini bastırmak için yüksek sesle konuştu. "O sana tamamen kapılmış, Shawn. Sürekli sana aptalca bir ifadeyle bakıyor ve ne zaman ona kendisiyle ilgili bir soru sorsam, sonunda senin hakkında konuşmaya başlıyor."

"Öyle mi?" Audrey bana sinirli bir bakış attı, ben de gülerек başımı salladım. "Öyle değil ama. Sadece yaz boyunca birlikteyiz, hepsi bu. Bundan daha fazlası olamaz."

"Neden olmasın ki?" diye müziğin sesini bastırarak bağırdı. "Eskiden heteroseksüel olduğun için mi? Birbirinizden çok farklı olduğunuz için mi?"

"Hayır, sadece..." Sözümü yarım bıraktım. Neden bundan daha fazlası olamazdı ki? Cass bu konulara takılmıyor gibiydi, ben neden takılayım ki?

Audrey çenemi tuttu ve beni bara doğru çevirdi. "Ona bak," dedi. "Ve bana Cass'ın sana karşı hissettiği gibi senin de ona karşı aynı şeyi hissetmediğini söyle."

Audrey'in parmakları yüzümdeyken, bara baktım. Cass tezgaha yaslanmış, yüzü profilden görünüyordu. O grubu izlerken dudaklarının köşelerinde yavaşça, rahat bir gülümseme belirdi. Yıllar önce ezberlediğim bir gülümsemeydi, ama şimdi daha da iyi tanıyordum. Çenesinin keskin hatlarını, kaşlarının şeklini, burnunun kıvrımlarını biliyordum. Boynuna öptüğümde çıkardığı sesi ve dudaklarımda kalan terinin misk kokulu, tatlı tadını biliyordum.

Cass dönüp bize doğru baktı, belli ki bizi kontrol ediyordu. Gözleri benimkilere takıldığında, yüzü aydınlandı, başını geriye doğru sallarken gülümsemesi daha da genişledi.

Kalbim gırtlığıma kadar çıktı. Gürültülü, yüksek sesli müzik birdenbire sessizleşti, sanki garip bir boşluğa girmişim gibi. Audrey'in tarif ettiği gibi bana bakan Cass dışında her şey kayboldu.

"Aman Tanrım," dedim, elim serin tuğla duvara geri döndü. "Audrey, Cass'e aşık oldum."

Audrey, sıra ilerlerken çığlık attı. "Öyle mi?"

Gözlüğümü çıkardım, burnumun köprüsünü ovuşturdum, sonra tekrar taktım. Bu, benim için çok fazla bir şeydi, grubun çılgın müziği ve yanımdan geçerken bana çarpan terli yabancılarla gerçekten sindirebileceğimden daha fazlasıydı, ama bunun doğru olduğunu biliyordum. Bir fantezi olarak başlayan aşk, çok daha büyük bir şeye dönüşmüştü ve Cass'in hayatımın geri kalanını birlikte geçirmek istediğim adam olduğundan hiç şüphem yoktu.

"Vay canına," dedim titrek bir nefesle. "Gerçekten öyleyim."

Yanaklarım ısındı, içimden kelebekler uçuyordu. Aşık olmuştum. Hiç şüphe yoktu, Cass'e aşık olmuştum. Ve o gürültülü barda dururken, onun da bana aşık olması mümkün görünüyordu.

Sadece mümkün değil, gerçek gibi görünüyordu. O yaz değil, yıllar önce de bana karşı bu kadar tatlı davranmasını başka ne açıklayabilirdi? Cass, hiç kimseye göstermediği bir şekilde bana her zaman değer vermişti. Diğer insanlar için mantıklı olsun ya da olmasın, her zaman benim yanımda olan kişi oydu.

"Hadi, devam et," dedi Audrey, tuvalete doğru bir adım daha atarak. "Ona hislerini söyle! Git ona bir öpücük ver."

Hızla başımı salladım. "Burada olmaz," dedim. "Konserden sonra hala grupla takılması gerekiyor." Hala bu gerçeğin şokunu yaşarken, titrek bir nefes daha aldım. "Önce bunu biraz sindirmem lazım. Bir ilişkiye açık mı, uzun vadede ondan ne istediğimi bile bilmiyorum." Sorular beynimde dönmeye başladı ve beni strese soktu.

Audrey kolumu sıktı. "Derin bir nefes al ve ne benim ne de başka birinin seni aceleye getirmesine izin verme. Senin adına gerçekten çok mutluyum Shawn. Cass harika bir adam. İlk başta bana ondan bahsettiğinde biraz şüpheciydim. Seni cinsel yönelimini denemek için kullanıyor olabileceğini düşündüm. Ama onun yanındayken, daha önce hiç görmediğim bir şekilde sakın ve mutlusun."

Gülerek, "Beni mutlu ediyor," dedim.

"İnan bana, tüm detayları hatırlıyorum. Sana bu kadar çok orgazm yaşatan biri kesinlikle erkek arkadaşlık malzemesidir." Sıranın önüne geldik ve bir saniye sonra, tek kişilik tuvaletlerden birinin kapısı açıldı. "Hadi git artık," dedi Audrey, kapıyı tutarken durakladı. "Bu gece ona hislerini söylemesen bile, şimdi gidip sevgilini sevmemen için hiçbir neden yok."

Derin bir nefes alıp kendimi topladım, sonra bara geri döndüm. Kalabalığın içinden geçmeye çalışırken Cass'i gözden kaybettim, grup hala gürültüyle çalışıyordu ve davullar karnımda yankılanıyordu. Diğer tarafa çıktığımda, adımlarımı durdurdum.

Cass dirsekleriyle bara yaslanmıştı. Çok yakınında, omuzlarının altına kadar uzanan parlak mor saçlı bir kadın duruyordu. Kırmızı deri etek ve yırtık konser tişörtü giymişti ve pazılarını saran dövmeler Cass'inkilerle aynı stildeydi.

Kadın başını geriye atarak güldü, sonra elini Cass'in göğsüne doğru kaydırды. Kalbim durdu. Louisville'de ona asılan hayranını hatırladım ve onun onu reddettiğini, sonra da ilk öpücüğümüz için doğruca bana doğru yürüdüğünü kendime hatırlattım.

Bu seferki de farklı olmamalıydı, ama nedense farklı olduğunu biliyordum. Cass geri çekilmiyor ya da ertelemiyordu. Kadının gözlerinin içine bakıyordu ve kadının eli hala göğsünde dururken, yüzünde tuhaf bir ifade belirdi. Aynı anda hem üzgün hem de incinmiş görünüyordu, ifadesindeki acı beni ona koşturmak istememe neden oldu. Ama kadın saçını kulağının arkasına ittiğinde, Cass yumuşak bir kahkaha attı ve başını salladı.

Kalp krizi geçiriyormuşum gibi hissettim. Kaburgalarımın arkasında bir acı hissettim ve o akşam ikinci kez, etrafımdaki dünya sessizleşmiş gibi geldi. Cass'in beni asla aldatmayacağını kendime söyledim, ama bunun bir önemi var mıydı ki? Birbirimize karşı herhangi bir taahhütte bulunmamıştık, gerçekten. Ve onun gibi bir kadınla barda duran Cass, beş dakika önce dans pistinde benimle zıplarken olduğundan çok daha doğal görünüyordu.

Geriye doğru sendeledim ve neredeyse bir sandalyeyi devirecektim. Neyim vardı benim? Karışık kafalı bir inek gibi ona onu sevdiğimi söylemek üzereydim.

Ama Cass'in dünyasında ben bir yabancıyım ve birdenbire nereye ait olduğumu bilemez hale geldim.

YİRMİ İKİNCİ BÖLÜM

CASS

Bardan döndüm, hala ne kadar eğlendiğimi düşünerek gülümsüyordum. Shawn ve Audrey'nin müziğe kendilerini bırakmaları sadece bir iki şarkı sürmüştü ve bunu yaptıklarında, eski çekincelerim ortadan kalktı. Sanki tekrar gençmişim gibi hissettim, ilk konserlerime gidiyormuşum gibi. Shawn'ı kollarımın arasına alıp Audrey ile yumruklarımızı havaya kaldırdık, Twice Shattered'ın yeni şarkılarının berbat olması umurumda bile değildi. Onlarla birlikte olmak çok eğlenceliydi.

"Vay canına, Cass."

Tanıdık sesle irkildim ve döndüm. "Monica," dedim. "Mor saçların çok güzel."

Kafasını eğerek saçını gösterdi. "Teşekkürler. Ayrıldıktan sonra imajımı değiştirmek istedim." Barmen'e başını salladı ve bir içki daha sipariş etmek için parmağını havaya kaldırdı. "Seni burada göreceğimi düşünmemiştim."

Geriye yaslandım, dirseklerimi tezgaha dayadım. Onunla en son telefonda konuştuğumda olduğu gibi, duygularımın duvarına çarpmadım. Belki Shawn'la geçirdiğim hafta sonu bununla bir ilgisi vardı, çünkü Monica'yla birlikteyken bu kadar eğlenmediğimi biliyordum. Onu görmek, grubu görmek gibi hissettirdi, doğru seçimi yaptığımı doğruladı. "Şans eseri buradaydım. Yeni sesi dinleyeyim dedim. Sen ne yapıyorsun? Atlanta'ya neden geldin?"

"June erkek arkadaşından ayrıldı. Bütün hafta sonu erkeklerle kalmak zorunda kalmamak için benimle gelip ona eşlik etmemi istedi." Kafasını yavaşça salladı ve beni biraz süzdü. "Sahne arkasına gelip grupla takılacak mısın? Bir malikanede afterparty olacakmış."

Gitariste başımı salladım. "Mario'ya mesaj attım. Beni selam vermeye davet etti.

Sanırım June'a söylemedi ama."

"Bu gruplar yeni bir sözleşme imzaladığında nasıl olur bilirsin. Plak şirketi ikisini de tanıtımla o kadar meşgul ediyor ki, düşünmeye zamanları olduğunu sanmıyorum." Dudaklarını hafifçe geri çekerek yüzünü buruşturdu. "Üzgünüm. Bunun hakkında konuşmamıza gerek yok."

Hala benim duygularımı incittiğini düşündüğüne şaşırılmış ve aynı zamanda şaşırmamış bir şekilde içimden homurdandım. O anda sahnede çalan grubun berbat yeni şarkılarını duyamıyor muydu?

"Sorun değil. Grup için mutluyum."

Barmen, bir shot bardağını barın üzerinde kaydırды ve Monica hemen içti. "Geri döndüğünde seni gördüklerinde mutlu olacaklarını biliyorum. Ve dürüst olmak gerekirse Cass, Nashville'deki kimsenin ne dediği umurumda değil. Senin kovulmadığını biliyorum."

Başımı yana eğdim. "Anlamadım?"

"Çok aptalca, ama insanların nasıl konuştuğunu bilirsin. Twice Shattered'ın seni kovduğu söylentisi bir şekilde yayıldı. Birkaç farklı kişiden duydum, önce plak şirketinin onlara yeteneğin olmadığını söylediğini, sonra Mario ve June'un senin ritim tutamamandan bıktığını söylediğini."

Ağzım açık kalmış bir şekilde Monica'ya baktım. "Ne?" diye bağırdım. "Bu doğru değil Monica."

"Değil, biliyorum!" dedi hızlıca, elini göğsüme koyarak. "Birkaç kez duyduktan sonra, kaçırdığım başka bir şey olup olmadığını kontrol etmek için June'a bile sordum."

"Teşekkürler," diye alaycı bir şekilde cevap verdim. Sahnede, grup performansını bitirdi, ama coşkulu kalabalığın uğultusu ve çınlayan zil sesleri sanki başka bir dünyadaymış gibi geliyordu.

Monica güldü, sonra saçımı kulağımın arkasına itti, beni rahatlatmak için yaptığı eski bir hareketti. "Hadi ama Cass. Senin harika bir davulcu olduğunu biliyorum. Böyle davranma. Ve yemin ederim, o kötü söylenti ne zaman ortaya çıkarsa, onu susturacağım."

Kafamı salladım. "Teşekkürler, sanırım." Davul çalma becerim kendiliğinden konuşmalıydı, ama ben daha iyi biliyordum. Twice Shattered'ın başarısının önünde engel olduğum söylentisi şehirde yayılırsa, diğer gruplar beni zehirli bir insan olarak görecekti. Yıllarımı itibarımı inşa etmek için harcamıştım, ama görünüşe göre bir gecede her şey mahvolmuştu. Nashville'de iyi bir grupla bağlantı kurma şansım yok olmuştu ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yoktu.

"Siktir," diye inledim.

Monica avucunu bir saniye göğsüme bastırdı, sonra çekti. Bu hareket nazikti, anlam ya da imalarla yüklü değildi, sadece kaybettiğim şeyi kabul etmekte.

"Kötü haberi verdiğim için üzgünüm Cass. Zaten anladığını düşünmüştüm."

"Başımı eğik tutuyordum."

"Hey, bu yüzden bu gece gelmekten vazgeçme. Herkes hala seninle görüşmek istiyor." Shot bardağını bara koydu. "Ben de tabii ki." "Bakalım," diye cevapladım. "Sabah uzun bir yolum var. Ama hey, gelemesem, June ve Mario'ya geldiğimi söyle ve albümleri için tebrik et."

"Kendi yoluna git, Cass. Anlıyorum." Monica döndü ve sahneye doğru yürüdü. "Ara sıra bana mesaj at, tamam mı?" diye seslendi.

Kafamı sallayarak evet dedim, sonra o kaybolurken iç geçirdim. Nashville'deki dedikoduları duymak sadece sinir bozucu değildi, aynı zamanda aşağılayıcıydı da. Twice Shattered, ben yetersizmişim gibi bir kenara atılırken, bu berbat şarkılarla devam etmek zorunda mıydı?

Ve lanet olsun, bütün hafta sonu kendimi çok iyi hissettikten sonra. Düşüncelerimi elimden geldiğince bir kenara ittim, sonra Shawn ve Audrey için suları aldım. Ancak, dağılan kalabalığın içinde onları görebilmeden önce, Mario ve June'un hala oyalanmakta olduğu sahneye net bir şekilde bakılabildiğini fark ettim. İçgüdülerim beni ele geçirdi ve Monica'nın bende bıraktığı kötü hissi gidermeme yardım edebileceklerini umarak doğruca oraya koştum.

"Hey, Mario, June," diye seslendim yerimden. Birkaç hayran orada durmuş, albümlerini ve posterlerini imzalatmak için uzatıyordu.

Mario bana doğru döndü, traşlı kafasında ter damlaları parlıyordu. "Cass, naber? Gelmişsin."

June gülümseyerek bana başını salladı, sonra tekrar posterleri imzalamaya döndü. "Konseri izleyebildiğime sevindim," diye bağırdım ona. "Az önce Monica'yı gördüm,

."

Birisi sahne arkasından koşarak Mario'yu yakaladı ve kulağına bir şeyler fısıldadı. Gözlerimi hayranlarla meşgul olan June'a çevirdim. Bir dakika boyunca orada durdum, ikisi de beni görmezden geldi.

Kahretsin, bu çok aşağılayıcıydı. Sadece bir yaz içinde, grubun vazgeçilmez bir parçasıyken, unutulmuş bir başarısızlığa dönüşmüş,

Sonunda, birkaç dakika boyunca bana bakıp beni görmezden geldiklerini izledikten sonra, ellerimi ceplerime sokup arkamı döndüm. Böyle bir şeye ihtiyacım yoktu. Çok meşgul olabiliyorlardı, ama ben yıllarca onların itibarını inşa etmek ve şu anki gibi para kazanabilecekleri bir konuma gelmelerini sağlamak için uğraşmışım. Nashville'de dolaşan kötü söylentileri durdurmak bir yana, bana ilgi göstermeye bile tenezzül etmediler ve bu şekilde bir kenara atılmak ruhumu parçaladı.

Omuzlarım hayal kırıklığıyla gergin bir şekilde kalabalığın arasından geriye doğru ilerledim, ta ki Shawn ve Audrey'i bulana kadar. Onun gülümsemesini gördüğümde kalbim biraz yumuşadı, ama hemen ardından utanç duygusu beni kapladı. Bana karşı çok tatlı ve destekleyici davranmıştı, ona aslında büyük bir başarısızlık olduğumu söylemek istemedim.

"Bir sorun mu var?" diye sordu, suyu alırken.

Kafamı salladım ve zorla gülümsedim. "Hayır, sadece biraz yorgunum galiba. Siz nasılsınız?"

Audrey kolunu arkadaşının omzuna attı. "Biraz dans yorgunluğu var ama iyiyiz."

"Şimdi grupla tanışacak mıyız?" diye sordu Shawn, yüzünde açık ve bekleyen bir ifadeyle.

Yutkundum. Shawn'ın önünde Mario ve June tarafından reddedilme fikri, kaldıramayacağım kadar ağır geliyordu. "Belki bu gece uygun değildir," dedim. "Görünüşe göre hayranlarıyla bir süre meşgul olacaklar." Shawn'ı daha önce onlarla tanıştırmak için davet ettiğim için bu bahane zayıf geliyordu, ama başka bir çözüm göremiyordum.

Shawn'ın yüzü biraz düştü, ama sadece başını salladı ve suyunu içti. "Tamam."

Onu hayal kırıklığına uğratmak kalbimi acıttı, ama o mekandan bir an önce çıkmam gerekiyordu. Aksi takdirde, başka birinin gelip bana başarısız olduğumu söyleyeceğinden emindim.

Nashville'in tamamı benim bir beceriksiz olduğumu düşünse bile, Shawn'ın bana inanmaya devam etmesi gerekiyordu. O bana öyle bakmasaydı, kesinlikle yıkılırdım.

Ertesi gün erkenden Kentucky'ye dönmek için yola çıktık, camları aralık ve radyo açık halde otoyolda ilerliyorduk. Gürültü o kadar fazlaydı ki, ruh halim için bahaneler uydurmam gerekmedi. Bunun yerine, Shawn yanıma kıvrıldı ve ben düşüncelerimle sürerken uyukladı.

Bir parçam çoktan eski alışkanlıklarına geri dönmüştü. Metal sahnesindeki herkes benim hakkımda böyle düşünüyorsa, siktir et. Kimseye ihtiyacım yoktu ve kendime bakmayı biliyordum. Müzik sahnesini geride bırakıp yoluma devam edebilirdim.

Zaten uzun zaman önce başkalarına güvenmemenin daha iyi olduğunu öğrenmiştim.

Onlar her an sana sırtını dönebilirdi, aynen böyle.

Kamyoneti bir başka dağ virajından geçirirken, uzaktaki ormanda uzanan kayalık uçurlara bakarak üzüntüyle başımı salladım. En azından beni terk etmek diğer insanlar için iyi bir şans gibi görünüyordu. Ben mezun olduktan sonra ailemin kariyerleri yükseldi, Twice Shattered büyük başarı elde etti ve Monica hiç olmadığı kadar mutlu görünüyordu. Belki de kendime sadık kalmam herkes için gerçekten daha iyiydi.

Shawn'a baktım. Baş koltuğa yaslanmış, ayakları da altına kıvrılmıştı. Huzurlu ve memnun görünüyordu ve içimden bir şey ona doğru uzanıyordu.

Kahretsin, konserden önce kendimi çok beğeniyordum, her şeyin benim istediğim gibi gideceğine o kadar emindim ki. Ama sonra bir korkak gibi kaçtım, Shawn'dan tüm utanç verici sırlarımı sakladım. Tüm bu durumdan utanıyordum, planı olmayan bir ezik gibi görüneceğimden endişeleniyordum, o ise yüksek lisansını bitiriyor, kitap yazıyor ve iş tekliflerini değerlendiriyordu.

Daha sonra fark ettim ki Shawn'ı incitmiştim. Otele döndüğümüzde, grupla tanışmadığı için hayal kırıklığına uğradığını biraz ağzından kaçırdı. Bunu benim fark etmemi istemediğini anlayabiliyordum ve ona ihtiyacı olan şekilde davranacak kadar güçlü olmadığımı bilerek orada durmak beni öldürüyordu. Onu da yanımda götürmeliydim ve ona...

Bir erkek arkadaş gibi mi? Bu konuyu konuşmamıştık, ama arkadaş doğru kelime gibi gelmiyordu. Arkadaşlarımdan çok daha yakındık.

Aniden gözlerimin köşelerine yaşlar doldu. Boğazımı temizledim, sonra radyoyla oynadım. "Toparla kendini," diye fısıldadım.

Yaz uzayıp gidiyordu ve çok geçmeden stüdyonun tadilatı bitecekti. Shawn'la geçirebileceğim biraz daha zamanım varsa, bunu keyfini çıkarmalıydım. Uzun vadede onun için yeterince iyi olmayabilirdim

, ayrıldığımız anda herkes gibi büyük bir başarıya ulaşacaktı. Ama son birkaç hafta boyunca onu mutlu etmek için elimden geleni yapacaktım.

Keşke önce içine düştüğüm çukurdan kendimi çıkarabilseydim.

YİRMİ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

SHAWN

ATLANTA'DAN DÖNDÜKTEN SONRA, birkaç gün sis içinde geçti. Her gece yaz fırtınaları gökyüzünü sarsıyordu ve öğleden sonraları Cass ve ben her zamankinden daha fazla kendimize kapandık. Bir şeyler değişmişti, ama bunun benim mi yoksa onun mu olduğunu bilmiyordum. O kadının onunla flört ettiğini gördüğümde içim burkulmuştu. Belki o kadın Cass'e de bir şey yapmıştı ve onu gerçek haline geri döndürmüştü?

Her zamanki gibi nazikti. Hala günümün nasıl geçtiğini soruyor ve akşam yemeğini birlikte hazırlıyordu. Ama gözlerinde bir acı vardı, alıştığım ısıltıyı gölgeliyordu. Flörtöz davranarak onu güldürebilsem de, bunu yapmaya çalışmak birdenbire kendimi bir düğüm haline getirmeye çalışmak gibi gelmeye başladı.

Hala bana dokunuyordu. Tanrıya şükür hala bana dokunuyordu. Elleri yanıma okşadı ve öpüşüp iyi geceler demeden önce alnını alnıma dayadı. Ama Atlanta'dan beri birlikte olmamıştık ve her gün bir öncekinden daha uzun geliyordu.

Audrey, birkaç gün sevişmememizin muhtemelen sağlıklı olduğunu hatırlamama yardımcı oldu. Bu, bir sorun olduğu anlamına gelmiyordu ve bir kişinin seks yapmak istememesinin birçok nedeni olabilirdi. Ama gerçek şu ki, bir sorun olduğunu hissedebiliyordum. İşler farklıydı ve bu mesafeyi aşıp Cass'i yeniden bulmayı bilmiyordum.

Bu acı vericiydi. Aşık olduğum için miydi? Kalbimi açtığım için parçalandığından endişeleniyordum. Birini seviyorsan, ona nasıl ulaşacağını bilmelisin, ama Cass tam önümde dururken bile, sanki gitmiş gibi kalbim onun için acıyordu.

Telefonum masada titreyerek beni düşüncelerimden kopardı. Eski profesörümün adını görünce şaşırarak birkaç kez gözlerimi kırptım, sonra

"Dr. Freeman, merhaba."

"Shawn, sana ulaşabildiğime sevindim. Şu anda havaalanındayım, uçağım biraz rötar yaptı ve bana gönderdiğin bölümleri okudum. Oldukça iyiler."

Ayağa kalktım ve sandalyeyi geri ittim. "Öyle mi?" dedim, sesimi sabit tutmaya çalışarak.

"Güzel bir yazı, bilimsel kavramları net bir şekilde anlatıyor, çok kişilikli. Benimle paylaştığına sevindim."

"Çok teşekkür ederim, Dr. Freeman." Birdenbire yüzüm gülümsedi ve konuşurken daireler çizerek yürümeye başladım. "Bu benim için çok anlamlı, özellikle de sizden geldiği için."

Telefonun arka planında bir bip sesi duyuldu. "Evet, size birkaç fikrimi e-posta ile göndereceğim. Ama sizi bu yüzden aramadım."

Yürümekten vazgeçtim. "Öyle mi?"

"İş. Tavsiyemi ister misin? Aksi takdirde, bu hafta yardımcılarımızdan birine vereceğim."

Kalbim göğsümde güm güm atıyordu. Son tarih yaklaştığını bilmeme rağmen kesin bir karar vermekten kaçınıyordum. Ancak Cass ile işler tuhaflaşınca zamanın nasıl geçtiğini fark etmemiştim. "Tabii, elbette," dedim ve kafamın arkasını kaşıyarak.

Bu fırsatı değerlendirmek için pek çok neden vardı, ama değerlendirilmemesi için de pek çok neden vardı. Ama birdenbire, Cass ile birlikte olabileceğime dair umudum eskisinden çok daha azalmıştı. Kendime dürüst olursam, kararımda onun önemli bir rol oynadığını biliyordum. Onunla geçireceğim her dakikayı kaybetmek istemiyordum, şimdi bile. Ama lisedeki heteroseksüel bir erkeğe olan aşkım için hayallerimden vazgeçmek, özellikle de kendimden şüphe duymam için her türlü neden varken, çok acınası bir durum olurdu.

Ama sonra, Cass'i düşünürken başka bir şey hatırladım. Bana işi reddedip kitabımı yazmamı söylediğinde çok kendinden emindi. Benim hayaline inanmıştı ve şimdi Dr. Freeman da ona değer verdiğini söylemişti.

Ben de öyle bir insan olmak istiyordum. Tıpkı onun yaptığı gibi, kendime ve istediğim şeye inanmak istiyordum. Cass, içimdeki bu duyguyu ortaya çıkarmama yardım etmişti ve şimdi, yapmam gereken seçim açık görünüyordu.

"İşi reddedeceğim, Dr. Freeman. Bana bu işi teklif ettiğiniz için gerçekten minnettarım ve dürüst olmak gerekirse, hayır demek beni biraz rahatsız ediyor. Ama bu zamanı kitabımı bitirmek için kullanmak istiyorum."

Kısa bir sessizlik oldu. Mentorum benim için kendini ortaya koyduktan sonra onu hayal kırıklığına uğratabileceğimi düşünerek ellerim terledi. Sonunda konuştu. "Çok iyi, Shawn. Dediğim gibi, sana bazı notlar e-postayla göndereceğim. İyi öğleden sonraları."

"Teşekkürler, Dr. Freeman," diye cevap verdim ve hat kesildi.

Uzun ve titrek bir nefes verdim. Az önce yaptığım şeye inanamıyordum, ama sözler ağzımdan çıktıktan sonra geri dönüş yoktu. Bir dakika boyunca zıpladım ve ellerimi salladım, beynimde dolaşan enerjiyi yakmak için.

Masama döndüm. Carl Sagan'ın çerçeveli resmi orada durmuş bana bakıyordu.

"Ya şimdi ya da asla, Carl," dedim ve oturdum. "Hadi bunu yazalım."

İşime dalmıştım ve hava karardığında, Cass arka kapıdan geldiğinde aşağı indim. Yorgun görünüyordu, ama bunun stüdyoda uzun bir gün geçirdiği için olduğunu düşündüm. Artıkları ısıttık ve her zamanki gibi günümüzü konuştuk, ama aldığım kararı söyleme fırsatı bulamadım.

Ağzımı açıp bir şey söylemeye hazır olduğumda, tereddüt ettim. Ona teşekkür etmek ve bana nasıl ilham verdiğini söylemek istedim, ama aramızda büyüyen uçurum bunu yanlış hissettirdi.

Cass'in erken odasına gideceğini düşünmüştüm. Önceki gece dizüstü bilgisayarından aksiyon filmi sesi geldiğini duymuştum ve yine aynı şeyi yapacağını düşünmüştüm. Ama bulaşıkları yıkarken bir şey fark ettim.

Belki de Cass'e ulaşmak için yeni bir yol bulmam gerekmiyordu. Belki de tek yapmam gereken onun yanında olmak idi. Sonuçta, yıllar önce o da benim için bunu yapmıştı. Ben sessizce yanında yürürken, o da benimle birlikte koridorlarda yürümüştü ve bu, her şeyi değiştirmişti.

Cass'e karşı hissettiğim şey gerçekten aşksa, bunun yeterli olabileceğine inanmam gerekiyordu. Benim yeterli olabileceğime. Birkaç ay önce buna asla inanmazdım, ama yazını onunla geçirdikten sonra, birdenbire buna inanabilir hale geldim.

"Hey," dedim. "Fırtınalar geçti, yıldızlar tekrar göründü. Sanırım sessiz bir gece geçireceğim ve bir süre dışarıda oturup gökyüzünü izleyeceğim. Ama sen de bana katılmak ve benimle oturmak istersen..." Sesi kesildi, sonra yutkundu. "Hoş geldin."

Cass gözlerime baktı. Yüzünde gölge vardı, ama ışık da oradaydı ve birbirimize baktığımızda ifadesi aydınlandı. "Evet, teşekkürler. Belki dışarı çıkarım." Elini uzattı ve parmaklarını kolumun yanından aşağı doğru okşadı. "Sadece odama biraz gireceğim."

Hızla başımı salladım. "Evet, tabii."

O uzaklaşırken göğsüm sızladı. Sadece küçük bir davetti ama kendimi ortaya koymuşum gibi hissettim ve birbirimizle bağlantı kurmadığımız her dakika acı veriyordu.

Yine özlem duyduğum için kendimi azarladım. Ne yapmasını istiyordum, diz çöküp bana olan bağlılığını ilan etmesini mi? Onu milyonlarca kez yıldızları izlemeye davet etmişim; bu özel bir durum değildi. Ve aşık olmam, Cass ile yaz aşkı yaşadığımız gerçeğini değiştirmiyordu. Her zaman bir son kullanma tarihi vardı. Ben de buna razı olmuştum.

Evin yan tarafına gittim ve garajdan teleskopumu çıkardım, sonra bir bahçe sandalyesini ve uzun bir tereddütten sonra ikinci sandalyeyi de. Onları birbirinden birkaç metre uzağa yerleştirdim. Umutlu muydum yoksa acınası mı? Karar veremedim. Bunun yerine, şarap kadehimi buldum ve Albireo yıldız sistemini, mavi bir yıldız ve sarı bir yıldız bulana kadar teleskopla uğraştım. Bazı astronomlar bunların birbirlerinin etrafında döndüklerini düşünürken, diğerleri bunların sadece Dünya'dan öyle görüldüğünü savunuyordu, ama her iki durumda da çok güzellerdi.

Teleskopla oynamayı bitirdikten sonra, kalbim hala Cass için acıyarak, bahçe sandalyesine geri döndüm. Sandalyeyi geriye yatırdım ve bir süre gökyüzünü izleyip şarabımı yudumlarken, düşüncelerim Cass, kitabım, kariyerim ve günlerdir beni takip eden diğer tüm endişelerim üzerinde dolaştı.

"Hey. Hâlâ arkadaşlık ister misin?"

Döndüm ve onu elinde bir bira ile orada dururken gördüm. Yüzünü görmek için çok karanlıktı, ama sadece gölgesi bile kalbimi yeniden şarkı söylemeye başladı.

"Evet, lütfen," dedim, bahçe sandalyesini işaret ederek.

Cass yanıma geldi ve oturdu. Hiçbir şey söylemedim, ama o arkasına yaslanıp gökyüzüne bakarken onu göz ucuyla izledim.

yıldızlar. Onu içime sindirdikten sonra, ben de gözlerimi yukarı çevirdim ve bir süre öyle oturdu.

Siktir, bu kadar yakın olmak bile çok iyi geliyordu. İçime uzandım ve sahip olduğum tüm iyi duyguları ona doğru yaymaya çalıştım. Sadece birlikte olmak bile kendimi güçlü hissetmemi sağladı ve umarım ona da yardımcı olur.

Ona sevgimi sundum. O anda bunu söyleyecek gücü bulamasam da, ona ışık tutmaya çalıştım.

Cass boğazını temizledi, sonra doğruldu ve sandalyesini benimkine biraz daha yaklaştırdı. Nefesim kesildi ve daha iyi düşünebilmeden elimi uzattım, o da elimi tuttu. Parmaklarımız birbirine dolandı ve dokunuşunun sıcaklığı kolumu karıncalandırdı.

Ve yıldızların altında, tek kelime etmeden birlikte oturduk.

YİRMİ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

CASS

Shawn ile yıldızların altında oturduktan sonra, nihayet iyi bir gece uykusu çektim. Beni yıpratın endişe ortadan kalktı ve derin, rüyasız bir uykuya daldım.

Ertesi sabah, Shawn ve ben kahvaltımızı yaparken yemek masasında rahat bir sessizlik içinde oturduk. Ben üstsüz, bol bir eşofman altı giymiştim, Shawn ise eski bir koşu şortu ve tişört giymişti, ikimizin de yüzünde uykulu bir ifade vardı.

Shawn masanın karşısından bana yumuşak bir gülümseme gönderdi, sonra bardağıma biraz daha kahve döküp ısıttı. Ve nedense, o anda içimde bir şey açıldı.

Beni gerçekten neşelendirmeyi bilen tek kişi tam orada oturmuş, tostunu yumurta sarısına batırırken, tek başıma depresif bir şekilde somurtmanın bir anlamı yoktu.

"Konserde eski kız arkadaşım ile karşılaştım," dedim.

"Monica." Shawn kadehini masaya koydu. "Öyle mi?"

Yavaşça nefes verdim. "Evet. Nashville'de Twice Shattered'dan kovulduğumla ilgili bir söylenti dolaştığını söyledi." Shawn'a gerçeği söylemek biraz utanç vericiydi, ama sözler ağzımdan çıkar çıkmaz, içimi bir rahatlama kapladı.

"Ama kovulmadın. Kendi isteğinle ayrıldın."

Siyah kahveden bir yudum aldım. "Önemli değil," diye cevapladım. "Zaten şehirde itibarım yerle bir olacak."

Shawn ayağını masanın altına soktu ve ayak parmaklarını benimkine sürttü. Çorapları çıplak ayaklarımin üzerinde yumuşaktı ve bu tanıdık hareket beni neredeyse gülümsetmişti. "Çok üzgünüm," dedi. "Bu çok kötü. Bu konuda bir şey yapabilir misin?"

Sandalyeye yaslanarak başımı salladım. "Muhtemelen hayır." Neredeyse orada bırakacaktım, içimde yine öfke kabarıyordu, ama Shawn ayak parmaklarını kıpırdatınca devam ettim.

"Berbat bir durum," diye itiraf ettim. "Sahne o kadar da büyük değil ve şimdi herkes ritmi kaçırdığımı düşünüyor. Bu da olur. Harika olduğunu düşündüğün biri birdenbire berbat hale gelir. Herkes beni yargılamaya karar verseydi, bu başka bir şey olurdu. Siktirip gidebilirler, umurumda olmazdı. Ama bu benim kariyerimi mahvediyor. Tek istediğim iyi müzik çalmak, ama şimdi bunu yapamıyorum."

Anksiyete omuz kaslarımı gerginleştirirken titrek bir nefes verdim. Bunları içimde tutmak yerine söylemek iyi gelmişti, ama yine de Shawn'ı bir şekilde hayal kırıklığına uğrattığımı hissediyordum. Bütün hafta sonu havalı davulcu rolünü oynamıştım, ama artık bunun sadece bir rol olduğunu biliyordu.

Shawn ellerini masanın üzerinden uzatarak bana uzattı. "Bu sadece berbat değil, Cass. Bu çok berbat."

Kıkırdadım, sonra ellerini tuttum. "Berbat bir durum," diye katıldım. İkimiz de güldük. Başparmaklarımla Shawn'ın parmaklarının arkasını okşadım.

Onun yumuşak tenini okşayarak. Günlerce kendi dünyamda kaybolduktan sonra onunla tekrar bağlantı kurmak çok iyi geldi. "Beni ezik biri olarak görmüyor musun?" diye sordum, başımı kaldırıp ona bakarak.

Shawn elimi sıktı. "Tabii ki hayır. Cass, kendine sadık kalmanı seviyorum. O söylentilerin yayılması senin suçun değil. Hatta bana ilham verip iş teklifini reddedip kitabımı yazmaya devam etmemi sağladın."

Başımı yana eğdim. "İşi reddettin mi? Neden bana söylemedin?"

Shawn elimi bıraktı. "Üzgünüm, bunu şimdi söylemek istememiştim. Ama evet, reddettim. Dr. Freeman beni aradı ve ben seni ve kitabım üzerine odaklanmam için bana verdiği cesareti düşündüm ve yazmaya devam etmeye karar verdim." Kahvesinden bir yudum aldı, yüzünde utangaç bir ifade belirdi. "Gönderdiğim bölümleri de beğendiğini söyledi."

Gururla yüzüm aydınlandı. "Shawn, bu harika!" Yazılarının iyi olduğunu biliyordum, ama eski profesörü gibi biri Shawn'a benim veremeyeceğim bir fikir verebilirdi ve Shawn'ın ona olan saygısı belliydi. "Hayalini gerçekleştirdiğin için tebrikler dostum."

Ayağa kalkarken gülümsedi. "Ama bu doğru," dedi, masanın etrafından bana doğru yürürken. "Sen olmasaydın bunu yapamazdım, Cass. Cesaretim yoktu, ama sen bana cesaretimi bulmamda yardım ettin." Onunla buluşmak için ayağa kalktım ve

Shawn birkaç santim ötede durdu. Bir saniye boyunca, tek ses nefeslerimizin uyumu oldu. "Sen harikasin," dedi.

Kalbim hızla attı. Shawn beni her zaman cömert bir şekilde görürdü, sanki onun gözünde gerçekte olduğumdan daha iyi bir insanmışım gibi. O anda kendimi cesur ya da ilham verici hissetmiyordum, ama o benim gözlerime bakarken, birdenbire öyle olabileceğime inandım.

"Sen harikasin," dedim. Elimizi uzattım ve başının arkasını okşadım, Shawn dokunuşuma karşılık titredi, aramızdaki sıcaklık arttı.

Bu doğrudu. O gerçekten harika bir insandı. Akıllı ve nazik, kibar ve eğlenceli. Birlikte olmadığımız zamanlarda bile duyabildiğim bir kahkahası vardı.

Ve aniden, fark ettim. Shawn'a aşık olmuştum. Tek yapmam gereken, sorunlarımı onunla paylaşmaktı ve incinmiş duygularım, çok daha güçlü bir şey tarafından itilip kaybolmaya başladı. O, bana hiç kimsenin veremediği bir şekilde iyi hissettiriyordu. Beni dinliyordu, beni anlıyordu ve yine de benimle kalmak istiyordu.

Kahretsin, ben de ona aynı şeyi vermek istiyordum. Onu da aynı şekilde mutlu etmek istiyordum. Ona bakmak, onun için bir şeyler yapmak ve hayallerinin peşinden giderken yanında olmak istiyordum.

Onu sevmek istedim.

Shawn kollarını omuzlarıma doladı. "Cass," diye fısıldadı ve kendini bana yaklaştırdı.

Onu öptüm. Ellerimi sırtında gezdirdim ve parmaklarımı kalçalarına gömdüm, onu kendime daha da yaklaştırdım. Bastırılmış arzu içimi kapladı ve alt dudagımı hafifçe ısırduğında, o kadar iyi hissettim ki neredeyse yere düşecektim.

Sevdiğim birini öpmek böyle bir şey miydi? Vücudum kendi kendine hareket ediyor gibiydi. Shawn bana doğru yaklaştı, ben de ikimizi döndürdüm ve onu duvara ittim. Dudaklarıma doğru nefes nefese kaldı, sonra ağzını aşağıya doğru çekerek boynuma sıcak ve ıslak bir öpücük kondurdu.

"Siktir," diye inledim. Shawn boynumu öperken, sertleşmiş penisim eşofmanımın üzerine çıkıntı yapıyordu ve her okşama içimi zevkle dolduruyordu.

Ona onu sevdiğimi söylemek istedim. Aslında bunu lanet olası çatıdan haykırmak istedim. Ama sözlerimi içimde tuttum. Bu, öylece ağzından kaçırarak bir şey değildi. Bunun yerine, dudaklarımı kulağına bastırdım. "Yatak odasına gelmek ister misin?" diye fısıldadım.

"Evet," diye cevapladı Shawn coşkuyla. "Çok isterim."

Onu havaya kaldırdım ve Shawn şaşkın bir şekilde yüksek sesle güldü. "Ne yapıyorsun?"

Omuzlarından ve dizlerinin altından tutup dengemi sağladım, sonra dudaklarımı alnına değdirdim. "Seni odana götürüyorum."

Shawn, yatak odasına kadar yol boyunca güldü, kolları omuzlarımı sıkıca sarıyordu. Komik davrandığımı biliyordum ama umursamıyordum. Ona olan sevgim beni aydınlatıyor, göğsümün içinden dışarı doğru atıyor gibiydi ve bu güzel hissi mümkün olduğunca uzun süre yaşamak için Shawn'ı kendime yakın tutmam gerekiyordu.

Onu yatağa attım ve ardından ben de yatağa girdim. Sabah ışığı pencerelerden içeri giriyordu ve dışarıda kuşlar ötüyordu. Yatağı altımızda güzel ve sertti, çarşaf da tenime yumuşaktı.

"Son birkaç gündür tuhaf davrandığım için özür dilerim," dedim.

Shawn yanımda uzandı, alınlarımız birbirine yakındı, ayak parmaklarımız, dizlerimiz ve parmaklarımız birbirine değiyordu. "Önemli değil. Keşke seni neşelendirmek için daha fazlasını yapabilseydim."

Dudaklarımı hızla onun dudaklarına bastırdım. "Her şeyi yaptın, bebeğim," dedim. "Gerçekten yaptın."

Shawn ve ben tekrar öpüşmeye başladık. Giysilerimizi çıkarırken birlikte ileri geri yuvarlandık. Artık vücudu bana çok tanıdık geliyordu. Birlikte geçirdiğimiz ayların ardından, onu nasıl tutacağımı, okşayacağımı ve yalayacağımı çok iyi biliyordum.

Ve sabahın geri kalanında da bunu yaptık. Önce yavaş, sonra daha hızlı, birbirimize sürtündük, doruğa gittikçe yaklaştık. Shawn'ın penisini dudaklarımın arasına aldım, o kadar sertti ki, arzusu benim tabanımda zonkliyordu. Ve parmaklarım onun deliğine ulaşır girisini okşadığında, onun kenarının çekiciliği beni daha da ateşledi, daha sonra daha fazlasına olan ihtiyacımı ateşledi. Ellerim, onun vücudunda alay edebileceğim her yeri aradı ve ikimiz terli ve bitkin bir şekilde yan yana uzanana kadar ondan orgazm üstüne orgazm aldım.

"Vay canına," dedi Shawn. Komodinden gözlüklerini aldı ve bana döndü, çıplak bedenlerimizi tekrar birbirine doladı. "Sanırım hiç bu kadar çok boşalmamıştım."

Kıkırdadım ve onun yanını okşadım. "Bahse girerim, daha sonra senden biraz daha alabilirim."

O da güldü ve yüzünü göğsüme gömdü. "Deneyebilirsin."

Ona baktığımda, işi reddettiği için ne kadar gurur duyduğumu hatırladım. Kendine inanmaya karar vermişti ve bunun bir parçası olmak beni oldukça memnun etmişti.

Daha önce hiç aşık olmamıştım, ama birini sevdiğinde onu desteklediğini biliyordum. Ve Shawn yazmaya devam edecekse, ona gerçekten yardımcı olabileceğim bir yol olduğunu fark ettim.

Onun hayallerini gerçekleştirebileceğim bir yol.

Gözlerimi kapattım ve yavaş yavaş netleşen planın ayrıntılarını zihnimde canlandırırdım. "Hey, Shawn, seninle çıkmak ister misin?"

Shawn hafifçe doğruldu. "Randevuya mı?"

"Sadece burada, evde. Önemli bir şey değil. Belki yarın akşam?" "Tabii.

Evet, Cass." Yanakları çoktan kızarmıştı, ama gülümsemesinin gülümsemesinin kıvrımı, aksi takdirde kızaracağını gösteriyordu. "Randevu kabul edildi."

Otururken sıırttım. "Harika. Öğleden sonra stüdyoya gideceğim. Mola vermek istersen gelip beni rahatsız et." Eğilip dudaklarına hızlıca bir öpücük kondurdum. "Görüşürüz, bebeğim."

YİRMİ BEŞİNCİ BÖLÜM

SHAWN

BİR KAÇ GÜN BOYUNCA, Cass ile her şey yeniden normale döndü. Projelerimiz üzerinde çalıştık, mutfakta birbirimizin dokunuşlarının tadını çıkardık ve gece olunca, yine ona yakın bir şekilde kıvrılıp, onun sıcaklığıyla sarılmış olarak uykuya daldım. Bu dönüşümün nereden geldiğini bilmiyordum, ama sihir gibi, ona eskisi kadar kolay ulaşabiliyordum.

Hatta kitabımı tekrar okumaya başladım, Cass öğleden sonra stüdyoda duş kurmak için çalışmaya giderken birkaç zorlu bölümü hallettim, sonra bilimsel bilgisi olmayan birinin de anlayabileceğinden emin olmak için paragrafları ona okudum. Aramızdaki gerginliği gidermek odaklanmama yardımcı oldu, ama aynı zamanda yeni bir panik duygusu da beni sarmıştı.

Ya kitabı bitirip bir yayınevine satacaktım ya da Cass dahil, değer verdiğim herkesin önünde rezil olacaktım.

En azından bu baskı, onun ayrılacağı gerçeğinden dikkatimi dağıtmaya yardımcı oldu. Birkaç kez, yatakta birlikte uzanırken, ona nasıl hissettiğimi neredeyse söyleyecektim. Ona "*seni seviyorum*" demek için duyduğum dürtü o kadar güçlüydü ki, bu sözleri içimde tutmak bana acı veriyordu. Ama Cass tatlı ve çekici davranmasına rağmen, hala tereddüt ediyordum, kalan değerli zamanımızı mahvedeceği korkusuyla.

Belki randevu gecesinde bir şeyler söyleme şansım olurdu. Ne planladığımı hiç bilmiyordum. Yine de, bana düzgün bir randevuya çıkma teklif etmesi bile karnımda kelebekler uçmasına yetmişti ve o akşam hazırlanırken aynanın önünde kendimle uğraşırken ellerim gergin bir şekilde dans ediyordu.

Yaka olan beyaz bir gömlek giydim, sade ama şık bir gömlek. Cass daha önce bir kez bu gömleği övmüştü ve bana yakıştığını biliyordum. Ayrıca,

biraz şık giyinmenin, beni randevuya davet ettiği için minnettar olduğumu göstereceğini düşündüm. Dişlerimi fırçaladıktan sonra, gömleğimi milyonuncu kez kot pantolonuma soktum ve Cass ile buluşmak için stüdyoya doğru yola çıktım.

Güzel bir geceydi, Temmuz'un Ağustos'a dönüştüğü ilk gecelerden biri. Hava hala günün sıcaklığını taşıyordu, ama ağaçların arasında serin bir esinti esiyordu. Ay dolunaya yaklaşıyordu, gökyüzünde yeterince yüksekti ve Cass'e dönerken yola gri bir ışık saçıyordu.

Verandada durmuş, bana sırtını dönerek tepelerden manzarayı seyrediyordu. Teleskopu çıkarıp verandanın kenarına kurduğunu ve bazı Noel ışıklarının tenteden sarktığını fark ettim. Beni duyunca döndü ve yüzünde bir gülümseme belirdi.

Giydiği beyaz yakalı gömleğin önünü çekti. "Eşleşiyoruz," diye güldü.

Kıyafetine baktım. O da bir çift kot pantolon ve sadece şehirde giydiğini gördüğüm şık botlar giyiyordu. Gömleğinin üst kısmı açıktı ve yaklaştıkça göğsündeki koyu renkli tüyleri zar zor görebiliyordum.

"Çok yakışıklısın," dedim ve onu bir öpücükle selamladım.

Beni kendine çekti. "Her zamanki gibi güzel ve seksisin."

Memnun ve utangaç bir gülümsemeyle dudaklarımı büktüm.

"Teşekkür ederim."

Cass elinde bekleyen bir şişe şarabı aldı ve ikimize de birer kadeh doldurdu. "Özel bir gün mü var?" diye sordum, kadehimi alırken.

"Belki birkaç tane," dedi ve kadehini benimkine çarptı. "İlk olarak, profesörünün gönderdiğin bölümleri beğenmesini kutlamak için."

Gülerek, "Bunu birkaç gündür kutluyoruz zaten," dedim. "Ve daha sonra da kutlayacağız," dedi alçak bir sesle.

Bunu duyduğuma sevindim ve gülümsedim. "Başka ne var?"

Cass tepeye döndü ve gözlerini gökyüzüne çevirip yukarı ve etrafına bakmaya başladı. "Sana bir şey göstermek istedim," dedi ve işaret etti. "Orada."

Arkasına geçtim ve elimi omzuna koydum. Kolunun uzandığı yeri takip ederek gökyüzünü aradım. "Neyi işaret ediyorsun?"

Cass biraz çömeldi ve bana yaklaştı. "O bulanık şey. Tam orada."

"Oh!" dedim, gözlerim uzaktaki nesneyi yakaladı. "O Andromeda."

Cass yanağıma öptü. "Biliyorum. Araştırdım. Bana gökyüzünde en sevdiğin şeyin bu olduğunu söylemiştin, hatırladın mı? Ama bu aylar önceydi

önceydi, henüz gerçekten görünür olmadan önce."

Şaşkınlıkla gözlerimi kırptım. "Bunu hatırladın mı?"

Omuz silkti. "En sevdiğin şey bu. Ama o lanet şeyi bulmak sonsuza kadar sürdü. Geceleri Google'da arattım ve sonra buraya koşarak tekrar bulmaya çalıştım." Benden uzaklaşıp tekrar gökyüzüne döndü. "Siktir! Yine kayboldu."

"Evet," diye güldüm. "Orada bir şeyleri kaybetmek çok kolay."

"Anladığımı sanmıyorum. Bizimki gibi bir galaksi olduğunu biliyorum, ama bunun dışında okuduğum her şey saçma geliyor."

Başımı salladım. "Hadi, yumruklarını ver."

Cass kaşlarını kaldırdı. "Neden, Shawn..."

Ben gülerek burnumu çektim. "Cass! Öyle değil."

O, ellerini yumruk haline getirerek gülerek uzattı. "Al bakalım."

Onun yumruklarından birini aldım, sonra Cass'in kolu yana doğru uzanacak şekilde hareket ettirdim. "Bu yumruk Samanyolu galaksisi," dedim. "Burası, bizim yaşadığımız milyarlarca yıldızın bulunduğu yer."

"Doğru."

Diğer yumruğunu da aldım ve diğer yöne doğru uzattım. "Bu da Andromeda Galaksisi. Samanyolu ile yaklaşık aynı büyüklükte ve görünüşü de çok benzer."

"Doğru, internette bazı resimler gördüm."

Geri adım attım, sonra elimi onun önünde sallayarak göğsünü ve kollarını işaret ettim. "Geri kalanı," diye açıkladım, "neredeyse boş uzay. Milyonlarca ışık yılı boyunca neredeyse hiç yıldız yok, sadece uzay tozu, bazı gaz bulutları ve garip moleküller dolaşıyor, uzayda bulabileceğin en yakın şey hiçlik. Samanyolu ve Andromeda'nın çevresinde de, uzaya doğru uzanan uzun bir mesafede, sadece büyük bir boşluk var."

"Yani sadece biz ve Andromeda varız, orada süzülüp sonsuza kadar birbirimize bakıyoruz?"

Kafamı salladım. "Tam olarak değil." Ellerimi omuzlarına koydum, sonra onu döndürdüm. "Samanyolu ve Andromeda birbirlerinin yörüngesinde dönüyorlar, aynı daire içinde dönüyorlar." Onu durdurdum, sonra bileklerini tuttum ve ona bir öpücük verdim. "Ve zamanla, biraz daha yakınlaşarak dönmeye devam ediyoruz." Kollarını çekip ellerini bir araya getirdim. "Her birimizin yanında taşıdığımız küçük galaksiler var ve onlar da bizimle birlikte geliyorlar."

. Ve dört milyar yıl içinde, Samanyolu ve Andromeda o kadar yakın dönecekler ki çarpışacaklar ve daha büyük ve daha güçlü bir galaksiye dönüşecekler."

Cass beni yanından tuttu ve öptü. "Galaksi çarpışmaları."

"Astronomi çok havalı. Bir davulcu bir keresinde bana söylemişti."

"Tabii ki öyle."

Onun birkaç sorusunu cevapladım, Andromeda'dan bahsettiğimi hatırlamış olması bile beni mutlu etmişti. Cass bana işaret ettiğinde, teleskopu hizalayıp daha iyi görebilmemiz için bir saniye bekledim. Galaksinin merkezindeki parlak beyaz ışık gece gökyüzünde net bir şekilde parlıyordu ve merkezinden uzanan süt mavisi yıldız spiralleri ışıltılı bir hale oluşturunuyordu.

Cass teleskoptan geri çekildi. "Bana gösterdiğin için teşekkürler."

"Andromeda'nın tekrar görünür hale gelmesi, randevu için mükemmel bir fırsat.

Teşekkür ederim."

Elini saçlarının arasına geçirdi. "Umarım sonraki kısmı da beğenirsin.

Otur."

Kaşlarımı kaldırdım ama soru sormadım. Ben bankta otururken, Cass tente altında duran davul setine döndü. "Bu yaz hakkında düşünüyordum," dedi, "ve seninle burada olmak ne kadar güzel."

Göğsümde küçük bir düğüm oluştu. "Öyle mi?"

Davul setine oturdu, sonra konuşurken kollarını sıvadı ve kolundaki koyu renkli dövme ortaya çıktı. "Andromeda'yı tek başıma ararken gökyüzünde sadece o küçük bulanık bulutu görebiliyordum. Ama, şey, bu iş için yeterliydi."

Cass başka bir şey söylemeden davul setine döndü. Çubuğunu birkaç kez trampetin kenarına vurdu, sonra yumuşak, dalgalı bir ritim çıkardı. Ritmi takip ederken yüzü huzurlu bir hal aldı, ben de kolayca uyum sağladığım bir ritim çıkardı. Kolunu zarif bir hareketle indirerek yumuşak uçlu bir fırça aldı ve davulların üzerinde gezdirerek ortaya çıkan şarkıya eşlik etti.

Soloda kendimi kaybettim. Ses derin ve sessizdi ve beni derinden etkiledi. Ritim gittikçe daha yüksek ve daha hızlı hale geldikçe, Cass'in hareketlerinin koreografisini inceledim, sanki sahnede uçan bir dansçı gibi.

Fısıldayan ritimler, sabit perküsyon. Kalp atışları ve yıldız ışığı gibi.

Onunla birlikte olmak, kaotik bir dünyanın ortasında sakin bir yer bulmuşuz gibi hissettirdi. Ve orada oturup izlerken, içimde umut filizlendi.

Cass benim için bir şarkı yazmıştı. Bizim için. Ve bir şekilde, şarkının müziği bana bilmem gereken her şeyi anlatıyordu.

Davul çubuklarını hafifçe setin üzerinde dans ettirerek, zil ile bitirdi. Gece nihayet tekrar sessizliğe büründüğünde, koltuğumdan fırladım. "Cass, bayıldım," dedim, sesim duygu dolu bir şekilde titriyordu. "Teşekkür ederim. Bayıldım."

Davul çubuklarını düşürdü ve bana doğru geldi. "Adını 'Andromeda' koydum. Bilmeni istedim..." Ben kollarına atlayıp onu bir öpücükle selamladığımda sözleri kesildi. "Seni sevdiğimi bilmeni istiyorum."

Dünya dondu. Hâlâ şarkısının ritmini, kalbimin atışı gibi hissedebiliyordum. Elim Cass'ın yanağına koydum, parmaklarımda sakalları pürüzlüydü. "Ben de seni seviyorum Cass."

Tekrar öpüştük. Küçük patlamalar vücudumu ateşledi. Dudaklarımı çekip onun kokusunu derin bir nefesle içime çektim, beni sardı. "Seni seviyorum," dedim tekrar, gözlerimin köşelerinden yaşlar süzülerek. "Seni seviyorum, Cass."

"Siktir," diye inledi. Beni göğsüne sıkıca sarıp, her nefes alışında yukarı aşağı inip çıkıyordu. "Seninle olmak istiyorum, Shawn." Cass geri çekilip gözlerime baktı. "Senin erkek arkadaşım olmanı istiyorum. Bekleyip cinsel yönelimimi ya da o saçmalıkları uzlaştırmam gerekmiyor. Sadece erkek arkadaşım olmanı istiyorum, tamam mı?"

Onun gözlerine bakarken, kelimeler ağzımdan çıkamadı ve başımı salladım. Muhtemelen onun böyle şeyler söyleyeceğini milyonlarca kez hayal etmiştim, ama bunların gerçekten onun dudaklarından çıkacağına inanmaya cesaret edememişim. "Senin erkek arkadaşın olmak istiyorum," diye sonunda söylemeyi başardım. "Seni seviyorum."

Cass kaşlarını çattı, yüzünde kararlı bir ifade vardı. "Sana karşı doğru olanı yapacağım, Shawn. Leo'yu aradım ve menajerin numarasını aldım. Her biri birkaç ay süren turne konserlerini alabilir ve tüm parayı cebime atabilirim, böylece sen kitabına odaklanabilirsin. Tamam mı?"

"Menajeri aradın mı?" Şaşkınlıkla gözlerimi kıptım. "Cass, böyle turneye çıkmaktan nefret edeceğini söylemiştin."

"Gerçekten iyi para. Ve seninle ilgilenebilmek için bok küreklemek bile beni mutlu eder."

Yumuşak bir kakhaha attım. "Bu çok tatlı. Ama benim yazabilmem için istemediğin bir işi kabul etmek zorunda değilsin, Cass. Bunu yapmanı istemiyorum."

Beni kendine çekti, yüzü gülümsemeyle aydınlandı. "Bunu sonra konuşabiliriz. Şu anda sadece erkek arkadaşımın vücuduyla biraz zaman geçirmem gerekiyor."

Öpüştüğümüzde içimden bir inilti yükseldi. Her dokunuş bunun gerçek olduğunu bir kez daha doğruluyordu. Aşıktık ve gelecek önümüze açılmıştı, aynen böyle.

Ve şimdi, ona bu aşkın ne kadar güzel olduğunu tam olarak göstermeye hazırdım.

YİRMİ ALTI. BÖLÜM

CASS

İKİ GÜN BOYUNCA o geceyi planladım. Şarkı üzerinde çalışmadığım zamanlarda, stüdyoyu düzenlemekle ve Shawn'a söylemek istediklerimi prova etmekle meşguldüm. Güzel bir şarap almak için şehre gittim, telefonuma küçük bir çalma listesi hazırladım ve o galaksinin gökyüzünde nerede olduğunu bulmaya çalışırken bilgisayar ekranına saatlerce gözlerimi kısarak baktım.

Ama her şeye degecekti. Ona aşık olduğumu anladığım anda, tek istediğim ona iyi davranmaktı. Leo'nun menajerini arayarak yakın geleceği hallettim, ama gerisi benim elimdeydi.

Sıcak ve titrek, tam da sevdiğim gibi.

Gözlerimi Shawn'dan ayırdım ve stüdyoyu açtım. Daha önce oraya malzemeleri koymuştum ve kamp yaparken kullandığım yumuşak uyku matını çıkardım, temiz mavi bir çarşafı sıkıca sardım ve üzerine yastıklar ve o sabah yürüyüşte topladığım kır çiçeklerini koydum.

"Cass," dedi Shawn, yüzü yeniden ışıldayarak. "Sen çok fazlasın."

Yatağı güverteye düzgünce serdim, açık havada bıraktım ve ona döndüm. O kadar mutluydum ki, sanki onun doğum günü partisinde bir çocuk gibi hissediyordum. Shawn bana olan arzusu ile adeta terliyordu, titrek nefesler alıyor ve dudaklarını büzüyordu. O kadar tatlıydı ki. Onun gülümsemesine dayanamıyordum.

"Sen çok hoşsun," dedim.

Shawn dudaklarını büzdü. "Hoş," diye yumuşak bir sesle tekrarladı.

Onu yanından tutup kendime yaklaştırdım. "Seksi." Boynuma gülerek, "Sen öyle diyorsan. Teşekkürler," dedi.

Bu doğruydu, onunla ilgili her Şey seksi idi. Beni glmsetme Şekli, dudaklarımın arasında hissettiğim köprücük kemiğindeki deri, uykusunda çıkardığı yumuşak sesler. alıŐırken beyninin çarklarının döndüğünü izlemek beni her zaman arzuyla sarsardı. nnde parlak bir gelecek vardı ve bu yolculukta onunla birlikte olabildiğim için ne kadar Şanslı olduğuma inanamıyordum.

"Seni istiyorum," kulağına fısıldadım. "Seni tam burada istiyorum."

Shawn parmaklarını omuzlarıma gömdü, sonra ellerini göğsüme doğru kaydıldı. Parmakları hemen gömleğimin düğmelerini amaya başladı, tenimde dans ediyordu. "Ben ve erkek arkadaşım istediğimiz her Şeyi elde ederiz," diye fısıldadı.

Arzu ateŐi içimi yakarken kalçalarım titredi. Gömleğimi tamamen yırttım ve bir kenara attım, sonra Shawn'ı hafifçe geriye, yatağa doğru iterek onun kıyafetlerini çıkarmaya başladım.

"KayganlaŐtırıcın var mı?" diye sordu.

Onun gömleğini çıkarırken başımı salladım, sonra kot pantolonunu çıkardım. Flört etmeye başladığımızda prezervatifler ve güvenlik hakkında konuşmuştuk ve Monica'dan ayrıldıktan sonra aldığım test sonuçlarını ona göstermiŐtim, bu yüzden endiŐelenmeden devam edebileceğimizi biliyordum. "İhtiyacımız olan her Şey var." Ellerimin avuçlarını göğsünde gezdirerek, sert meme uçlarını okşadım. "Bu ikimiz için de ilk kez," diye mırıldandım. "Bu çok seksi."

Shawn gülerek geriye doğru düŐerek uyku matının üzerine yattı. Ben de atlayarak yanına gittim ve ikimiz de kalan giysilerimizi çıkardık. Birkaç dakika boyunca yuvarlanarak öpüştük ve inledik, penislerimiz vücutlarımızın arasında sertleşmişti. Akşam esintisi, yazın sonlarında hala sıcak olan tenimize esiyordu.

Bir süredir anal seks yapmayı denemeyi konuŐuyorduk. Shawn kesinlikle bunu yapmak istiyordu, ama ben ilk başta emin değildim. Atlanta'da onu yaladıktan sonra, Shawn'ın mkemmek kıı, oynaŐtıđımızda aklımdaki tek Şey olmuştu. Ve Şimdi o benim erkek arkadaşım olduğu için, onunla o Şekilde birlikte olmanın nasıl bir Şey olduğunu öğrenmek için daha fazla zaman kaybetmek istemedim.

"Cass," dedi Shawn, ağzı göğsüme ıslak ıslak. Gözlerini yukarı doğru çevirdi, ihtiyaç içinde. "Beni hazırlar mısın?"

Kalalarım sıçradı. Shawn, göğsümü öpmeye devam ederken vücuduma binerek sikini benimkine bastıldı. "Tabii ki," diye cevap verdim.

Sırt st yatıyordum ve Shawn etrafımda dolanıp kıını yüzüme doğru kaldıldı. Gözlüklerini çıkardı, sonra omzunun üzerinden bana baktı,

gözleri yaşlıydı.

Tek kelime etmeden, kalçalarını tuttum, genişçe ayırdım ve kıvrımına sıcak nefesimi üfledim. Shawn, tahmin ettiğim gibi titredi. Ben onu öpmeye, kıvrımını ve etrafındaki yumuşak tüyleri yalamaya başladığımda, o da benim sikimi avuçladı. Nefes nefese, Shawn kıcını geriye doğru itti, kalçalarını sallayarak kendini bana sundu.

Siktir, onun içine girmek istiyordum. Dudaklarını benim sikimin üzerinde yukarı aşağı sürüklerkenki emişi, deliğinin ne kadar sıcak ve sıkı olacağını hissettiriyordu. Kasları gerildi ve dilimin ucunu çekti, vücutlarımızın devreleri kıvılcımlar saçtı. Elimi uyluğuna doğru sürükledim, sonra yukarı iterek parmaklarımın arasında sıcak olan taşaklarını keşfetmeye başladım.

Ona dokunmanın pek çok yolu vardı. Kendi bedenimden dolayı onun nasıl tepki vereceğini bildiğimi sanıyordum, ama Shawn beni her zaman şaşırtıyordu, tıpkı onun testislerini elimde tutup okşamak ne kadar eğlenceli olduğunu öğrenince şaşırdığım gibi. Onların spermle dolduğunu neredeyse hissedebiliyordum ve vücuduna sıkılaştıklarında mutlu bir şekilde homurdandım.

Shawn parmaklarını testislerimin arkasına soktu ve kasıklarımı ovuşturdu. Kalçalarımı sallayıp sikimi boğazının derinliklerine sokarken daha da yüksek sesle inledim.

Siktir. Onunla ilgili her şey çok iyi geliyordu.

Dudaklarımı onun kık deliğinden çektim, havada bir salya ipi sallanıyordu. "İyi hissediyor musun, bebeğim?" diye sordum.

Dudaklarını penisimden çekerek "Çok iyi" dedi.

Oturarak Shawn'ı arkadan yakaladım ve kendime çektim. Birlikte geriye düştük, vücutlarımız birbirine uyum sağlarken yumuşak yastığın üzerinde yuvarlandık. "Hep biliyor muydun?" kulağına fısıldadım.

Ayakları benimkilerle dolanırken, eli kalçama kondu. "Neyi hep biliyor muydun?"

"Bana aşık olduğunu."

Ağaçlarda ateşböcekleri parıldarken, benim penisim onun vücuduna çarparak zonkluyordu. "İlk başta değil." Onun penisi seğirdi, bu da benim tüm vücudumu ona daha da yaklaştırdı, onun tatlı sesinin zevkiyle uğultu yapıyordu. "Sadece bir hoşlanma olduğunu sanmıştım."

"Öyle mi?" Kahretsin, onu çok istiyordum.

Kollarımda titredi. "Evet. Gerçek seni tanıdığımda sana aşık oldum." Sırtını kavisleyerek yanaklarını benim sikime sürttü. "Gerçek birine aşık olursun."

Kalçasını tuttum ve parmaklarımı kıvrımları üzerinde gezdirdim. "Seninle gerçek olmayı seviyorum," kulağına fısıldadım.

Shawn dönüp beni geri itti, bu beni şaşırttı. Üstüme çıkıp tekrar kalçalarımın üzerine oturduğunda kıkırdadım. Arkasına uzanıp sikimi eline aldı, bana bakarken yumuşakça sıktı.

Siktir, onun böyle daha özgüvenli hale gelmesini izlemeyi çok seviyordum. Gergin olduğunda onu kabuğundan çıkarmak ne kadar eğlenceli olsa da, asıl ödülümün bu olduğunu hissediyordum.

Penisimi kalçalarının arasına sıkıştırdı ve hafifçe zıpladı. "İlk başta yavaş olacağız," dedi, beni deliğinin sıcaklığına doğru çekerek.

"Nasıl istersen, bebeğim."

Shawn öne eğildi, bir elini göğsüme koydu, sonra ucumu onun deliğine sürttü. Ön sıvıyla kaygıcaktım ve hassas başım kıvılcımlar saçıyordu. "Böyle," diye inledi, hala yumruğunu benim sikimde zıplatıyordu. "İçime boşalmanı istiyorum."

Artık dayanamıyordum. Onun muhtaç gözlerine bakmak bile penisimin zonklamasına ve titremesine yetiyordu. Parmakları meme ucumu okşayıp, alay edip, çimdiklerken, arzu vücudumun her yerini yakıyordu.

Artık tek başıma sürüklenmeyeceğim, fark ettim. Artık sevdiğim insanların beni terk edip daha mutlu bir hayata devam etmelerini beklemeyeceğim. Shawn'ın dediği gibiydi. Aramızdaki aşk gerçektir ve yıldızların altında, bu geceye hep birlikte doğru gittiğimizi biliyordum.

Ve bundan sonra gelecek tüm geceler için de.

YİRMİ YEDİNCİ BÖLÜM

SHAWN

ÖNE DÜŞTÜM, ellerim Cass'in göğsündeydi. Benim kık deliğim onun penisini sıkıca kavradığında, penisinin başı zonkladı.

Siktir, ilk seferimi Cass ile paylaşmaktan daha mutlu olamazdım. Yaz boyunca benimle bağ kurmaya çalışmıştı ve benim özgüvenim, böyle bir şeyde rahat olabileceğim, her nefesimde tam olarak orada olabileceğim kadar artmıştı.

Mastürbasyon yaparken genellikle deliğimi okşar ve parmaklarımı deliğimin etrafında gezdirirdim. Ancak parmaklarımı yağlayıp içeri sokmam çok sık olmazdı. Vücudumun Cass'in biraz ikna etmesine ihtiyaç duyacağını biliyordum, ama bana yaptığı muhteşem rimjobdan sonra en azından bir avantajım vardı.

Kalçalarımı geriye doğru çekerek, onun başını aşağı doğru ittim. "Bana bırak," dedim. "Tamam mı?"

Cass kalçamı tutup beni sabitledi. "Çok güzelsin bebeğim. Senin için iyi olan her şey benim için de mükemmel."

O kolunu uzatıp, bir tüp kayganlaştırıcı bulana kadar etrafı karıştırırken ben inledim. Elini kalçamdan çekip avucuna biraz kayganlaştırıcı sıktı, sonra ikimizi de kayganlaştırırken beni tekrar tuttu.

"Uhh," diye inledim, parmakları deliğimi okşarken.

"Titrmeni seviyorum," dedi, iki elini tekrar kalçama koyarak. "Sanki seni tüm vücudumda hissedebiliyorum."

Bacaklarımdan bir spazm geçti, ardından bir başkası tüm vücudumu salladı. Kalçalarımı tekrar geriye doğru iterek, Cass'in kaygan başını deliğime doğru uzattım ve nefes nefese kaldım.

"Ellerini seviyorum," dedim. Daha sert geri iterek, elimi onun elinin üzerine koyup beni sallaması için ona rehberlik ettim. Penis zonkladı, beni yeterince gerdi

ve sadece bir santimlik kısmıyla bile ne kadar dolu hissettiğime şaşırdım. "Bana dokunduğunda çok hoşuma gidiyor."

Cass beni tutmaya başladı, uyluklarımı sıktı ve avucunu yan tarafıma sürttü. Her nefesimde inleyerek, vücudumu sallayan dalgaların üzerinde sörf yaptım. Yavaşça, Cass'i biraz daha ve sonra biraz daha içine almak için yeterince gevşedim.

Zevk yakıcıydı, ama daha fazlasına ihtiyacım vardı. Sırtımı kavisledim ve onun üzerine indim. Bir saniye için gözlerimi yıldızlara çevirdim ve parlak gökyüzü üzerimde aydınlandı. Nefesim boğazımda takıldı, Cass'in elini tekrar tuttum ve kalçama vurdum, onu sürerken onun adını inleyerek.

Bütün geceyi benim için planlamıştı, hepsi bana beni sevdiğini söylemek içindi. Bunu hiç olmadığı kadar net bir şekilde gördüm. Beni sikerken arzuyla acı çeken yüzü kadar güzeldi.

Cass itti ve beni sonuna kadar gerdi. Kalçalarını yukarı kaldırarak beni sabit tuttu, tüm vücudum onun için titriyor ve seğiriyordu, ön sıvı ise yarıklarımından sızıyordu.

"Bebeğim," diye nefes nefese kaldım. "Çok doluyum."

"Evet, lanet olsun," diye homurdandı Cass. Deliğim sıkıştı, orgazm içimde kömür gibi yanıyordu. "Prostatının nerede olduğunu biliyor musun?"

Göğsüne vurdum, kendimi zar zor tutuyordum. "Bilmiyorum," diye nefes nefese söyledim.

Cass kendini yukarı çekti, hala beni kalçasında tutuyordu. "Onu bulmak istiyorum."

Cass beni kucaklayarak kaldırdığında tekrar nefes nefese kaldım. Yavaşça beni sikine çekti, daha önce hiç yaşamadığım hisler içimi ısıttı. Beni öyle havada tutarken, kalçalarını salladı ve içimden beni okşadı.

"Orada!" diye nefes nefese kaldım, her yerde havai fişekler patlıyordu. Daha önce hiç böyle bir şey hissetmemiştim, ama Cass vücudumun geri kalanını sarstıran noktayı bulmuştu.

Beni daha sıkı çekti, sonra sırt üstü yatırdı ve beni pedin üzerine uzattı. "Nasıl hissediyorsun?" diye sordu, kalçalarını yavaşça sallayarak ve penisini deliğimde yukarı aşağı sürterek.

"Durma," diye inledim, orgazmım yüzeye çıkıyordu. "Cass, çok yaklaştım."

Cass derin bir homurtu çıkardı. Yüzümü tuttu ve parmaklarını yanağımda gezdirerek beni karanlık gözleriyle tuttu. Elimi uzattım ve aynısını yaptım, parmaklarımı sakallarına, dudaklarına, dişlerine gezdirdim.

O benim noktamı buldu, sonra tekrar. Dünya dönmeye başlayınca başımı geriye attım. Tabanımda yanan his patladı ve ıslak bir sperm fişkırması göğsüme düştüğünde, doruğa ulaştığımı fark ettim.

"Oh, lanet olsun!" diye bağırdı Cass. İçime girerken penisi beni daha da genişletti. Deliğimde ıslak ve sıcak spermlerini hissedebiliyordum ve erkek arkadaşım adımı haykırırken bir fişkırmaya daha yaptım.

İkimiz de inleyip inledik, seslerimiz kendi şarkılarını yazıyordu. Cass beni yatırıp içimden çıkarken kalçalarımı dikkatlice tuttu. Hemen yanıma yaklaştı, beni kollarına aldı ve yüzümü ve boynumu öpücüklerle kapladı, her biri başka bir titremeyi ateşledi.

Dudaklarımı kulağına yaklaştırdım. "Teşekkür ederim," diye fısıldadım. Beni tekrar öptü. "Anal seksi gerçekten çok seviyorum, meğer." Kahkaha attım ve onu öptüm. "Ben de."

Cass yana yuvarlandı ve bir havluyla geri döndü, sonra ikimizi de temizledi. Gece sıcaktı ve biz de iç çamaşırlarımızı giyip yatağa döndük. Akşamın geri kalanında uzanıp öpüştük, şarap içtik ve doğanın sesini dinledik. Sonunda yorgun düştüğümüzde, yukarıya, yatağıma çıktık.

Tıpkı sevgililer gibi, diye düşündüm uykuya dalarken, vücudu benimkine sıcak sıcak yapışmıştı.

Aşık iki erkek gibi.

Ertesi gün öğleden sonra, Cass ile yatakta uzun bir sabah geçirdikten sonra oturma odasındaki kanepede kitap okuyordum ki, telefonum Dr. Freeman'ın numarasıyla titredi. Şaşkınlıkla doğrulup telefonu açtım.

"Shawn, meşgul müsün?"

"Hiç de değil. Nasıl yardımcı olabilirim?"

"Bana verdiğin bölümleri yayıncılıkta çalışan bir arkadaşşıma gönderdim. Popüler bilim konusunda uzman ama beğendiği yeni yazarlar bulmakta zorlanıyor."

Ayağa kalktım. "Öyle mi?"

"İş reddettikten sonra, bu projeyi ciddiye aldığını anladım ve aklıma bu bağlantı geldi."

Sana bir sözleşme teklif etmek istiyor, bu yüzden avans olarak ne istediğini iyi düşün."

"Vay canına. Dr. Freeman, ne diyeceğimi bilemiyorum." Bu haberi duyduğumda içim coştı, sevinçten baloncuklar patlıyordu. "Çok teşekkür ederim."

Başka bir toplantıya gitmeden önce bir dakika daha konuştuk. Orada durdum, telefon elimde sarkık bir şekilde dururken bilgileri sindirmeye çalıştım.

Kitabım yayınlanacaktı ve avans sayesinde iş aramadan kitabımı bitirebilecektim. Aklım Cass'in teklifine geri döndü. Onun ortadan kaybolması fikrinden nefret ediyordum, sadece birkaç aylığına olsa bile, ve daha da önemlisi, aslında yapmak istemediği bir şeyi yapması fikrinden nefret ediyordum. Beni desteklemek istemesi ne kadar iyi hissettirse de, ben de onun için aynısını yapmak istiyordum.

Kafamı salladım. Artık bu tür düşüncelere kapılmamam gerekiyordu. Bunun yerine, telefonumu sehpayaya attım ve doğruca stüdyoya koştum.

"Bebeğim!" diye bağırdım ve verandaya atladım. Cass, elinde matkapla, güneşin altında duruyordu. "Sözleşme imzalayacağım!"

Matkabı yere bıraktı. "Anlamadım?"

"Dr. Freeman bölümleri yayıncılıkta çalışan bir arkadaşına gösterdi! Henüz ayrıntıları bilmiyorum, ama kitabı yayınlamak istiyor!"

Cass beni omuzlarımdan tutup döndürdü. "Bu harika! Kitabının iyi olduğunu biliyordum." Beni öptü ve belimden destekledi. "Seninle gurur duyuyorum Shawn."

Geri adım attım ve gözlerine baktım. "Bu, iş için başka bir yere taşınmam gerekmediği anlamına geliyor, Cass. Seninle Nashville'e geri dönebilirim."

Cass güldü. "Bebeğim, Nashville'e dönmeme gerek yok. Orada beni bekleyen iyi bir şey yok. Bana kalırsa, neredeyse her yerde yaşayabilirim."

"Oh." Elini tuttum ve ikimizin arasında ileri geri salladım. "Peki, iyi bir müzik sahnesi olan bir yerde yaşamalısın, değil mi?"

Cass elimi sıktı. "Sana söyledim. Sen mutlu olduğun sürece ben de mutlu olurum."

Elini sallamayı bıraktım. "Biliyorum. Ama benim için her şey yolunda. Sen varsın Cass, kitabımı yazdığım için para alacağım ve bunların hepsi senin beni cesaretlendirdiğin için

"Dr. Freeman, işi reddettiğimde yayıncısıyla bağlantısını düşündüğünü söyledi."

Cass'in yüzünde aptalca bir gülümseme belirdi. "Oh, harika."

"O zaman senin gibi bir adamın müzik çalmak için gittiği yere gideceğiz," dedim. "Ben maceraya hazırım. Leo çok uzağa taşınırsak kıskanabilir, ama alışacaktır."

"Leo!"

Bir an durdum, sonra kahkaha attım. "Aman Tanrım. Ona sevgili olduğumuzu söylediğimizde çıldıracak."

Cass yüksek sesle güldü. "Tabii ki delirecek. Sabırsızlanıyorum. Ama ben Pittsburgh'u kastetmiştim?"

"Pittsburgh mu?" Durup düşündüm. Leo'yu orada birkaç kez ziyaret etmişim ve şehri gerçekten sevmişim, ayrıca aktif bir bilim topluluğu da vardı. "Rock müziği için iyi bir şehir mi?"

"Benim için neredeyse mükemmel. Çok büyük paralar ya da gösterişli plak şirketleri yok, ama yerel müzik sahnesi çok canlı. Ayrıca, sen kardeşinle birlikte olursun, ben de eski en iyi arkadaşım."

"Huh," dedim. "Pittsburgh."

Cass beni tekrar öptü ve birkaç dakika boyunca kendimi onun kollarında kaybettim. Güneş tenimi ısıtıyordu ve onun misk kokulu terinin kokusu burnumu dolduruyordu. Onun yanına eve döneceğimi fark ettim, tıpkı onun bana eve döneceği gibi. Ve yavaş yavaş, geleceğimizin resmi zihnimde netleşmeye başladı.

"Pittsburgh," dedim. "Leo ile birlikte."

"O turne işi ile büyük hayaller kuruyordum. Sana bir ev ve her şeyi alacağımı düşünüyordum. Hala yapabilirim, hayatımızı başlatmak için biraz para kazanabilirim?"

Onu kendime yaklaştırdım. "Sen burada kalacaksın. Avansım ne olursa olsun, birlikte bir çözüm bulabiliriz." Gülümsedim. "Ve bence Pittsburgh mükemmel bir seçim."

Cass kolunu arkamdan uzattı, sonra bankın üstünden telefonunu aldı. Birkaç tuşa bastı ve bir zil sesi duydum.

"Ne yapıyorsun?" diye gülerek sordum.

Beni önüne çekti, kollarını göğsüme doladı. "İyi haberi paylaşıyorum," diye cevapladı, sonra telefonu bize doğru çevirdi.

Leo'nun yüzü belirdi. Telefona gözlerini kısarak baktı. "Ne?" dedi, gördüğü şeyden çok şaşırılmış olduğu için düzgün bir selamlama yapamadı.

Ben gülerek burnumu çektim. Bu çok tatmin edici olacaktı.

"Tahmin et kim Pittsburgh'a taşınıyor?" dedi Cass, sesi kulağını gıdıklarken yüzümde bir gülümseme belirdi.

Leo bakmaya devam etti, gözleri neredeyse yerinden fırlayacak gibiydi. "Ne?" diye bağırdı sonunda.

Ayak parmaklarımla ucuna yükselip telefona gülümsedim, sonra başımı geriye eğip Cass'in dudaklarına yumuşakça öptüm. "Ben ve erkek arkadaşım!"
"Ne!"

EPİLOG

SHAWN

Sonbahar, bir yıl sonra...

Tuğla kasaba evimizin oturma odasındaki Cass'in eski deri koltuğuna kıvrılmışım ki, telefonumun çaldığı sesle kitabımdan koparıldım. Esneyerek ekrana baktım, sonra kalbim hızla çarparak ayağa kalktım. "Cass!" diye bağırdım. "Cass, geldi!"

Evi sadece birkaç ay önce kiralamıştık ve erkek arkadaşımı ararken aşmam gereken birçok engel vardı. Hâlâ doğru yeri bulamamış bir tabureyi atladım, sonra köşeyi dönüp onu en son gördüğüm mutfaka girdim. Mutfak dolapları o haftanın projesi haline gelmişti ve tüm kapaklar çıkarılmış, arka kapının yanına yığılmıştı, ama Cass'ten hiçbir iz yoktu.

Yemek masasından dizüstü bilgisayarımı aldım, sonra ikinci kata koştum, koridorda asılı çerçeveli plaklar ayaklarımın gürültüsünden tıkırdamaya başladı. "Cass!" diye bağırdım ve başımı yatak odamıza, sonra da yazı köşeme soktum. İç geçirdim, bodruma koşup onu davul setinin başında bulmaya hazırdım, ama Buddy'nin arka bahçeden gelen havlaması önce dikkatimi çekti.

"Cass!" diye bağırdım, sırtarak arka verandaya çıktım. Küçük kare şeklindeki bahçede Cass, yerel barınaktan aldığımız büyük siyah-beyaz bir köpekle tenis topu oynuyordu. Buddy beni görünce havaya zıpladı, ağır yanakları ileri geri sallanıyor ve kuyruğu sallanıyordu. Dizüstü bilgisayarını kaldırdım. "Burada!"

"Evet, harika!" Cass merdivenlerin başında beni bir öpücükle karşıladı. Saçları omuzlarına kadar uzanıyordu ve mavi

kareli flanel gömleğinin kolları pazılarına kadar sıyrılmıştı. "Bugün geleceğini hissetmişim."

Derin bir nefes aldım, sonra içeri girerken yavaşça nefesimi bıraktım. Dizüstü bilgisayarımı tezgahın üzerine bıraktım ve e-postamı açtım, sonra yayıncımın gönderdiği eki tıkladım. Cass arkamdan beni tuttu ve kitabımın kapağı ilk kez ekrana geldiğinde omzumun üzerinden bakmaya başladı.

You and Your Universe kitabının başlığı, yeni doğan yıldızlarla dolu, mor ve kırmızı renklerin dans ettiği muhteşem bir Carina Nebula görüntüsünün üzerinde büyük ve çarpıcı bir şekilde duruyordu. Cass arkamdan beni sıkıca sararken, gözlerim bu güzel manzarada dans ediyordu.

"Shawn Bergson," dedi Cass, parmağıyla ismimi takip ederek. "Bir kitap yazmışsın."

Buna bakarken başım döndü. Adımın bu kadar büyük harflerle yazıldığını görmek beni beklemediğim bir şekilde tedirgin etti ve rahatlamak için Cass'in koluna yaslandım. "Hala yapılacak çok iş var," dedim. "Birkaç bölüm daha ve bir sürü düzenleme..."

Cass yanağıma öpücük kondurdu. "Bir kitap yazdın," dedi tekrar.

Gülerek başımı salladım, gözlerim kapağa kilitliydi. "Evet. Gerçekten yazdım, değil mi?"

Buddy arkadan koşarak geldi, nefes nefese ayaklarımızın etrafında dolaştı. Dizüstü bilgisayarı kapattım ve Cass'e döndüm, onu öperken başparmağımla çenesindeki sakalları okşadım.

Pittsburgh'a taşınmamız hızlı ve kolay olmuştu. Leo, şehri denememiz için bize iyi bir kiralık ev buldu ve Cass kısa sürede düzenli bir iş ve yeni grubu Jolt'u buldu. Allegheny Gözlemevi'nden yeni arkadaşlarımdan biri bana Mount Washington'daki evden bahsettiğinde, birikimlerimizi ve benim avansımın bir kısmını bir araya getirerek hayallerimizi gerçeğe dönüştürmek bizim için kolay oldu.

Hızlı ve kolaydı, ama Cass'in desteği olmasaydı kitabımın ilk taslağını yazmak ve yeni bir şehre taşınmak imkansız olurdu. O, benim için her şeyi mümkün kıldı, ama ben hala tam olarak nasıl olduğunu anlamış değilim.

Onu öptüm ve duvara ittim, dudaklarımı boynuna doğru kaydurdum ve en sevdiğim yeri emdim. Cass, kıcımlı tutup sıkarken inledi. "İzin günlerimde bütün öğleden sonra sevişmeye devam edersek, bu dolapları asla bitiremeyeceğim."

Ellerimi onun kot pantolonuna indirdim ve şişkinliğini avuçladım. "Bunu hak etmedim mi?" diye somurtarak sordum.

Cass keskin bir kakhaha atarken kalçalarını salladı. "Bebeğim, ne istersen hak ettin."

Kendimi ona doğru atarak bir kez daha öptüm ve kısa süre sonra oturma odasına geçtik. Giysilerimizi bir kenara attık ve kanepeye düştük, yalayıp emip sürtündük. Cass ile birlikte olarak vücudum ve neyi sevdiğim hakkında çok şey öğrenmiştim ve onu kolayca içime alabildim, ikimiz de yorgun ve bitkin düşene kadar onu sürdüm.

O geceki Jolt gösterisini hatırlayarak, Cass'i hazırlanması için acele ettirdim ve akşam yemeği yapmaya gittim. Yarısı monte edilmiş mutfakı kullanmak da artık benim için çok doğal hale gelmişti ve hızlıca sebzeli kızarmış pilav yapmayı başardım. Her şey bittiğinde, tekrar bilgisayarımın başına oturdum ve gururla kapak resmine bakarak uzun bir süre geçirdim. Popüler bilim dergileri için aldığım serbest işlerle, Cass'tan önce hayal bile edemeyeceğim bir şey olan bilim yazarı olarak kariyer yapıyordum.

Bunu düzgün bir şekilde kutlamak istediğime karar verdim ve Leo'ya ve birkaç arkadaşına mesaj atarak beni mekanda buluşmaya davet ettim. Cass, saçları duştan ıslak halde merdivenlerden aşağı indi. Yeni bir flanel gömlek ve en sevdiğim kot pantolonunu giymişti, kot pantolon bacaklarına tam oturuyordu. "Davul setini yükleyip bara gideceğim," dedi ve yanağıma bir öpücük kondurdu. "Benimle gelmek ister misin?"

Tezgaha gidip bir kase kızarmış pilav aldım ve onu Leo'nun eline tutuşturdum. "Önce akşam yemeği. Sonra römorku yüklemene yardım ederim."

Gülerek yine yanağıma öpücük kondurdu. "Tamam. Teşekkürler, bebeğim."

Mekana vardığımızda Leo çoktan gelmiş, oda arkadaşı Kai ile barda takılıyordu. Cass, Jolt'un diğer üyelerini bulmak için gitti, ben de kardeşimden bir bira aldım ve ikisiyle paylaştım. Bir süre yazar biyografim hakkında şakalaştık. Leo, biyografimde "Leo'nun kardeşi" ifadesinin yer alması gerektiğini ısrarla savundu. Yavaş yavaş mekan Jolt hayranlarıyla ve grubumuzun birkaç yeni arkadaşıyla doldu.

Cass ısınmak için sahneye çıktığında, içimde farklı bir gurur hissi uyandı. Jolt, biz geldiğimizde Pittsburgh'da tanınmış bir gruptu ve garaj rock sound'u ve agresif, sert davul çalımıyla biliniyordu. Cass hayran olarak başlamıştı, ama davulcuları ayrılmak zorunda kaldığında, zamanlama onun yerine geçmesine izin verdi. Diğer grup üyeleri ve hayranlar onu hemen sevdi ve o da ayda bir kez Pittsburgh'un eski müzisyenleriyle bazı kayıt seanslarına katılmaya başladı.

Cass, Jolt'un yeni bir şarkısına derin uzay ses efektleri bile eklemişti. Seyircilerin çoğunun bu garip ses bozukluklarını ve elektrikli uğultuları fark ettiğini sanmıyorum, ama bir şarkının arka planında bunları duyduğumda, gülümser ve yumruğumu biraz daha sertçe havaya kaldırırdım.

Ve tüm bu süre boyunca, onun erkek arkadaşı olarak orada olup onu destekledim. Yüksek enerjili müziğe kendimi nasıl kaptıracağımı öğrendim, sahneden gelen güçlü ve çarpıcı enerjinin etkisiyle, o barda birçok geceyi arka duvara yaslanarak Cass'i severek geçirdim. Bu tam olarak benim dünyam değildi, ama sadece onun dünyası da değildi. Bu, birlikte inşa ettiğimiz dünyanın bir parçasıydı, çıplak gözle görebileceğinizden daha fazla yıldızla dolu bir küme.

Sahneden bana baktı ve başını geriye doğru eğerek onayladı, saçları geriye doğru savruldu. Gülümsedim ve ona hafifçe el salladım, sonra bara yaslanarak gösteriye hazırlandım.

CASS

Birkaç ay sonra

"Tanrım, gerçekten sensin."

Bayan Bergson, Shawn ve benim arkamızda kar yağarken Kentucky'deki evin kapısını açık tuttu. Üstünde inci işlemeli siyah bir kazak giymişti ve saçları kısa, şık bir bob kesimiydi. Onu en son görmeyeli on yıldan fazla olmuştu, ama o gözleri her yerde tanıyabilirdim, Shawn'inki kadar parlak parlıyorlardı.

"Hadi, dışarısı çok soğuk," dedi Shawn, beni iterek içeri girdi. "Merhaba anne," diye ekledi ve çantalarını bırakmadan önce yanağına bir öpücük kondurarak onu selamladı.

Ben de botlarımı çıkardım. "Gerçekten benim," dedim, sonra çantalarımı yanıma bıraktım ve elimi uzattım. "Her şeyden önce, 2009'da sahte kimliğimle ilgili size yalan söylediğim için tekrar özür dilemek istiyorum, Bayan Bergson."

Gözlerini kısarak birbirimize baktık. Shawn arabada hiçbir şeyin garip olmayacağına ve kendim gibi davranırsam Bayan Bergson'ın beni seveceğine yemin etmişti. Ama bir an için, sanki

yine liseye dönmüşüm ve yaptığım bir hatayı saklamakta çok başarısızmışım gibi hissettim.

Sonra yüzünde geniş bir gülümseme belirdi ve bir adım öne çıkarak beni kucakladı. "Hepsi affedildi," dedi gülerek. "İkimiz de bunun Leo'nun fikri olduğunu biliyoruz. Ve lütfen bana Anne de."

Ben de onunla birlikte güldüm. "Beni daha da sevdirmen gerektiğinde, söylemen yeter. Leo'yu her türlü şey için ispiyonlamaktan mutluluk duyarım."

"Beni şimdiden kendine hayran bıraktı," dedi Shawn'a, omzuma hafifçe vurarak. "Hadi gelin. Size çay ve atıştırmalık bir şeyler getireyim."

Shawn, evin içinde yavaşça yürürken elimi tuttu ve etrafımıza bakındık. Bir önceki yıl tatilden hemen önce grip olmuştum ve Pittsburgh'a taşınmak tüm zamanımızı aldığı için, o yaz ayrıldığımızdan beri eve geri dönmemiştim. Ama şimdi tekrar oraya geldiğimde, tüm anılarım bir anda geri geldi.

Shawn'ı yakaladım ve annesinin peşinden mutfığa gitmeden önce onu kendime yaklaştırdım. "Seni seviyorum," dedim.

"Seni seviyorum, bebeğim," diye cevapladı ve dudaklarını benim dudaklarıma değdirdi. "Lanet olsun, burada Pittsburgh'da olduğundan daha kötüsün," dedi Leo,

dedi merdivenlerden inerken. Bir gece önce Los Angeles'taki bir iş seyahatinden dönmüştü, krizdeki başka bir müşteriyle uğraşmıştı. "Bütün tatil boyunca dudaklarınız birbirine yapışık mı kalacak?"

"Ya da başka bir yerde," diye fısıldadım.

Leo yanımdan geçerken kafamın arkasına bir itti. "Çok iğrenç, Cass."

Mutfığa gidip tezgahın etrafında durduk, Anne ve Shawn çay ve kurabiye tepsilerini hazırlamakla meşgulken biz de sohbet ettik. Anında ortama uyum sağladım, diğerleriyle birlikte şakalar yapıp hikayeler anlattım. Shawn ve Leo benim için aile gibiydi, ama Anne'in de böyle hissetmesine şaşırmadım.

Oğlum ve ben bir keresinde Indiana'nın diğer ucundaki bir konsere gitmek için onun arabasını çalmış olsak bile. Bu oldukça komik bir kayınvalide hikayesiydi, fark ettim.

Vücudumda garip bir karıncalanma hissettim. Leo, Shawn ve Anne gerçek bir aileydi. Birçok farklılıkları olsa da, bir ailenin olması gerektiği gibi birbirlerini önemsiyorlardı ve bunu düşününce biraz boğazım düğümlendi. Onlarla birlikte olmak, ailemle birlikte olmaktan çok farklıydı, sanki herkes olduğu gibi kabul ediliyordu.

Boğazımı temizledim ve çaydan bir yudum alıp düşüncelerimi uzaklaştırdım. Herkes hazır olduğunda, Shawn ve ben botlarımızı giyip stüdyoyu kontrol etmeye gittik. Kar yağışı durmuş ve bulutlar dağılmıştı, bu bizim için özellikle iyi bir haberdi. Noel'den on gün önce buraya gelmemizin sebebi sadece daha uzun bir tatil yapmak değil, aynı zamanda Geminid meteor yağmurunun zirvesini yakalamaktı. Gökyüzü bütün gece boyunca kayan yıldızlarla dolacak ve ateş topları yılın en büyük gösterisiyle gökyüzünü aydınlatacaktı.

Stüdyo ince bir kar tabakasıyla kaplıydı ve Shawn ile ben, birbirimize sarılırken verandada bir iz bıraktık. Kışın manzara çok farklıydı, tüm ağaçlar çıplaktı ve tepeler hatırladığımdan daha parlak bir şekilde karşımıza açılıyordu.

Shawn ve ben, benim için bariz nedenlerden dolayı yenilenmiş stüdyoyu almaya hak kazanmıştık. Bana çok uygundu. Küçük bir yatak odası köşesi, kendi banyosu, rahat bir oturma alanı ve mini mutfakıyla, Shawn ve benim orada mutlu bir şekilde yaşayacağımızı biliyordum. Eski aile dekorasyonları ve büyükannesinin resimleri, misafir evine beni rahatlatan hoş bir aile ortamı yaratıyordu ve evi kendim yenilemiş ve iç mekanın çoğunu kendim inşa etmiş olmam, bunu daha da tatmin edici hale getiriyordu.

Noel'i kendi ailemle değil, Shawn, Leo ve Anne ile geçirmemin sorun olmayacağına inanmak için biraz zaman geçmesi gerekti. Genelde onları sadece o zaman görürdüm. Ama şimdi Kentucky'deydim ve ailem Paris'teydi, benim yokluğumdan hiç rahatsız olmamışlardı, daha iyi bir seçim yapamayacağımı biliyordum.

Shawn'ın ailesi beni sıcak karşıladı. Biri daha önce ısıtıcıyı açmıştı ve oda sıcacık olmuştu. Shawn ve ben çantalarımızı attık ve birbirimizin kıyafetlerini çıkardık, sonra küçük duşa girmeden önce kanepede hızlıca oral seks yaparak biraz stres attık. Kentucky'deki evde Shawn'la sevişmek ne kadar eğlenceli olsa da, ilk tatilimde aileye iyi bir izlenim bırakmaya odaklanmak niyetindeydim.

O öğleden sonra oturma odasında içtiğimiz kahve, kolayca birlikte akşam yemeği hazırlamaya dönüştü ve hepimiz cevizli turtadan doyduktan sonra, yemek masasının etrafında oturup kart oynadık. Hearts oynamayı öğrenmeye o kadar dalmıştım ki, oyun bitene kadar dışarısının karardığını fark etmedim.

"Shawn," dedim, masanın diğer ucundan ona dokunarak. "Meteor yağmuru."

Shawn ve Leo birbirlerine hızlıca baktılar. "Doğru," dedi Shawn. Kartları bir yığın halinde bir araya getirdi, sonra hızla başını salladı, komik bir şekilde.

yüzünde bir gülümseme. "Bunu kaçıramayız!"

"Leo, bir dakika burada bana yardım et. Sizinle arkada buluşuruz."

Kışlık ceketlerimizi giymiş olsak da, gece kesinlikle soğuktu. Shawn ve ben, arkaya doğru yürürken birbirimizin omuzlarına sarıldık. Verandadaki ışığın altına girdiğimizde, soğuktan kızaran yanakları benim arzumu uyandırdı ve onu öpmek için kendime çektim.

Dudaklarımız ayrıldığında Shawn gözlerini manzaraya çevirdi. "Bak," diye fısıldadı.

Terasın kenarına doğru yürürken bakışlarımı yukarı çevirdim. Gece gökyüzü önümüzde açılmış, yıldızlarla parıldıyordu ve birkaç saniye geçmeden sarı bir meteor gökyüzünü aydınlatarak ufka doğru yavaşça kaydı.

"Vay canına," dedim, Shawn'ı daha sıkı sarıldım. "Çok güzel."

Orada birbirimize sarılırken gözlerimi ayırmadım ve bir dakikadan fazla geçmeden, başka bir meteor gökyüzünde parladı, hemen ardından üçüncü bir meteor daha. Karla kaplı ağaçlar etrafımızda sessizdi, ben ise Shawn'ın nefesine kendimi kaptırılmış, izliyordum.

Yanımda kıpırdadı ve sonunda gözlerimi gökyüzünden ayırdım. Döndüğümde, önümde diz çökmüş duruyordu.

Kalbim durdu. Shawn cebine uzandı ve bir yüzük kutusu çıkardı.

Vay canına. Bana evlenme teklif ediyordu.

"Cass, sana bunu sormak için burası kadar iyi bir yer düşünemedim, tam da aşık olduğumuz yerde. Beni çok, çok mutlu ettin ve birlikte kurduğumuz hayat tam da yaşamak istediğim hayat. Seni seviyorum, Cass." Kutuyu açtı ve içindeki güzel gümüş yüzüğü gösterdi. "Benimle evlenir misin?"

Dizlerimin üzerine çöktüm ve Shawn'ı öptüm. "Evet," dedim, onu sıkıca sararken yüzünün her yerini öptüm. "Tabii ki evet, bebeğim. Seni seviyorum."

O öne eğildi, beni daha sert öptü ve ikimiz güverteye düştük. Üzerimizde gökyüzü yıldız kaymalarıyla doluyken, birdenbire tam da olmam gereken yerde olduğum hissine kapıldım. Benim için doğru olan insanları ve istediğim hayatı bulmuştum ve bundan daha iyisi olabileceğini hayal edemiyordum.

Shawn'la birlikte. Tam da olmam gereken yerdeydim.

Son

YAZAR HAKKINDA

R. Cayden, Orta Batı'da yaşayan bir MM+ romantizm yazarıdır.

Romanlarımda, alışılmadık ilişkiler yoluyla aşk, hayat ve seks hakkında ders alan karakterler yer alır. Yazmak ve okumak dışında, yürüyüş yapmaktan, bılardo oynamaktan ve güneşli bir günde gölde vakit geçirmekten hoşlanırım.

Yeni çıkan kitaplardan haberdar olmak istiyorsanız, [haber bültenine](#) kaydolun! Yeni bir roman çıktığında güncellemeler ve sadık okuyucular için yazılmış ücretsiz hikayeler alacaksınız.

Ayrıca e-posta da gönderebilirsiniz. Okuyucularımdan haber almak ve hikayeler hakkında ne düşündüklerini öğrenmek çok hoşuma gidiyor!

rcayden.books@gmail.com
Rcayden.com

Okuduğunuz için teşekkürler!



R. CAYDEN'IN DİĞER ESERLERİ

En İyi Arkadaşının Kardeşi

Geek'e Aşık Olmak

Kötü Çocuk [Kalbini](#)

[Koruyan](#) Güvenlik

Görevlisi [Çekici](#)

[Hırsız](#)

[İki Katına Çıkmak](#)

Asi ve İnekler [Brick'in](#)

[İnekleri Malcolm](#)

[Clark'ın Zorbasını](#)

[Çözmek](#)

[Asher ve Geek Babaları](#)

Bağımsız

[İnek ve Kötü Çocuklar Aşk](#)

[Şaplakları](#)

[İhtiyaçları Olan Adam](#)



- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

